

रजत महोत्सव विषेशाङ्क २०८२

Shangri-La Darpan: Silver Jubilee Edition 2025

Editorial Team

Mr. Dadhibal Thapa, Secretary, SOH

Mr. Latshering Glan Tamang, General Board Member, SOH

Ms. Sabina Sapkota, General Board Member, SOH

Mr. Santosh Kumar Magar, Program Director, SOH

Mr. Deepak Maharjan, Principal, SIS Mrs. Kamala Adhikari, Teacher, SIS

Legal Advisor

Mr. Dhruba Raj Pandey

Published By:

Shangri-La Orphanage Home (SOH), Nepal Godawori Municipality -10 Neupanegaun, Chapagaun, Lalitpur P.O.Box 8975,EPC 1546, kathmandu Phone no. :+977.15265012, 16211843

E-mail: info@shangrila.org.np Website: www.shangrila.org.np

Design & Layout:

Sudip Ghimire me.sudip14@gmail.com

Copyright ©

Shangri-La Orphanage Home (SOH)

Printed By

Smart Printing Press Pvt. Ltd. Godawari Municipality-10, Tahakhel, Lalitpur

Phone: 01-5265286

Email: smart.prints78@gmail.com

सम्पादकीय

प्राण्डिया अर्फनेज होम २०५५ सालमा स्थापना भई २५ वर्ष पूरा भएको पूनित उपलक्ष्यमा रजतमहोत्सव २०८२ मनाइने सर्न्दभमा संस्थाले गरेको गतिविधि र उपलब्धीसँगै सम्बन्धित रहेर "शाँग्रिला दर्पण" नामक स्मारिका प्रकाशन मार्फत् संस्थासँग सम्बन्धित निकाय, बुद्धिजीवी, शिक्षाप्रेमी, शुभिचन्तक, शिक्षक विद्यार्थी, समाजसेवी, अभिभावक, पत्रकार तथा पाठक समक्ष राख्न पाउनु संस्थाको अहोभाग्य हो।

यो संस्था २०५५ सालमा स्थापना भएपनि २०६४ साल देखि नै राज्यलाई चाहिने जनशक्ति उत्पादन गर्न सुरु गरिसकेको थियो । यो जनशक्ति हाल हिमाल, पहाड, तराई स्वदेशदेखि विदेशसम्म राज्यको विभिन्न सेवा क्षेत्रमा निजामती सेवा, स्वास्थ्य सेवा, बैंकिङ्ग सेवा, गैरसरकारी सेवा, अन्तराट्रिय गैर सरकारी संस्था र नीजी कम्पनी तथा प्रादेशिक रोजगारी कम्पनीमा विभिन्न तह र तप्कामा आफ्नो भूमिका निर्वाह गरिरहेका छन् ।

विपन्न तथा आमा बाबु नभएका सहाराविहिन बालबालिकाहरूको लागि जाति, धर्म, वर्ग, लिङ्गको आधारमा विना भेदभाव जीवनका लागि चाहिने न्यूनतम आधारभूत आवश्यकताहरू गाँस, बास, कपास, शिक्षा र स्वास्थ्यको उचित व्यवस्था गर्न सके यस्ता बालबालिकाहरू पिन आफ्नो भविष्य उज्ज्जवल पारी देशको असल नागरिक भई देश विकास कार्यमा सहभागी हुन्थे भन्ने महान् सोचका धनी यस संस्थाका भगवानरूपी दाता Govinda Association Germany लाई हार्दिक कृतज्ञता प्रकट गर्दै शाँग्रिला परिवार नमन गर्न चाहन्छ।

यो संस्थामा आफ्नो गितविधिलाई बालगृह सञ्चालनमा मात्र सीमित नराखी बालगृहका माध्यिमक शिक्षा परीक्षा उतीर्ण गरेका बालबालिकाहरुलाई आफन्त वा आफ्नो घरमा बसेर शाँग्रिला पूर्नस्थापना परियोजना अर्न्तगत स्नातक तह सम्म निःशुल्क आफूले पढ्न चाहेको विषय पढ्न पाउने व्यवस्था छ। त्यस्तै गोदावरी नगरपालिकाभित्रका विपन्न वर्गका बालबालिकाहरुलाई पिन शाँग्रिला छात्रवृत्ती कार्यक्रम अर्न्तगत एस.ई.ई सम्म निःशुल्क शैक्षिक सामग्री, पाठ्यपुस्तक, स्कुल पोशाक, जुत्ता मोजा र व्याग तथा दिवा खाजाको व्यवस्था समेत छ। आफ्ना बालबालिकाहरुको लागि गुणस्थतरीय शिक्षा दिने उद्देश्य राखी शाँग्रिला अर्फनेज होमले जग्गा खरिद गरी सो जग्गामा शाँग्रिला इन्टरनेशनल स्कुल नामक विद्यालय निर्माण गरी आफ्ना बालबालिकाहरुलाई सोही विद्यालयमा पढाउने व्यवस्था गरेको छ।

आजको युगको माग अनुसार शाँग्रिला विद्यालयका बालबालिकाहरुको लागि औपचारिक शिक्षामा मात्र सीमित नराखी जीवन उपयोगी शिक्षाको रुपमा व्यवसायिक र प्राविधिक ज्ञान होस् भनेर कक्षा ७ देखी ९ सम्मका विद्यार्थीहरुलाई वस्त्र सिलाई, सिकर्मी तालिम, बिजुली जडान तालिम र कृषि तालिमको समेत व्यवस्था गरेको छ भने एस.ई.ई दिएका बालबालिकाहरुको लागि भने ३ महिने Computer Hardware and Networking तालिमको व्यवस्था गरेको छ। यो ज्यादै नै उल्लेखनीय काम रहेको छ।

शाँग्रिला अर्फनेज होमले दैविक आपित विपत्तिमा वाढी, पहिरो पीडित, भूकम्प पीडित, कोभिड १९ को समयमा राहत सामग्री, खाद्यान्न सामग्री, घरहरु निर्माण गरेर पीडित व्यक्तिहरुको घाउमा मल्हम पनि लगाउने काम गरेको छ।

अन्त्यमा शाँग्रिला अर्फनेज होमको २५ वर्ष पूरा भएको इतिहासको महत्वपूर्ण घटनाहरुको जानकारी आगामी नयाँ पुस्तालाई दिनु वर्तमान पुस्ताको जिम्मेवारी पिन हो। यसै सत्यतालाई आत्मसात् गर्दै विभिन्न लेख रचना मार्फत् शाँग्रिला अर्फनेज होमले सहाराविहिन बालबालिकाहरुप्रति गरेको योगदानलाई स्पष्ट पार्न खोजिएको छ। प्रकाशन कार्यमा लेख रचना उपलब्ध गराई टाइपिङ कार्यमा महत्वपूर्ण सहयोग गर्नुहुने श्री रुवन दाहाल, श्री कोपिला खड्का, श्री सुबिन चालिसे, महत्वपूर्ण सहयोग गर्नुहुने कार्यसमितिका पदाधिकारीहरु, सल्लाहकार ज्यू, सिमितिका सदस्य ज्यूहरु, कर्मचारी मित्रहरु शाँग्रिला छात्रवृत्तिका भूतपूर्व विद्यार्थीहरु, वर्तमान विद्यार्थीहरु तथा लेख रचनाको सम्पादन जस्तो गहन जिम्मेवारी लिने महानुभावहरुमा यो शाँग्रिला अर्फनेज होम रजतमहोत्सव मूल समारोह सिमिति हार्दिक कृतज्ञता प्रकट गर्दछ।

अस्तु

Messages	5-20
25 years of journey in Shangri-La	21
शाँग्रिला अर्फनेज होमसँगको मेरो यात्रा स्मरण	22-23
शाँग्रिला अर्फनेज होम नाम एक काम अनेक	24-28
Message From: Program Director	29
Executive Committee Members of SOH	30
Executive Committee Members of Govinda Association (GA), Germany	31
Chairpersons of Shangri-La Orphanage Home	31
Organizational Structure of Shangri-La Orphanage Home	32
About Us	33-48
शाँग्रिला इन्टरनेशनलएक प्रमुख शैक्षिक परियोजना	49-50
Success Story	51-59
शाँग्रिला बालगृहमा मेरो आवद्धता	61-62
असल अभिभावक	63-67
शाँग्रिलासँगको २३ वर्षीय सहयात्रा	68
शाँग्रिलासँगको मेरो अनुभव	69
Experiences	70-81
Stories from hearts	82-86
Gallery	87-92

सन्देश

गिरसकेछ। शाँग्रिला अर्फनेज होमले विभिन्न आरोह अवरोह पार गर्दै २५ वसन्त पार गरिसकेछ। शाँग्रिला अर्फनेज होम सञ्चालनको २५ वर्षमा सहाराविहिन र विपन्न वर्गका बालबालिकाहरूले आफ्नो सुनौलो भविष्यको निर्माण गरेका छन्। बालबालिकाले भविष्य निर्माण गर्ने थलोको रुपमा पहिचान बनाएको यो संस्थामा बसेर काम गर्न पाउनुमा मलाई खुसी र गौरव लागेको छ।

नेपालका सहाराविहिन अनाथ बालबालिकाहरूको लागि आवास, खानिपन, स्वास्थ्य र शिक्षाको उचित व्यवस्थापन गर्न सके उनीहरूले आफ्नो भविष्य बनाई आफ्नो देशको विकासको लागि केही योगदान गर्न सक्छन र यसको लागि केही गरौँ भन्ने पिवत्र उद्देश्य बोकेर नेपाल हिँडेका जर्मनीका Rocco Umbescheidt र Roman Cieslewicz साह्रै नम्न, शालीन तथा लगनशील हुनुहुन्थ्यो । दुवैजना पेसाले नर्स भए पिन अन्य सामाजिक कार्यहरूमा सिक्रय सहयोगको भूमिका निर्वाह गर्नुहुन्थ्यो । शाँग्रिला अर्फनेज होम र शाँग्रिला इन्टरनेशनल स्कुलको भवन बनाउने समयमा उहाँहरू फिल्डमै खिटनुभएको थियो । ईटा भट्टामा गएर आफैँ राम्रो राम्रो ईटा लोड गर्न लगाउने नराम्रो ईटा ल्याएका छन् भने फर्काइदिने गर्नुहुन्थ्यो । निर्माणस्थलमा आफै बसेर काम लगाउने गर्नु हुन्थ्यो । इयाल ढोका, मेच टेवलको लागि आवश्यक पर्ने राम्रा असल काठ नेपालगञ्जबाट ल्याउन र जर्मनीबाट काठ मिस्त्री भिकाएर फर्निचर बनाउन लगाउन भएको थियो ।

डोनेसन सङ्कलन गर्न आफै काठमाडौं, भक्तपुर, पाटनितर गई चन्दा सङ्कलन गर्नु हुन्थ्यो। आफ्नो आम्दानीको आधा रकम यसै कोषमा जम्मा गर्न र आफ्ना साथीहरुलाई पिन आम्दानीको केही प्रतिशत रकम यसै कोषमा जम्मा गर्न लगाई कोषको वृद्धि गराउनु हुन्थ्यो। गोविन्द डेभलपमेन्ट एशोसियसनले नचाहेको भए नगरेको भए हाम्रो नेपाली टिमले यस्तो ठूलो संस्था चलाउन संभव थिएन। उहाँहरूको निरन्तर प्रयासबाट यो संस्था आजसम्म सञ्चालन हुन पाएको छ।

स्थापना भएको २०५५ सालदेखि अहिलेसम्म एउटै मात्र दातृ निकायको रूपमा Govinda Development Aid Association Alen Germany यस संस्थालाई आर्थिक तथा प्राविधिक सहयोग गर्दै आईरहेको छ। उक्त संस्थाप्रति आभार व्यक्त गर्दै धन्यवाद दिन चाहन्छु। यो संस्था आजसम्म सञ्चालन हुनुमा गोदावरी नगरपालिका र वडा नम्बर १०, समाज कल्याण परिषद, राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद, जिल्ला प्रशाशन कार्यालय, लिलतपुर, तथा समुदायका अन्य कार्यालयसँग संस्थाहरूको पनि महत्वपूर्ण भूमिका भएकोमा उहाँहरूप्रति पनि आभार व्यक्त गर्दै धन्यवाद दिन चाहन्छु।

अन्त्यमा शाँग्रिला अर्फनेज होमको रजतमहोत्सवको पूनित उपलक्ष्यमा प्रकाशन हुन लागेको स्मारिका 'शाँग्रिला दर्पण' मार्फत रजत महोत्सव भव्य र सभ्यरूपमा सुसम्पन्नताको लागि शुभकामना व्यक्त गर्दछु साथै नव वर्ष २०८२ को पावन उपलक्ष्यमा सम्पूर्ण महानुभावहरूमा सुस्वास्थ्य सुख सम्बृद्धि तथा उत्तरोत्तर प्रगतिको हार्दिक मङ्गलमय शुभकामना व्यक्त गर्दछु।

यमुना मरासिनी अध्यक्ष, शाँग्रिला अर्फनेज होम

माननीय नवल किशोर साह सुडी

महिला, बालबालिका तथा ज्येष्ठ नागरिक मन्त्राल सिंहदरबार, काठमाडी, नेपाल

नेपाल सरकार Government of Nep.

Hon'ble Nawal Kishore Sah Sudi Minister

fomen Children and Senior Citizen Singhadurbar, Kathmandu, Nepal

च नं Ref. No.

शांग्रिला अर्फनेज होम चापागाउँ ललितपुरको स्थापना को २५ वर्ष पूरा भएको उपलक्ष्यमा रजत महोत्सव कार्यक्रमम मलाई प्रमुख अतिथी को रूपमा आमन्त्रण गरेकोमा संस्था प्रति आभार प्रकट गर्दै धन्यवाद दिन चाहन्छ । साथै सं अवसरमा "शांग्रिला दर्पण" नामक पुस्तिका प्रकाशन गर्न लागेकोमा सो को लागी पनि बधाई दिन चाहन्छ ।

शांग्रिला होमको परिचय र यसले सम्पादन गरेका गति विधि बारे अध्ययन गर्ने अबसर पाएँ नेपालका अनाथ तथ सहाराविहीन बाल बालिकाहरुका लागी निश्ल्क शिक्षा आवास, खाद्यान्न कपडा तथा स्वास्थ्य सुविधाहरु उक्कित व्यवस्थ गरेर उनीहरुको उज्बल भविष्य निर्माणमा सक्दो सहयोग गरेको जानकारी भयो।

संस्थाको कृयाकलाप बारे अध्ययन गर्दा अवगत भयो की यो संस्थाको नाम एक काम अनेक रहेछ । बाल गृह माः संचालन नभई असहाय र विपन्न वर्गका बालबालिकाहरुको समग्र विकाशको लागी संस्थाले शिक्षा क्षेत्रमा धेरै ठूलो लगार्न गरेको रहेछ । आफना बाल बालिकाहरुको लागो गुणस्तर शिक्षा को सुनिश्चित गर्न संस्थाले आफै ले शैक्षिक गुठि मार्फर विद्यालय संचालन भएको क्रा पनि जानकारी भयो । बालगृहमा बसी अध्ययन गरेका वालवालिकाहरु को लागी स्नातव तह सम्म नि:शुल्क अध्ययन गर्न पाउने व्यवस्था रहेछ । त्यस्तै गोदावरी नगरपालिका भित्रका विपन्न वर्गका १९५ जन बालबालीकाहरुलाई शांग्रिला छात्रवृत्ती कार्यक्रम अन्तर्गत निशुल्क शिक्षा पाठयपुस्तक शैक्षिक सामाग्री स्कुल पोशाक दिव खाजाको पनि व्यवस्था गरेको रहेछ । यो ज्यादै सहृनिय काम हो ।

जीवन उपयोगी शिक्षाको रुपमा बालबालिका हरुको लागी अनौपचारिक पूर्व व्यवसायी र प्राविधिक तालिम पनि दिईदं रहेछ । तालिममा सिकेका क्राहरुलाई बालबालिका हरुले व्यवहारमा प्रयोग ल्याए निकै ठूलो उपलब्धि हुन्थ्यो । बार वालिकाहरु आफनो भविष्य उज्वल बनाउने थलोको रुपमा स्थापना भएको संस्था विदेशी मित्रहरुको आर्थिक सहयोग नेपाली टिमको अथक मिहेनत लाई खेर जान निदन, हाल अध्ययनरत बाल वालिकाहरुले आफ्नो लक्षमा पुग्न निर्द मिहेनत गर्नु पर्ने कुरामा उनीहरुको ध्यान आकर्षण गर्न चाहन्छ

नेपाली बालबालिकाहरको हितको लागी स्थापना काल देखि हालसम्म सहयोग गर्दै आएका विदेशी दातृ निकाय प्रि आभार व्यक्त गर्दै धन्यवाद दिन चाहन्छ ।

अन्त्यमा संस्थाको २५ वर्ष पूरा भएको उपलक्ष्यमा रजत महोत्सनव कार्यक्रम सफलता पूर्वक सम्पन्न होस भन्ने शुः कामना व्यक्त गर्दे शांग्रिला होमको उत्तरोत्तर प्रगती को कामना गर्दछ ।

महिला बालबालिका तथा ज्येष्ठ नागरिक मन्त्रालय

कोन नं : ४२००२८०/४२११९९२/४२००११३ | फ्याक्स : ४२००१९६ | इमेल : info@mowesc.gov.np | वेवसाइट : www.mowesc.gov.np Phone.: 4200280/4211192/4200153 | Fax: 4200116/5526135 | Email: info@mowcsc.gov.np | Website: www.mowcsc.gov.np

ललितपुर क्षेत्र # १

नेपाली कांग्रेस केन्द्रीय सदस्य

Udaya Shumsher J. B. Rana

(House of Representative - Lalitpur Constituency # 1)

शुभकामना मन्तव्य

सांग्रिला अर्फनेज होमको २५ औं स्थापना दिवस तथा रजत महोत्सवको अवसरमा हार्दिक बधाई एवं शुभकामना ट्यक्त गर्न चाहन्छ् । बि.सं. २०५५ सालदेखि अनाथ, असहाय तथा असहज परिस्थितिमा परेका बालबालिकाहरूको संरक्षण, शिक्षादेखि समग्र विकासमा समर्पित सांग्रिला अर्फनेज होमले सामाजिक उत्तरदायित्वको उत्कृष्ट उदाहरण प्रस्तुत गर्दै आएको छ ।

यस संस्थाले बालबालिकाको सशक्तिकरणका लागि सञ्चालन गर्दै आएको आवासीय सेवा, शिक्षा, स्वास्थ्य, व्यावसायिक तालिम, आत्मनिर्भरता तथा नागरिक चेतना विकासका कार्यक्रमहरू अत्यन्त सराहनीय छन् । समाजका लागि प्रेरणाको स्रोत बन्न सफल यस संस्थाले बालबालिकाको उज्ज्वल भविष्य निर्माणमा खेलेको भूमिकालाई म उच्च सम्मान प्रकट गर्न चाहन्छु ।

"सांग्रिला दर्पण" स्मारिका मार्फत संस्थाको विगत २५ वर्षको यात्रालाई दस्तावेजीकरण गर्दै आगामी दिनहरूमा अझ प्रभावकारी योजनाहरू अगाडि बढाउन मार्गदर्शन प्रदान गरोस् भन्ने श्भेच्छा व्यक्त गर्दछ ।

यस रजत महोत्सवले संस्थालाई अझ स्दढ, सशक्त र प्रभावकारी सेवा यात्रातर्फ प्रेरित गरोस् भन्ने शुभकामना सहित, सांग्रिला अर्फनेज होम परिवारप्रति हार्दिक कृत जता प्रकट गर्दछु ।

उदयशम्शेर राणा

Tel: +977-1-5423608, Mobile: 9851061424

E-mail: udayasjbrana70gmail.com; Website: www.udayarana.com

पत्र संख्या

समाज कल्याण परिषद

008642

केन्द्रीय कार्यालय हरिहर भवन, पुल्चोक ललितपुर, नेपाल

ख. ज. शांग्रिला अर्फनेज होमको रजत महोत्सवको उस्तिक्यमा प्राणिता दर्पण" नामक स्मारिका प्रकाशन हुन लागेको खवरले मलाई खुसी लागेको छ ।

उक्त प्रकाशनमा शुभकामना दिने अवसर पाउदा कृतज्ञ हुदै शांग्रिला होम परिवारलाई धन्यवाद दिन चाहन्छु । शिक्षाको उज्यालो घामवाट कुनै पनि असहाय र विपन्न वर्गका वालवालिकाहरु विमुख हुन नपरोस भन्ने पवित्र भावना अनुरुप शांग्रिला होमले शिक्षामा योगदान गरेको देखिन्छ ।

यस संस्थाले समाज रुपान्तरणमा पुर्याईरहेको भूमिका प्रशंसनीय छ । संस्थाले आगामी दिनमा नेपालको संविधान, राष्ट्रिय नीतिहरु, ऐन कानुन तथा आविधक योजनाका मूल मर्म अनुसार लक्ष्यहरु प्राप्तिमा सहयोग पुर्याउन सफलता प्राप्त गरोस भन्ने शुभकामना दिन चाहन्छु । शांग्रिला होमको २५ वर्ष पूरा भएको उपलक्ष्यमा मनाउन गइरहेको रजत महोत्वस कार्यक्रम सफलता पूर्वक सम्पन्न होस भन्ने हार्दिक मंगलमय शुभकामना व्यक्त गर्दै शाग्रिला अर्फनेज होमको कार्यक्रमले निरन्तरता पाई रहोस र यस संस्थाको उत्तरोत्तर प्रगतीको समेत कामना गर्दछ ।

समाज कल्याण परिषद्ले सामाजिक संघसंस्थाका कामहरु प्रभावकारी वनाउन सुशासन सिहत सबै संघसंस्थाहरुलाई काम गर्ने सहज वातावरण तयार गर्ने र उनीहरुका कामहरुको प्रभावकारी अनुगमन तथा मुल्यांकन गरि नियमन गर्नेकार्यमा परिषद्को सशक्त भूमिका रहने छ भन्ने प्रतिवद्ता ब्यक्त गर्दछ ।

मनोज भट्ट

मिति: २०६२/०१/०२

पोस्ट बक्स र्व. ः १८४८, काठमाडौ. प्रयाक्स र्व. ः +८७७-०१-५५५५७७८ टेलिफोन र्व. ः ०१-५५५५४८५, ५५५५५४८८, ५३०ल ः info@swc.org.np, Website: www.swc.org.np नेपाल सरकार

महिला, बालबालिका तथा ज्येष्ठ नागरिक मन्त्रालय राष्ट्रिय बाल अधिकार परिष्ठाद् National Child

पत्र संख्या : चलानी नं :

श्भकामना !!

साँग्रिला अर्फनेज होमको रजत महोत्सवको पुनित उपलक्ष्यमा "साँग्रिला दपर्ण" पुस्तिका प्रकाशन हुन लागेकोमा खुसी लागेको छ । साँग्रिला अर्फनेज होमको २५ वर्षे इतिहासको यो पुस्तिका दर्पण हो । नेपाल राज्यको विभिन्न भौगोलिक क्षेत्रका असहाय र ज्यादै विपन्न वर्गका बालबालिकालाई साँग्रिला होममा राखेर नि:शुल्क शिक्षा दिलाइ देशको योग्य, सचेत, कर्मठ र असल नागरिक बनाई आफ्नै खुट्टामा दहोसँग उभिन सक्ने वनाउनु पवित्र परोपकारी काम हो विभिन्न ठाँउवाट आएका साहारा विहीन बालबालिका कोही इन्जिनयर र कोही डाक्टर भएका छन् भने कोही बैकिङ्ग क्षेत्रमा त कोही निजामती र कोही स्वास्थ्य क्षेत्र तथा कोही अन्तर्राष्ट्रिय गैर सरकारी संस्था र कोही वैदेशिक रोजगारीमा कार्यरत रहेको पाइएको छ ।

साँग्रिला अर्फनेज होमले शिक्षा क्षेत्रमा बढी लगानी गरेको छ र सो कुरा यस दर्पणमा समेत भल्केको देखिन्छ । समुदायका विपन्न वर्गका बालबालिकालाई छात्रवृत्ति कार्यक्रम अन्तर्गत माध्यमिक तहसम्मको शिक्षा निःशुल्क पढाइदिने व्यवस्था गरेको पाइएको छ । यस संस्थाबाट सञ्चालित साँग्रिला बाल गृहमा रहेका बालबालिकालाई स्नातक तहसम्म आफ्नो घर परिवार वा आफन्तकहा राखेर निःशुल्क पढाइदिने व्यवस्था गरेको छ र यो एउटा प्रशंसनीय कार्य हो । साँग्रिला होमका बालबालिकालाई छात्रवृती कार्यक्रम अन्तर्गत कक्षा ७ भन्दामाथिका सबै विद्यार्थीहरुलाई पूर्व व्यवसायिक तालीम(जस्तो कृषी, वस्त्र सिलाई, सिकर्मी र विजुली जडान)को व्यवस्था गरेको पाइएको छ । कक्षा ७ देखि ९ कक्षासम्मका विद्यार्थीहरुलाई अनिवार्य रुपमा यस्तो तालीममा समावेश गरिने गरिएको र एस.इ.इ. दिएका बालबालिकालाई भने तीन महिनासम्म Computer Hardware & Networking तालीम प्रदान गर्ने व्यवस्था गरिएको पाइएको छ । सबै विद्यार्थीहरुले पढेर काम पाउन नसक्दा पनि यसरी तालीम प्राप्त विद्यार्थीहरुले आफूले सिकेको विषयलाई प्रयोग गृरी व्यवसाय सञ्चालन गर्न सिकने देखिन्छ जसले जीवन निर्वाहमा महत्पूर्ण भूमिका खेल्न सक्छ ।

साँग्रिला अर्फनेज होमलाई उल्लिखित कार्यक्रम सञ्चालन गर्न सहयोग गर्ने सबैप्रति धन्यवाद व्यक्त गर्दछु र आगामी दिनमा संस्था तथा बाल गृहका कार्यहरु गुणात्मक बन्दै जानेछन भन्ने अपेक्षा समेत गरेको छु । अन्त्यमा, साँग्रिला अर्फनेज होमको रजत महोत्सव २०६२ सफलता पूर्वक सम्पन्नताको लागि शुभकामना व्यक्त गर्दै उत्तरोत्तर प्रगतिको कामना गर्दछु ।

मिति २०८१ साल चैत ३१

इन्द्रादेवी ढकाल

सदस्य-सचिव

"बालबालिकामा लगानीः सुनिश्चित भविष्यको थालनी"

फोन नं : ०१- ४४४०१२१, ४४४०१२४, ४४४०१४७ Tel. : 01-5450121, 5450124, 5450147

E-mail : contact@ncrc.gov.np Website : www.ncrc.gov.np E-Portal : www.childrights.gov.np

गोदावरी नगरपालिका Godawari Municipality

नगर कार्यपालिकाको कार्यालय Office Of the Mu

बज्जवाराही, ललितपर/ बागमती प्रदेश, नेपाल 059/052

मिति:२०८१।१२।२८

प. सं/Let. No. च. नं/Ref. No.

शुभकामना

शाँग्रिला अर्फनेज होम विगत २५ वर्षदेखि गोदावरी नगरपालिका वडा नं.१० मा कार्यालय स्थापना गरी आफ्नो कार्यक्रम संचालन गर्दै आएको संस्था हो।संघसंस्थाहरू जब नगरपालिका मातहतमा आए तब हामीले यिनीहरूका गतिविधिहरू नजिकबाट हेर्ने अवसर पायौ।

यो एउटा राष्ट्रियस्तरको बालगह रहेछ। यहाँ वर्ण, वर्ग, धर्म, लिङ्ग, जातको आधारमा भेदभाव नगरी आमाबुवा गुमाएका साहाराविहिन बालबालिकाहरु नेपाल अधिराज्यबाटै यस बालगृहमा राखेर सेवा गर्नुभएकोमा सर्वप्रथम धन्यवाद व्यक्त गर्दछौं। न्यनतम आधारभत आवश्यकताहरु गाँस. बास. कपास तथा स्वास्थ्य र शिक्षाको प्रबन्ध गर्न सके तिनीहरुले पनि

आफ्नो भविष्य उज्जवल बनाई राष्ट्रको लागि केही गर्न सक्छन् भन्ने महान एवं पवित्र उद्देश्य बोकेको संस्था हो । शाँग्रिला अर्फनेज होम २५ वर्षको लामो ईतिहास बोकेको, यस संस्थाबाट हर्केका बालबालिकाहरु अवश्यपनि राष्ट्रका विभिन्न सेवा क्षेत्रहरुमा विभिन्न तहहरुमा आफ्ना-आफ्ना जिम्मेवारीहरु वहन गर्दे होलान्। सामान्य अर्थमा शाँग्रिला बालगृह भन्नाले आमाबवा नभएका विपन्न वर्गका साहाराविहिन बालबालिका बस्ने घर मात्र हो भन्ने बुझिन्छ। तर यसको गतिविधिहरु भने व्यापक रहेको रहेछ। शाँग्रिला अर्फनेज होमबाट एस.ई.ई. पास भैसकेका विद्यार्थीहरुलाई उनीहरुको ईच्छा र क्षमता अनुसार स्नातकसम्म निशलक पढाइदिने व्यवस्था रहेको छ। गोदावरी नगरपालिकाभित्रका विभिन्न वर्गका बालबालिकाहरुलाई कक्षा १० सम्म निशुल्क पढ्न पाउने अवसर रहेछ। आफना बालबालिकाहरुलाई मर्यादित, सुनिश्चित, संस्कारित बनाउन गुणनात्मक शिक्षा उपलब्ध गराउने उद्देश्यले संस्थाले आफ्नै स्कुल खोलिसकेको छ। बालगृहका बालबालिकाहरु शाँग्रिला छात्रावृत्ति कार्यक्रम अन्तर्गत अध्ययन गर्ने बालबालिकाहरु, बालगृहका बालबालिकाहरु र फि तिरेर पढ्न बालबालिकाहरु सबै शाँग्रिला ईन्टरनेशनल स्कुलमा पढ्छन्।शाँग्रिला स्कुलमा अध्ययन गर्ने बालबालिकाहरूलाई कक्षा ७ देखि पूर्व व्यवसायिक र प्राविधिक तालिमको पनि सबै बालबालिकाहरूको लागि पनि तालिमको व्यवस्था छ।यो चाहिँ शाँग्रिला होमको अत्यन्त राम्रो योगदान हो।विशेष गरेर गोदावरी नगरपालिकाभित्रका विपन्न र पिछुडिएका बालबालिकाहरु शिक्षाको उज्यालो घामबाट बन्चित हन नपरोस् भनेर छात्रावत्ति कार्यक्रम-संचालन गरेको अतिविशिष्ठ काम हो।शाँग्रिला बालगृहका आफना बालबालिकाहरुको स्वास्थ्य प्रति संस्था निकै संवेदनशिल भएको पाएँ। शाँग्रिला ईन्टरनेशनल स्कुलमा पढ्ने सबै विद्यार्थीहरूलाई वर्षमा एक पटक आँखा परीक्षण शिविर, दन्त शिविर र सामान्य स्वास्थ्य परीक्षण शिविर संचालन गरी बालबालिकाहरूको स्वास्थ्यप्रति जिम्मेवार रही मानवीय सेवामा अनवरत सेवा गरेको छ।

अन्त्यमा शाँग्रिला अर्फनेज होमको रजत महोत्सव २०६२ सफलता पूर्वक सम्पन्न होस् भन्ने शुभकामना यही स्मारिका मार्फत व्यक्त गर्दै यस संस्थाको प्रगतिको कामना गर्दछु।

नगर प्रमुख

गजेन्द्र महजन नगर प्रमुख

"कृषि, पूर्वाधार र पर्यटकीय नगरी: समावेशी, स्वच्छ र समृद्ध गोदावरी"

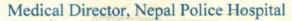
Ph. 01-5572592

www.godawarimunlalitpur.gov.np

प्रहरी अतिरिक्त महानिरीक्षक डा. सुन्दर प्रसाद ह्यौजु

Additional Inspector General of Police Dr. Sundar Prasad Hyoju

मिति २०८१/१२/२५ गते। नेपाल संवत् ११४५

श्भ-कामना

साँग्रिला अर्फनेज होम २५ वर्ष पुरा गरी रजत महोत्सव मनाउन गई रहेको सुखद उपलक्ष्यमा साँग्रिला अर्फनेज होम परिवारलाई हार्दिक मंगलमय शुभकामना व्यक्त गर्दछ । साथै "साँग्रिला दर्पण" नामक स्मारिका प्रकाशन गर्न लागेकोमा अत्यन्त खुशी लागेको छ ।

साँग्रिला अर्फनेज होमले असहाय तथा अनाथ बालबालिकाहरूको जीवनस्तरमा सुधार ल्याउन औपचारिक शिक्षा एवं व्यवसायिक तालिम, स्वास्थ्य, लैंगिक समानता एवं बाल केन्द्रित कार्यक्रमहरू सञ्चालन गर्नु आफैमा एक महत्वपूर्ण कार्य हो । त्यसलाई अझ दरिलो र दीर्घकालिन बनाउन विभिन्न संस्थाहरूसँग हातेमालो गर्दै आफ्नो पहल कदमी अगाडी बढाउनेछ भन्ने विश्वास लिएको छु ।

अन्त्यमा, यस अवसरमा प्रकाश हुन लागेको "साँग्रिला दर्पण" नामक स्मारिकाले सम्पूर्ण पाठक वर्गमा जानकारी मूलक सन्देश प्रदान गर्न सकोस् भन्ने कामना गर्दै साँग्रिला अर्फनेज होममा कार्यरत कर्मचारीहरुमा थप जोस, जाँगर तथा हौसलाका साथ उत्कृष्ठ मानवीय सेवा प्रवाहमा निरन्तर रूपमा लाग्न प्रेरणा मिलोस भन्ने शुभकामना व्यक्त गर्न चाहन्छ । साथै, नयाँ वर्ष २०८२ को शुभकामना समेत व्यक्त गर्दछ । धन्यवाद, जयनेपाल ।

मेडिकल डाइरेक्टर (डा. सुन्दर प्रसाद ह्यौजु) प्रा.प्रहरी अतिरिक्त महानिरीक्षक

पोष्ट बक्स नं.२११४७ , कार्यालय: ९७७-१-४५१२४३०, ४५१२५३० , ४५१२६३० ईमेल : nph@nepalpolice.gov.np / nph_staff@nepalpolice.gov.np वेबसाइट : https://www.nph.nepalpolice.gov.np नेपाल प्रहरी अस्पताल, महाराजगंज काठमाण्डौं।

गोदावरी नगरपालिका Godawari Municipality (गादावबी नगबयानिका

.....नं. वडा कार्यालय / Ward Office Pyangaun, Chapagaun Lalitpur प्याङ्गाउँ,चापागाउँ mati Province, Nepal बागमती प्र

भाइताउँ वापश्मकामना

मिति २०८१।१२।३१

प. सं/Let. No. ०८१।८२ च. नं / Ref. No. १४१५

> शांग्रिला अर्फनेज होम चापागाँउ ललितपरको स्थापनाको २५ वर्ष परा भएको उपलक्ष्यमा रजत महोत्सव कार्यक्रममा मलाई अतिथीको रुपमा आमन्त्रण गरेकोमा यस संस्था प्रति आभार व्यक्त गर्दै धन्यवाद दिन चाहान्छ । साथै सो अवसरमा "शांग्रिला दपर्ण" नामक पस्तिका प्रकाशन भएकोमा सो को लागी बधाई दिन चाहन्छ ।

> यस वडा भित्र रहेको शांग्रिला अर्फनेज होमको गतिविधि नजिक वाट अवलोकन गर्ने अवसर पाएको छ । गोदावरी नगरपालिका भित्र धेरै वाल गृहहरु संचालनमा छन । जस मध्ये उकष्ट वालगृह को छूबि बनाउन सफल शांग्रिला अफ्रीज होम ले गोदावरी नगरपालिका भित्रका साहारा विहिन र विपन्न वर्गका वालवालिकाहरुको हकमा उत्कृष्ट कार्य गरेको छ । यस्ता वालवालिकाहरुलाई छात्रवृत्ति कार्यक्रम अर्न्तगत नि :शुल्क अध्ययन गर्न पाउने व्यवस्था गरेको छ । वालवालिकाहरु लाई पाठ्यपुस्तक, शैक्षिक सामाग्री, ब्याग, पोशाक, दिवा खाजा तथा मासिक शुल्क सबै निशुल्क गरेको छ । गोदावरी नगरपालिका भित्रका बालवालिकाहरुलाई शिक्षाको ज्योती फैलाउने कार्य गरेको । १९४ विपन्न र असहाय वालवालिकाहरु छात्रवत्ति कार्यक्रम अर्न्तगत शांग्रिला इन्टरनेशनल स्कलमा अध्यापन गराइरहेको छ । यस्ता वालवालिकाहरू कक्षा १० (एस.ई.ई) सम्म नि :शल्क अध्ययन गर्ने व्यवस्था गरेको छ । त्यस्तै शांग्रिला वालगहमा वसेर पढ़ने वालवालिकाहरू माध्यमिक शिक्षा परिक्षा पछि आफ्नो घर वा आफन्तकोमा बसेर अध्ययन गरेमा स्नातक सम्मको पढाई खर्च शांग्रिला आर्फनेज होमको शांग्रिला पूर्नस्थापना कार्यक्रमले बेहोदों रहेछ । शांग्रिला अर्फनेज होमको आफ्नो विद्यालय भएकोले वालगहका छात्रवत्ति कार्यक्रमका र समदायका वालवालिकाहरु लाई समेत स्तरिय शिक्षा प्रदान गर्दे आएको छ।

> शांग्रिला अर्फनेज होम आफ्ना वालवालिकाहरुको स्वास्थ्य प्रती सचेत रहेको पाईयो । शांग्रिला इन्टरनेशनल स्कलमा अध्ययन गर्ने वालवालिकाहरुको नियमित स्वास्थ्य परिक्षण गरी उपचारको समेत व्यवस्था गरेको छ । शांग्रिला अर्फनेजले नेपालका विभिन्त क्षेत्रका विपन्त तथा आमाववा गमाएका वालवालिकाहरुलाई वालगृहमा राखी शिक्षा दिई योग्य, सक्षम, आत्मनिर्भर वनाई देशको कर्मठ नागरीक वनाउन अग्रसरता लिएको छ । यस संस्था २०७२ सालको विनासकारी भकम्पका पिडितहरुलाई खाद्यान्न, तथा अन्य राहत सामाग्रीहरु वितरण र घर निर्माण, कोभिड १९ को महामारीमा खाद्यान्न राहत सामाग्री वितरण, वाटो निर्माणमा सहयोग, अविरल वर्षाको कारण वाढी पहिरोले क्षति पऱ्याई संरचना ध्वस्त भई ग्रामिण समुदायमा पानीको हाहाकार भएको अवस्थामा पाइप खरिद गरि सहयोग गरेको छ । शांग्रिला आर्फनेज होमले शिक्षा क्षेत्रमा मात्र होइन सामाजीक क्षेत्रमा पनि ठुलो सहयोग गरेको पाएको छौं।

> औपचारीक शिक्षाको ज्ञानको साथै शांग्रिला इन्टरनेशनल स्कूलमा पढ्ने कक्षा ७ देखी ९ सम्मका छात्रछात्राहरुलाई सिकर्मी तालिम, कपडा सिलाई, कृषि तालिम र विजुली जडान र कक्षा १० का छात्रछात्राहरुलाई Computer Hardware को तालिमको व्यवस्था छ । अन्त्यमा शांग्रिला आर्फनेज होमको रजत महोत्सव कार्यक्रम सफलता पर्वक सम्पन्न होस भन्ने शुभ कामना दिदै निरन्तर रुपमा यस्तो सेवा र सहयोग प्राप्त भई रहोस भन्ने अपेक्षा गर्दै यस संस्थाको उत्तरोत्तर प्रगतीको कामना गर्दछ ।

> > शेखर न्यौपाने वडा अध्यक्ष

"कृषि, पूर्वाधार, पर्यटकीय नगरी, स्वच्छ, समावेशी, समृद्ध गोदावरी"

बागमती प्रदेश सरकार स्वास्थ्य मन्त्रालय

स्वास्थ्य निर्देशनालय **बज्जवाराही चापागाउँ अस्पताल**

बज्जवाराही, ललितपुर

प.सं/Let. No:-च.नं./Ref. No.:-

Dear Shangri-La Orphanage Home,

I extend my heartfelt congratulations on your remarkable journey since 1998 in nurturing and empowering orphaned and underprivileged children across Nepal. Your unwavering commitment to providing shelter, education, healthcare, and vocational training has transformed countless lives, guiding them toward brighter futures.

Your holistic approach, encompassing the Shangri-La Home, Reintegration Project, International School, Scholarship Project, and Vocational Training Centre, exemplifies dedication to comprehensive child development and societal contribution. What better service to mankind than staying focused on a mission to enhance the living standards of underprivileged and orphaned children through formal education, vocational training, health care, gender equality, and child-centered programs by fostering empowered, self-reliant, proud, and aware citizens who contribute to local development through proper child care and community development initiatives, as undertaken by the organization.

As you celebrate this significant anniversary, may your efforts inspire others to join in creating a nurturing environment for every child. Wishing you sustained success and fulfillment in all your endeavors, I would like to congratulate Shangri-La Orphanage Home on reaching the remarkable milestone of 25 years in service. Thank you.

Dr Ankur Poudel Medical Superintendent Bajrabarahi Chapagaun Hospital

Bajrabarahi, Lalitpur, Nepal. Hunting Line: 01-5574035, 01-5570524 Email: hospitalbajrabarahi2076@gmail.com, Website: www.bajrabarahihospital.bagamati.gov.np

फोन नं. 09-४४७२४९२/Ph. 01-5572592

गोदावरी नगरपालिका Godawari Municipality नगर कार्यपालिकाको कार्यालय Office Of the Municipal Executive

बज्रवाराही, ललितपुर/ Bajrabarahi, Lalitpur वागमती प्रदेश, नेपाल/ Bagmati Province, Nepal २०७३/2073

पं सं/Let. No. च. नं/Ref. No.

मिति: २०८१/१२/०८

शुभकामना सन्देश

साँग्रिला अर्फनेज होम नामक यो नेपाली गैर सरकारी संस्था वि.सं.२०५५ सालमा विधिवत स्थापना भई अनाथ तथा असहाय बालबालिकाहरुको हितमा अनवरत काम गर्दै आएर अहिले २५औं बसन्त पार गर्न सफल भएकोमा सहर्ष सफलताको यो शुभकामना सन्देश दिन पाउदा आफैमा पिन गौरवको महशुस गरेको छु।

लिक्षत बालबालिकाहरुको सर्वाङ्गीण विकासका लागि गुणस्तरीय शिक्षा, स्वास्थ्य, सुरिक्षत आवाश ,पोषण तथा मनोसामाजिक परामर्श, बिभिन्न विधामा व्यावसायिक तथा सिपमुलक तालिमद्धारा देश-विदेशमा पुर्ण प्रतिस्पर्धा गर्न लायक दक्ष जनशक्तिको उत्पादन गर्नुका साथै समयको उचित अन्तरालमा निजकैको स्वास्थ्य संस्थाहरु बज्जवाराही चापागाउँ अस्पताल तथा यस चापागाउँ स्वास्थ्य चौकीका दक्ष चिकित्सक र स्वास्थ्यकर्मीहरुद्धारा स्वास्थ्य स्किनिङ कार्यक्रम संचालन तथा पहिचान भएका स्वास्थ्य समस्याहरुको उचित उपचार व्यबस्थापन, स्वास्थ्य शिक्षा तथा परामर्श सेवा लगायतका उदाहरणीय कार्यहरु गर्दैजानुले पनि बालबालिकाहरुप्रतिको सेवा समर्पणको एक अब्बल उदाहरण लिन सिकन्छ।

संस्थाको यस्ता कृयाकलापहरुद्धारा केवल केहि लक्षित बालबालिकाहरुको भविष्य उज्जल हुने कार्य मात्र नभई सिंगो नेपाली समाजको उत्थान र बिकासमा कोशेढुङ्घा सावित भएको कुरा संस्थाको बार्षिक प्रगति प्रतिवेदनबाट सहजै प्रष्ट हुन्छ । तसर्थ अनाथ तथा असहाय बालबालिकाको क्षेत्रमा कार्यगर्ने नेपालिभत्रका अनिगन्ती गैर सरकारी संस्थाहरुमध्ये साँग्रिला अर्फनेज होम नामक यो संस्था केवल गोदावरी नगरपालिका भित्रको एक नमुना गैर सरकारी संस्था मात्र नभई देशभित्रकै उत्कृष्ट तथा अग्रणी मध्येको एक हो भन्दा अत्युक्ति नहोला ।

अन्तमा यो संस्थाले हालसम्म हासिल गरेका उल्लेखनीय उपलिब्धहरुको पछािड केवल अमुर्त संस्था मात्र नभई यसलाई सार्थक पथमा डोर्याउने कुशल व्यवस्थापक तथा प्रशासकहरुको महत्पुर्ण भुमिकाले नै सम्भव भएको हो भन्ने कुरामा कसैको दुईमत नहोला। अतः भविष्यमा यस्ता भुमिकाहरुमा कुनै कसर बाँकि नरािख अहिलेको भन्दा अभ सशक्त र गर्विलो भुमिका निर्वाहमा प्रत्यक्ष संलग्न व्यवस्थापकहरुलाई सकारात्मक प्रेरणा प्राप्त हुदैजाओस र संस्थाले हाल प्रदान गर्दै आएको सेवाको दायरामा अभिवृद्धि हुदै अनिगन्ती वर्षहरु पुरा गर्न पुर्ण सफलता मिलोस भिन कामना सहित उतरोत्तर प्रगतिको लािग मेरो संस्था तथा व्यक्तिगत तर्फबाट हार्दिक शुभकामना व्यक्त गर्दछ । धन्यवाद।

सुनिल कुमार सिंह स्वास्थ्य चौकी प्रमुख

25 Years Together:

Celebrating a Journey of Resilience, Compassion, and Impact

Dear SOH Team,

It is astonishing how swiftly time slips through our fingers. Today, you celebrate a milestone of 25 years—a quarter-century dedicated to the welfare of your fellow beings in the enchanting landscapes of Nepal. Over these years, just as the Marsyangdi River has continuously flowed, together we have created projects that have transformed this land into a second home for me. Through turbulent times, we have collectively witnessed, learned, laughed, and endured a great deal.

Our shared history is marked by civil war, regicidal tragedies, frequent shifts in governance, two devastating earthquakes, extensive rebuilding efforts, and a global pandemic. These challenging experiences have led us into a period where the world once again faces regressions into conflict and outdated confrontational patterns—a time when finding direction amid technological innovations, economic limitations, and climate change becomes increasingly difficult.

In this complex and rapidly changing environment, not only SOH but also corporations and political systems worldwide face challenges that require constant redefinition and resilience. For individuals, teams, and organizations alike, this means acting swiftly, flexibly, and adaptively in a dynamic and uncertain world.

"We cannot change the wind, but we can adjust our sails." – Aristotle

In building our collaborative ventures and projects, we have emphasized the importance of attitudes and values alongside knowledge and competencies. Positive role models are essential for this. As young idealists in 1998 AD, we embraced the philosophy that change in the world begins with oneself. In 1996 AD, five of us laid plans to establish an orphanage in Nepal, housing 15 children and three staff members, initially financed from our salaries. This inspired others to impact global issues directly through personal action.

In 1998 AD, we founded our organization, Govinda, along with its Nepalese partner, Shangrila. Shortly after establishing SOH in 2001, we began constructing the Shangrila International School. This was followed by a series of educational and community projects in Western Nepal and Makwanpur district. Since our initial collaboration, tens of thousands in Nepal—including local staff in orphanages, training centers, and schools—have benefited from our efforts, augmented by countless relief funds, job creation initiatives, and projects facilitated through our network with other organizations now active in Nepal.

Many of us have surpassed our limits. Teams in Nepal, Switzerland, and Germany realized these projects through tireless efforts, often confronting success probabilities below five percent. Each time, we succeeded—primarily because of the attitudes of numerous individuals ready to look beyond immediate adversities, reflect critically on themselves, and trust one another deeply.

The purchase of land for SOH in 1999 AD and the subsequent transition from a rented house on Ring Road in 2000 AD were unforgettable milestones. The memory of seeing that beautiful piece of land for the first time, the privilege of purchasing it from a wonderful family, and the construction of beautiful buildings inaugurated by then-Prime Minister Sher Bahadur Deuba remain vividly imprinted in our hearts.

In disaster relief and post-earthquake reconstruction, we turned seemingly insurmountable challenges into successes, much as we did with SIS. Through exceptional teamwork during thousands of aftershocks, we safeguarded our projects and assisted over 36,000 people. Your remarkable accomplishment in reconstructing 110 buildings within a year, in collaboration with SDA, is truly inspiring.

This partnership spans cultures, linking Nepal, Germany, and Switzerland. In a time rife with violence and fear, we must dismantle mental barriers and reach out to one another. Only then can we hope to live peacefully in a shared world of nine billion people. If we do not actively work to alleviate the suffering around us, our own suffering will persist. Although the impacts of our actions may not always be immediate or clear—and connections increasingly complex—they always make a difference.

The present moment is all we truly have to act. The advancements in human rights and innovations we witness today are due to those who bravely led the way, often swimming against the current and taking significant personal risks. True development requires time and consistent adherence to our values.

We must continue to engage in sincere dialogue and maintain a global perspective. Genuine dialogue partners treat each other as equals, are open to learning, and acknowledge that the other might be right. As Hans-Georg Gadamer once said, "Entering into dialogue implies that the other might indeed be correct."

Let us remain lifelong learners, continue striving for justice, and seek integration rather than division. We wish SOH all the best on its 25th anniversary and a future characterized by innovation, compassion, and living our values..

Rocco Umbescheidt

Founder and Former Executive Chairperson, Govinda Association (GA), Germany

Roman Cieslewicz

Founder and Former Executive Vice Chairperson, Govinda Association (GA), Germany

Celebrating 25 Years of Impact and a Grateful Farewell

The 25th anniversary of Shangri-La and Govinda celebrates a partnership that has profoundly impacted many lives in Nepal, Germany, and Switzerland.

I am deeply proud of every child who has grown up in our Shangri-La Home. Watching their paths unfold—the choices they've made, the lives they've built—fills me with immense happiness. Each of them reflects the heart of our work, and witnessing their growth has been one of the most rewarding parts of this journey.

This anniversary also marks a personal farewell for me, and I want to say thank you to every one of you for the time we've shared. It has been an incredible honor to serve as Chairwoman for nearly 10 years. I've learned so much, grown in ways I never expected, and collected countless memories to treasure—whether through challenges, victories, or quiet moments of joy.

Thank you all for being part of this amazing journey. I will always be grateful for the time we've spent together.

Corinna

Former Executive Chairperson, Govinda Association (GA),

Govilida Association (GA)

Germany.

A New Chapter Begins: Honoring the Past, Embracing the Future

Following the elections in October 2024, the Govinda Association has initiated a change in the board. We are proud and excited to take on this new challenge and are doing our best to follow in the footsteps of the previous board. A heartfelt thank you to the former board and to everyone who has contributed to the project so far!

We are delighted to continue the successful journey of the past 25 years in collaboration with the SOH team, and to shape a forward-looking development of the project that responds to the evolving needs of people in Nepal and Germany.

Our focus remains on the children and young people of Nepal—those who are eager to seize opportunities, shape their own lives positively, and contribute to the long-term progress of their country for future generations.

Babett Müller Executive Chairperson, Govinda Association (GA), Germany

A True Testament of Uplifting Countless Lives

Dear Shangri-La Team,

Heartfelt congratulations on reaching the incredible milestone of 25 years of unwavering service to the children of Nepal! This remarkable achievement stands as a true testament to your boundless dedication and compassion and the profound impact you've made in nurturing and uplifting countless young lives over the years.

As one of the founding members in Nepal in 1998 (serving as an advisor and country representative), I feel incredibly privileged to have been part of the inception of this esteemed organization. Watching Shangri-La Orphanage Home grow and flourish over the years has been an inspiring journey. SOH has not only provided shelter, food, and education, but also a sense of family and hope to so many children—offering them a future they might not have otherwise had.

Your unwavering commitment to improving the lives of these children has had a profound impact on the community and the nation as a whole, and it will continue to inspire many for years to come. Thank you for all your hard work, compassion, and the lasting legacy you have created. Here's to many more years of success and continued growth in your mission to serve those in need.

I fondly remember those golden days spent with energetic and dedicated young friends from Germany, all eager to help Nepali children. At first, it was hard for me to believe their level of commitment and passion.

It was a difficult but necessary step for me to ask about their available funds and long-term financial commitment to the journey of helping Nepali children. Mr. Rocco Umbescheidt and Mr. Roman Cieslewicz from GOVINDA DEVELOPMENT AID ASSOCIATION (GDAA), along with their friends, reassured me, explaining that they had secured enough funds to support 15 children for two full years. They pledged to contribute half of their salaries and raise the rest with the help of their friends. Feeling convinced and inspired by their dedication, I was eager to collaborate on this noble cause.

With renewed hope and enthusiasm, I was delighted to form an executive team of passionate and dedicated Nepali fellows. Thank you, team, for wholeheartedly contributing your time, talents, skills, and knowledge to build and nurture Shangri-La Home and School. Your unwavering support, dedication, and genuine

concern have been the driving forces behind SOH's growth and success—without you, we would not have come this far.

I will forever remain profoundly grateful and deeply inspired by all the friends, past and present, who have been an integral part of this esteemed organization. Their unwavering dedication, compassion, and selfless commitment have opened the doors of opportunity for countless children, empowering them to dream, learn, and create brighter futures for themselves. As these children grow into capable, compassionate, and responsible individuals, they contribute to building stronger communities and a better Nepal.

Krishna Gurung.

Founding Advisor

25 years of journey in Shangri-la

Ms. Neeta Shahi
Former Executive Chairperson
Advisor SOH

Lyears at Shangrila Orphanage Home, a journey filled with countless beautiful memories and valuable lessons. My involvement with Shangrila began in 1998 AD, when we established the Shangrila Orphanage Home.

Since then, it has been an incredible experience filled with excitement, joy, pride, and deep satisfaction. Within these 25 years, there was a period when I had to move abroad for a few years, entrusting the leadership to another dedicated member of our Shangrila team. Upon returning to my beloved country, I was honored once again with the responsibility to lead Shangrila, an offer I could not refuse because of the immense trust bestowed upon me by Shangrila's well-wishers, donors, and sponsors from both within the country and across Europe.

I feel truly blessed and fortunate to have had such a harmonious team, enabling me to build and maintain strong relationships with general members, board members, project managers, staff, children, and community members. I have always found great joy in working with Shangrila projects.

There are so many people I wish I could mention individually, but I must acknowledge a few special people: my husband, Meghandra, my daughter, Ashlesha; all my respected colleagues in the Executive Committees over the years; managers, staff, and the wonderful individuals from Govinda. Each has significantly enriched both my professional and personal life throughout this glorious journey, and I continue to count on them.

Everything I have done at Shangrila has been driven by my inner passion. Therefore, the tasks and responsibilities I undertook have always been sources of joy. My life's guiding motto is, "Be good, do good, and the good will bounce back to you." This philosophy fueled my passion for my work at Shangrila. I feel immense pride in my efforts and the success achieved by the entire Shangrila team.

Of course, things were not always easy. At times, the journey was difficult. Yet, I never complained, as I firmly believe complaining never improves a situation. Instead, I chose to learn from my mistakes and failures. I aspire to live a meaningful life dedicated to a noble cause, and Shangrila provided me a platform to give my best. I believe life should not merely be lived but celebrated by serving and bringing happiness to others.

As I reflect upon this journey, I become emotional and even wordless in expressing my feelings for Shangrila, which has indeed become my second home. While celebrating the 25th anniversary of Shangrila, it would be incomplete without mentioning Govinda. The achievements Shangrila has made in Nepal over these past 25 years through Govinda reflect what we once believed impossible. Together, our perfect partnership, trust, and dedication have turned dreams into reality. Therefore, this is a proud moment for Govinda as well.

We have walked a successful project journey of 25 years together, yet we do not stop here. Twenty-five years of Shangrila is only a milestone; we still have much more to achieve to make the world a more beautiful, compassionate, and caring place. It fills me with incredible pride to see Shangrila developing, growing, and achieving far more than what we imagined 25 years ago when our dream was simply to house a dozen children. With conviction and pride, I can say we have had—and continue to have—an extraordinary staff along with ambitious goals and dreams.

I wish Shangri-La for continous success.

Namaste!

Silver Jubilee — 21

शाँग्रिला अर्फनेज होमसँगको मेरो यात्रा स्मरण

अशोक अधिकारी पूर्व अध्यक्ष शाँग्रिला अर्फनेज होम

प्रीयला अर्फनेज होमले आज २५औं वर्षगाँठ मनाउदै गरेको खवर सुन्न पाउँदा मलाई धेरै खुसी लागेको छ। यो संस्थाको स्थापना कालदेखि यसको १५ वर्ष सम्मको त्यो लामो अवधिमा संस्थाका स्थापना कालदेखि यसको विकासक्रमको चरणहरुमा मेरो पनि सक्रिय सङ्लग्नता र सहभागिता निरन्तर रहेको थियो । संस्थाको स्थापना कालमा यसलाई नेपाल सरकारसँग दर्ता गर्ने जिम्मेवारी मेरो हातमा आएको थियो र आजपनि मलाई फलफली सम्फना आउछ कि उक्त जिम्मेवारी पाएपछि म आफैँले यो संस्थाको विधान मेरो आफ्नै हातले लेखेर आफ्नै कम्प्युटरमा टाइप गरेर तयार पारेको थिएँ। त्यसको अतिरिक्त एक स्वयमुसेवकको रुपमा अनेक अथक प्रयास, प्रयत्न र परिश्रम गरेर, आफैँ लागि परेर यो संस्थालाई नेपाल सरकारमा एक गैर सरकारी समाज सेवी संस्थाको रूपमा दर्ताको कार्यपनि सम्पन्न गरेको थिएँ। यति भएपछि यो संस्था नेपालमा एक बैधानिक संस्थाको रूपमा स्थापना भएको थियो। यो संस्थाको संस्थापक उपाध्यक्ष, Shangrila International School को संस्थापक अध्यक्ष हुँदै संस्थाको अध्यक्ष भएर मैले मेरो १५ वर्षको जीवनको अत्यन्तै उर्वरा समय यो संस्थाको स्थापना र विकासको निम्ति लगानी गरेको कुरा आज पनि मलाई फलफली सम्भना आउँछ। यसरी गरेका हरेक परिश्रमहरु सम्भँदा आज मलाई अत्यन्तै गौरवान्वित भएको महशुस हुनेगर्छ।

संस्थाको स्थापना कालदेखि यसको १५ वर्षसम्मको विकास चरणमा यात्रा गर्दा अरुका जस्तै मैले भोगेका र अनुभव गरेका अनुभव र अनुभूतिहरु अनेक छन्, जो सबै यहाँ अक्षरमा उतार्न किमार्थ सम्भव छैन। तसर्थ, उसका समग्रताको किसलाई समातेर त्यसको एक सानो अंशालाई केवल सारांशमा मैले यहाँ आफ्ना अनुभवहरुको रुपमा उतार्न चाहेको छु।

यो संस्थाले स्थापनाकालदेखि हालसम्म यो देशमा गरेको सेवा अत्यन्तै उदाहरणीय रहेको छ। यसले नेपालका अनाथ, गरिब, पिछिडिएका बालबालिकाहरुको शिक्षादीक्षा अनि स्याहार र सम्हारमा गौरव गर्न लायकका तमाम कार्यहरु गरेको छ। पिछिडिएको वर्ग र समुदायहरुमा शिक्षा, स्वास्थ, दिगो विकासमा यसले सहाना गर्न योग्य कार्यहरु गरेको छ। नेपालमा बेलाबेलामा भैपिर आउने विभिन्न प्रकोप र दैवी प्रकोपहरुमा आकस्मिक राहत वितरण, पुनिर्माण कार्यका क्षेत्रमा यसले अतुलनीय कार्यहरु गरेको छ। विशेष गरेर देशको विकासको क्षेत्रमा अति नै पछािड परेको कर्णाली, जुम्ला, मुगु जस्ता जिल्लाका अति नै विकट गाउँहरुमा स्वास्थ, शिक्षा, जनचेतना, कृषि लगायतका क्षेत्रमा यसले गरेको योगदानहरु औधी सरहाना गर्न योग्यका कार्यहरु छन्।

संस्थाले जिहले पिन आफ्नो उद्देश्यमा नडगमगाइ अथक प्रयास र प्रयत्न गिरनै रहयो। देशमा चिलरहेको जन युद्धदेखि अनेकन राजनैतिक उतारचढाव साथै कोभिड जस्ता प्रकोपहरुमा किमार्थ नडग्मगाई यसले आफ्ना सेवाका कार्यहरुलाई निरन्तरता दिईनै रहयो। यी र यस्ता अनिगन्ती प्रतिकुलतालाई छिचोल्दै सबै परीक्षाका किसहरुमा खारिदै र सेवाका कार्यहरुमा सफल बन्दै आएर आज यो संस्था यस देशको विकासमा अग्रणी भूमिका खेल्ने एक सक्षम संस्था हो भन्ने कुरा आफ्नो कामले नै प्रमाणित गरेको छ।

क्नै एक समय एक काविल पत्रकारले सर एड्मण्ड हिलारीलाई के सगरमाथा चढ्न कठिन रहेछ ? भनेर प्रश्न सोधेका थिए। त्यसको सरल भावमा सर हिलारीले आफुनो उत्तर यसरी दिएका थिए, हैन सगरमाथा चढ्न त्यित कठिन छैन रहेछ जित कठिन त्यसको चुचुरोमा उभिइरहन् हुँदोरहेछ। हो, एउटा संस्था स्थापना गर्छु भन्नु र स्थापना गर्नु खासै ठुलोकुरा होइन तर यसलाई निरन्तरता दिएर विकासको चरणमा पुऱ्याउनुचाहिँ यो धेरै कठिन कार्य हो। आज यो संस्थाले त्यो कठिन कार्यमा आफू सफल भएको प्रमाणित गरेको छ। यो कार्य प्रमाणीत गर्न संस्थाका कार्यकारिणी समिति, साधारण सदष्यहरु, यसमा आवद्ध करमेचारीहरु, स्वयंसेवकहरु यसका दाताहरु लगायत सबैको निक्कैनै ठूलो योगदान, आँट र साहसको आवश्यकता पर्छ। यो कार्य पूरा गर्न कुनैपनि संस्थाको कार्यकारिणी समितिको भूमिका सर्वथा प्रमुख रहन्छ अनि आज यो कुरा यस सस्थाका कार्यकारिणी समितिले निरन्तर पुरा गरेको र गरिरहेको देख्दा र सुन्दा मलाई धेरै गर्व लाग्ने गर्दछ।

यो संस्थाको स्थापनाकालदेखि नै यसले अनेकन उतार चढावहरुको सामना गर्दै आज यहाँ आईपुगेको कुरा हामी सबैलाई थाहा छ। हरेक उतार चढावको मौसममा हामीले कालो बादलमा चाँदिको घेरा हुन्छ भनेर विश्वास गथ्यौँ र भोली बिहानको सूर्य उदाएको देख्ने प्रतिक्षा गथ्यौँ । अफ्ठ्यारा अवस्थामा हामी हाम्रो शिक्त हाम्रो आपसको एकतामा हुन्छ भनेर एक आपसमा संवादमा जुट्थ्यौ र संस्थामा सबै कुरालाई पारदर्शी बनाएर अगाडि बद्ध्यौँ अनि सबै समस्याहरु उपर हामी सिजलै विजयी बन्ने गर्थ्यौ । यो संस्कृतिलाई निरन्तर अङ्गालेर सफल बन्दै अगाडि बढेकोमा म हाल कार्यरत कार्यकारिणी सिमितिलाई मुरीमुरी धन्यवाद दिन चाहन्छु।

आज म राष्ट्रिय र अन्तराष्ट्रिय धेरैवटा सङ्घ संस्थाहरुमा आवद्ध रहेर देश र परदेशमा कार्यहरु गरिरहेको भएता पिन यो संस्थासँगको मेरो सामिप्यता अति नै प्रगाढ छ। त्यहाँ भोगेका र अनुभव गरेका अनेकन सुख दुःखका क्षणहरुलाई मेरा स्मरणका तरेलीहरुले जब मलाई स्मरण गराउँछन् तब म सधैँ नै आनन्दित बन्ने गर्दछु। भोगेका र गरेका हरेक अफ्ट्र यारा कुराहरुले मलाई जीवन यात्राका अनेक कठिन मोडहरुमा कसरी हिड्ने भनेर राम्रो पाठ सिकायो। यस संस्थाको सेवाद्धारा लाभान्वित भएर आज सफल र समृद्ध जीवन निर्माण गरेका लिक्षत वर्गहरुलाई देख्दा मेरो मन आनन्दले गद्गद हुनेगर्दछ। गरेका हरेक सेवामा मलाई कुनै पछुतो रहेन केवल गौरव र आननदको मात्र आभाष भएको छ।

यस संस्थालाई शुरुवातको चरणदेखि आजसम्म ल्याईपुराउन योगदान गर्ने प्रत्येक व्यक्ति र व्यक्तित्वलाई स्मरण गर्दा नतमस्त भएर सबैलाई आदर र सलाम भन्न मनलाग्छ। यस संस्थालाई यतिका लामो समयसम्म निरन्तर सहयोग प्रदान गरेर आज यो अवस्थामा ल्याईपुराउने विशेष गरेर यसको दातृ निकाय Govinda Development Aid लाई स्मरण गर्दा सहदयी धन्यवादका भावहरु मनमा उर्लिएर आउने गर्छ। हामी सबैले सिक्दै अगाडि बढ्यौँ । कतिचोटी हिड्न जानेनौ र लड् यौँ पनि तर प्रत्येक लडाइँले हामीलाई उठ्न र फेरि हिड्न सिकायो । प्रत्येक सफलतामा हामी सबैले सँगै उत्सव मनायौँ र अभै सफलता पाउन हातेमालो गरेर अगाडि बढदै रहयौँ। यो यात्रामा हाम्रो लक्ष र उद्देश्य लिक्षत वर्गको जीवन परिवर्तन थियो र त्यसमा हामी प्रष्ट थियौँ । हाम्रा सबै सेवा र योगदानहरू स्वयमुसेवाको रूपमा थिए । सेवामा अगाडि बढ्दैजाँदा हामीले कहिल्यै केही गुमाएनौँ, तर कि हामीले जित्यौँ कि त हामीले सिक्यौँ ।

हाल यस संस्थामा अध्यक्षता गरिरहनुभएकी संस्थाकी अध्यक्ष श्रीमती यमुना मरासिनी जो यो संस्थाको स्थापनाकाल देखिनै एक सिक्रय रुपमा योगदान गर्ने व्यक्तित्व हुनुहुन्छ। उहाँका कार्यकारिणी सिमितिलाई म मेरो हृदयबाट नै धेरै धेरै बधाइ र धन्यवाद भन्न चाहन्छु। तपाईँ अध्यक्ष र तपाईँको मातहतमा रहेका सबै पदाधिकारीहरुले दिनुभएको अथक र अतुलनीय योगदानका कारण आज हामी यो २५औं वर्षगाँठ मनाउन सफल भएका छौँ। तपाईँहरुको निरन्तर प्रयत्न र अथक परिश्रमलाई उच्च कदर गर्दै तपाईँहरुको आगामी कार्यकाल सफल र फलदायी रहोस् हार्दिक शुभकामना प्रदान गर्न चाहन्छु।

धन्यवाद!

Silver Jupilee — 23

शाँग्रिला अर्फनेज होम नाम एक काम अनेक

दधिबल थापा सचिव

०५५ साल १९९८ अषाढ महिनातिर नेपाल भ्रमण र् रार्न आएका २२-२३ वर्षिय जर्मनी युवाहरू Rocco Umbescheidt र Roman Cieslewicz द्वय पशुपति क्षेत्रमा घुम्न आउँदा सहाराविहीन बालबालिकाहरू अलपत्र अवस्थामा परेको देखि उनीहरूको युवा कोमल हृदय करुणा भावले द्रविड भयो। यस्ता बालबालिकाहरूको लागि केही उचित व्यवस्था गरौँ भन्ने मनमा भाव जाग्यो नजिकै रहेको शान्ति सेवा गृह गौशालाका तत्कालिन संस्थापक कोषाध्यक्ष कृष्ण गुरुङ्गसर सँग भेटमा उहाँले आफ्नो कुराहरू राख्नुभयो। सुरुमा अलपत्र र सहाराविहीन बालबालिकाहरूको हेरचाह र उचित व्यवस्था गर्ने जर्मन युवाहरूको आर्थिक सहयोगमा शान्ति सेवा गृह नामक संस्थाले नै गरोस् भनेर प्रस्ताव राख्दा कृष्ण गुरुङ्ग सरले हाम्रो संस्थाको आफ्नै कार्य व्यस्तताले थप कार्यक्रम गर्न हामीलाई समयले भ्याउदैन भन्नुभयो । वरु यस्ता बालबालिकाहरूको लागि छुट्टै संस्था खोल्न र केही समयको लागि अफिस सञ्चालन गर्न आफ्नै संस्थामा ठाउँ दिई सहयोग गर्ने वचन दिनुभयो। यही विषयमा कुरा गर्न एक दिन कृष्ण सर र Roman Cieslewicz मेरो घरमा आउनुभयो । उहाँहरूले मसँग पनि यही विषयमा कुरा गरी सहयोगको अपेक्षाहरूको समग्र विकासका लागि आएको प्रस्तावमा गौरव साथ र सहयोग दिने मैले बचन दिएँ।

निःस्वार्थ भावले समाजसेवा गर्न बालबालिकाहरूको हितमा कार्य गर्न सक्ने र गरिरहेका इच्छुक व्यक्तिहरूसँग सम्पर्क गरी पहिलो बैठक कृष्ण सरको संयोजकत्वमा शान्तिसेवा गृहकै एउटा कोठामा बसी यस विषयमा वृहत छलफल गरियो। बालबालिकाहरूको हितमा काम गर्ने शिक्षा स्वास्थ्य तथा आवासको समेत व्यवस्था हुने गरी बालगृह सञ्चालन गर्न सबैको एकै मत भयो। संस्थाको नाम के राख्ने भन्ने सम्बन्धमा छलफल हुँदा शाँग्रियला अर्फनेज होम राख्ने नाम जुर्यो। एकान्त शान्त सुन्दर रमणीय मनमोहक र आनन्द हुने ठाउँ जसले जे चाह्यो त्यही फल पाउन सिकने कल्पवृक्षको पर्यायवाची शब्द हो "शाँग्रिला"। यही शाँग्रिलामा बसेर असहाय र अनाथ बालबालिकाहरूले आफ्नो भिवष्यको भाग्य रेखा कोर्न सफल हुन्छन् यही उद्देश्यलाई परिपूर्ति गर्न निम्निलखित सल्लाहकार तथा पदाधिकारीहरू रहने गरी शाँग्रिला अर्फनेज होमको तदर्थ सिमिति गठन गरी संस्था विधिवत् रूपमा दर्ता गर्ने प्रिक्रया अगाडि बढ्यो।

सल्लाहकारहरु

- १) श्री कृष्ण गुरुङ, शान्ति सेवा गृह गौशाला
- २) श्री मेघेन्द्र वीर शाही, शान्ति सेवा गृह
- ३) डा. रामेश्वर मानसिंह अमात्य, शान्ति सेवा गृह

तदर्थ कार्यसमिति पदाधिकारीहरू

- १) अध्यक्ष नीता शाही
- २) उपाध्यक्ष श्री अशोक अधिकारी
- ३) सचिव श्री दिधबल थापा
- ४) कोषाध्यक्ष श्री बटुकराज मिश्र
- ५) सदस्य श्री लिला गुरुङ
- ६) सदस्य श्री यमुना मरासिनी
- ७) सदस्य श्री मनोज बोगटी

यस संस्था सञ्चालनको लागि विधान तयार गर्न र जिल्ला प्रशासन कार्यालय काठमाडौँमा संस्था दर्ता गराउने जस्ता महत्वपूर्णप्रशासनिककार्य उपाध्यक्षश्री अशोक अधिकारीज्यूले गर्नु भई यस संस्थालाई ठुलो गुण लगाउनुभयो । यिनै सहारा विहीन बालबालिकाहरूको सुनौलो भविष्यको निर्माणको लागि Govinda Development Aid Association (GDAA) German र Shangrila Swizarland को आर्थिक तथा प्राविधिक सहयोग गर्ने दातृ निकायको रूपमा जोडिन आयो । Govinda Development Aid Association (GDAA) Germany का Chairperson Rocco Umbesescheidt र Vice Chairperson Roman Cieslewicz र Treasurer मा Elke Bohmer हुनुहुन्थ्यो ।

संस्थाको परिचय :

शाँग्रिला अर्फनेज होम विक्रम सम्वत् २०५५ आश्विन १ गते विधिवत रूपमा जिल्ला प्रशासन कार्यालय काठमाडौँमा दर्ता भई गोविन्दा विकास सहयोग संस्था (Govinda Development Aid Association) को आर्थिक तथा सहयोगमा सञ्चालन भएको एक राष्ट्रिय स्तरको गैर नाफामुलक गैरसरकारी संस्था हो। विशेष गरेर अनाथ र सहाराविहिन बालबालिकाहरूलाई सहारादेखि उनीहरूको समग्र विकासमा योगदान दिने उद्देश्यले काठमाडौँको तिलगङ्गा स्थित एउटा घर भाडामा लिई ५ जना सहारा बालबालिकाहरूलाई लिएर सुरुवात गरी ललितपुरको बागडोल हुँदै हाल गोदावरी नगरपालिका वडा नम्बर १० न्यौपाने गाउँमा संस्थाको नाममा जग्गा खरिद गरी आफ्नै जग्गामा ५० जना बालबालिका रहन सक्ने गरी भवन बनाई संस्थाको कार्यालय स्थापना गरी विभिन्न कार्यक्रमहरु सहित सञ्चालन हुँदै आइरहेको छ जुन भवनको उद्घाटन पूर्व प्रधानमन्त्री श्री शेरबहादुर देउवाले गर्नुभएको हो। हाल यस संस्थाले २६औं वर्षको अवधिमा अर्फनेज होम, छात्रवृत्ति कार्यक्रम, व्यवसायिक तालिमहरु तथा युवा पुनर्स्थापना केन्द्र जस्ता बाल केन्द्रित कार्यक्रम सञ्चालन हुँदै आइरहेको छ। बाबु आमा नभएका जोखिममा परेका सहारा विहिन बालबालिकाहरुलाई विधिवत रूपमा बालगृहमा राखी खान लाउन आवास उचित शिक्षा र स्वास्थ्य सुविधा दिई उनीहरूको सर्वाङ्गिन विकासमा सक्दो योगदान गरी देश विकासमा टेवा पुऱ्याउन सशक्त स्वाबलम्वी स्वाभिमान असल र चरित्रवान एवम् जागरुक नागरिक तयार पार्नु यस संस्थाको लक्ष्य हो।

यही लक्ष्य परिपूर्तिको लागि शाँग्रिला अर्फनेज होमले अनाथ बालबालिका र अप्ठ्यारोमा परेका बालबालिकाहरूको समग्र विकासको लागि अनाथ बालगृह, बाल विकास शिक्षा र युवा सुदृढीकरण कार्यक्रम गर्दै आएको छ। संस्थाले बालबालिकाहरूको शैक्षिक बौद्धिक तथा शारीरिक सामाजिक र मानिसक विकास गर्ने खालका कार्यक्रमहरु नियमित रुपमा सञ्चालन गरी बालबालिकाहरूको अवस्थालाई प्रवर्धन संरक्षण विकास र उठाउन आवश्यकता अनुसार गतिविधि विस्तार गरेको साथै बालबालिकाको सुखी र सुरक्षित जीवन सुनिश्चित गर्नका लागि यस संस्थाको स्थापना भएको हो। अप्ठेरोमा विशेषगरी बालबालिकाहरू जो अनाथ छन् असहाय जीवन बिताइरहेका छन्। शाँग्रिला अर्फनेज होम नेपालमा कठिन परिस्थितिमा बाँचिरहेका विपन्न बालबालिकाको जीवनमा सकारात्मक परिवर्तन ल्याई उनीहरूको सर्वाङ्गिण विकासमा परिवर्तन ल्याउने उद्देश्यले निम्न कार्यक्रमहरु सञ्चालन गर्दै आएका छन्।

१) शाँग्रिला होम परियोजनाः

शाँग्रिला अर्फनेज होम यस परियोजना अन्तर्गत असहाय तथा सहाराविहीन बाबुआमा नभएका बालबालिकाहरूलाई भर्ना लिँदा ४ वर्ष पूरा भएको ९ वर्ष ननाघेको नेपाल अधिराज्यका विभिन्न जिल्लाका बालबालिकाहरूलाई बिना भेदभाव निश्चित प्रक्रिया पूरा गरी यस होममा भर्ना गरिन्छ।

बाबुआमा दुवै मृत्यु भई मृत्युदर्ता प्रमाण र निज बालबालिका सँगको नाता प्रमाणपत्र बालबालिकाको जन्मदर्ता, स्थानीय निकाय वा बाल कल्याण अधिकारी वा बालअधिकार समितिको सिफारिस पत्र आमाबुबा मध्य एकजना मृत्यु भइसकेको बाँकी आमाबुबा शारीरिक रुपमा अपाङ्ग वा अशक्त भएको अवस्थामा बालबालिकालाई हेरचाह गर्न कोही नभएको अवस्थामा माथि उल्लेखित कागजातको आधारमा त्यस्ता बालबालिका पनि यस होममा भर्ना गर्न सिकन्छ। सबै सुविधा सिहत यस होमका बालबालिकाहरुलाई एस.ई.ई. सम्म निःशुल्क अध्ययन गर्न पाउने व्यवस्था छ। यस होममा जम्मा ३२ जना बालबालिका खाने, लाउने, बस्नेलगायत स्वास्थ्य उपचार, शिक्षा खेलकुद मनोरञ्जन, बाल मनोविज्ञान तथा परिवारमा समेत पुर्नस्थापना गर्ने व्यवस्था रहेको छन्। हालसम्म यस बालगृहबाट ३३ जना छात्र र ४५ जना छात्रा

उपकारी गुणी व्यक्ति निहुरिन्छ निरन्तर । फलेको वृक्षको हाँगो नभुकेको कहाँ छ र ॥

-कवि शिरोमणी लेखनाथ पौड्याल

गरि जम्मा ७८ जना बालबालिकाहरु SEE उत्तीर्ण भएका छन्।

२) शाँग्रिला पुनर्स्थापना परियोजनाः

शाँग्रिला अर्फनेज होममा बसी SEE उत्तीर्ण गरिसके पछि युवाहरुलाई उच्च शिक्षाको अवसर प्रदान गर्न उनीहरुलाई दक्ष र जिम्मेवार नागरिक बनाई स्वयं उनीहरुको सुनिश्चित भविष्य निर्माणमा सहयोग गर्ने उद्देश्यले वि.सं. २०६५ बाट यो परियोजना सुरु गरिएको हो। हालसम्म ७८ जना युवाहरुले यस परियोजनाबाट सेवा लिइसकेका छन्। हाल ३३ युवाहरुले आफ्नो अध्ययनलाई अगाडि बढाइसकेका छन् । यस परियोजनामा ४७ जना युवाहरु पढाइ सकेर आफ्नो घर परिवारमा पूर्ण स्थापित भई ३ जना सरकारी सेवामा ३३ जना नीजी कम्पनी गैह्र सरकारी संस्थाहरुमा र ५ जना गृहिणी र ९ जना वैदेशिक अध्ययन तथा रोजगारीमा रहेका छन्। शाँग्रिला पुनर्स्थापना कार्यक्रमको उद्देश्य भनेको युवाहरू उनीहरूले भविष्यको आफ्नो लक्ष्यको आधारमा छनोट गरेका विषयमा प्लस टु देखि स्नातक तहसम्म अध्ययन गराउने तथा व्यवसायिक तालिम लिन चाहे आफूले लिन चाहेको व्यवसायिक तालिममा सहभागी गराई उनीहरुलाई सक्षम नागरिक बनाई समाज र परिवारमा पुर्नस्थापना गराउनु हो।

३) शाँग्रिला छात्रवृत्ति परियोजना :

यस कार्यक्रम सन् २००२ बाट सुरु भएको कार्यक्रम हो। लिलतपुर जिल्ला गोदावरी नगरपालिकाको १४ वडा भित्र स्थायी रुपमा बसोबास गरेका अित विपन्न वर्गका आर्थिक सामाजिक दृष्टिकोणले पिछडिएका शारीरिक अवस्था कमजोर भई आय आर्जन गर्न असमर्थ भएका अभिभावकहरूका बालबालिकाहरूलाई शिक्षा क्षेत्रमा सहयोग गर्ने उद्देश्यले स्थापना भएको संस्था हो। यस परियोजना अन्तर्गत छनोट भएका बालबालिकाहरू शाँग्रिला इन्टरनेसनल स्कुलमा अध्ययन गर्न पाउँछन्, भर्ना भएका कक्षा देखि एस.ई.ई.को पढाइ सम्म मासिक शुल्क, स्कुल बस भाडा, स्कुल पोशाक, जुत्ता र मोजालाई समेत पाठ्यपुस्तक र शैक्षिक सामग्री तथा स्वास्थ्य परीक्षण र उपचार समेत निःशुल्क पाउँछन्। हाल गोदावरी नगरपालिका १४ वडा मध्ये ९ वटा वडाका छात्र १०२ र छात्रा ९० जना गरी १९२ जना बालबालिकाहरू छनोट भई शाँग्रिला इन्टरनेसनल स्कुलमा अध्ययनरत छन्।

४) शाँग्रिला व्यावसायिक तालिम केन्द्र:

शाँग्रिला अर्फनेज होमले बालबालिकाहरूलाई औपचारिक शिक्षा किताबी ज्ञानमा मात्र सीमित नराखी व्यावसायिक

ज्ञान पनि होस् र व्यवहारिक जीवनमा आफूले सिकेका सिप प्रयोगमा आउन सकोस् वा यसको महत्त्वलाई बुभ्गेर पछि गएर यसको अध्ययनलाई अगाडि बढाई आफ्नो व्यवसायिक जीवन सफल पारुन भन्ने उद्देश्य राखी सन् २००३ देखि चार विधामा सिपमुलक तालिमहरु सञ्चालनमा आएका छन्।

- क) बिल्डिङ इलेक्ट्रिसयन ट्रेनिङ
- ख) कार्पेन्ट्रि ट्रेनिङ
- ग) एग्रिकल्चर ट्रेनिङ
- घ) टेलरिङ्ग ट्रेनिङ
- ङ) कम्प्युटर हार्डवेयर तथा नेटवर्किङ प्राविधिक तालिम यस तालिममा शाँग्रिला इन्टरनेसनल स्कुलमा कक्षा ७ देखि ९ कक्षामा अध्ययन गर्ने सम्पूर्ण विद्यार्थीहरू हुनेछन् । ४ विधामध्ये कुनै २ विधामा मात्र सहभागी हुन पाउनेछन् । यो तालिम वर्षमा १२ दिन हुनेछ । SEE मा सहभागी विद्यार्थीहरूलाई ३ महिनाको ३९० घण्टाको CTEVT बाट मान्यता प्राप्त जुनियर कम्प्युटर हार्डवेयर तथा नेटवर्किङ व्यावसायिक तालिम Compact Course समेत प्रदान गर्दछ । यो तालिम प्राप्त विद्यार्थीहरू Level 1 को प्रमाणपत्र प्राप्त गर्दछन्, यस तालिम केन्द्रमा २ जना कर्मचारी र १० जना प्रशिक्षकहरू छन् यस तालिम केन्द्रको आफ्नै सुविधा सम्पन्न २ वटा भवन र एउटा कृषि सामग्री राख्ने भवनसमेत रहेको छ । गत आर्थिक वर्षमा कक्षा ७ देखि ९ सम्ममा जम्मा ११५ जना विद्यार्थीहरू लाभान्वित भए।

५) स्वास्थ्य कार्यक्रमः

शाँग्रिला अर्फानेस होमले स्वीकृत वार्षिक कार्यक्रम अनुसार शाँग्रिला इन्टरनेसनल स्कुलमा अध्ययन गर्ने सम्पूर्ण विद्यार्थीहरू र कर्मचारीहरूका लागि नेपाल प्रहरी अस्पतालसँग समन्वयन गरी निःशुल्क दन्त उपचार शिविर सञ्चालन गर्दै आइरहेको छ। भने सबै विद्यार्थीहरूको आँखा परीक्षण गरी आवश्यकता अनुसार चस्मा प्रदान गरिएको छ। गोदावरी नगरपालिकाको स्वास्थ्य विभागको संयोजकत्वमा गोदावरी नगरपालिका वडा नम्बर १० चापागाउँ हेल्थ पोस्ट र बज्जबाराही अस्पतालको सहकार्यमा स्वास्थ्य शिविर सञ्चालन गरी सामान्य स्वास्थ्य परीक्षण यस्ता कार्यक्रमले हाम्रा विद्यार्थीहरूको स्वास्थ्य सुनिश्चित गर्ने दिशामा पनि अर्को महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गरेको छ।

६) अन्य छात्रवृत्ति परियोजना :

यस परियोजनाले सहाराविहीन असहाय तथा विपन्न वर्गका

न्यून आय भएका परिवारका बालबालिकाहरूका लागि विद्यालय तहसम्मको र केही बालबालिकाहरूलाई उच्च शिक्षामा निश्चित शैक्षिक सहयोग सन् २००५ देखि प्रदान गर्दै आए रहेको छ। यो परियोजना अन्तर्गत हाल ८ जना विद्यार्थीहरूले सहयोग पाइरहेका छन्।

७) शाँगिग्रला स्कुल

शाँगिग्रला स्कुल लिलतपुर जिल्ला गोदावरी नगरपालिका वडा नं. १० चापागाउँ रातोमाटेमा स्थापित यस शाँप्रिला स्कुलमा सैद्धान्तिक र व्यावहारिक ज्ञानको माध्यमबाट विद्यार्थीहरूलाई स्वाबलम्बी बनाउने उद्देश्यले सन् २००२ मा शाँग्रिला अर्फनेजले आफ्नो नाममा जग्गा खरिद गरी सो जग्गामा विद्यालय भवन निर्माण गरी गुठीलाई विद्यालय सञ्चालन गर्न दिएको शैक्षिक गुठीको रूपमा शाँग्रिला अर्फनेज होमले यस विद्यालय स्थापना गरेको हो। शाँग्रिला अर्फनेज होमका संस्थापक सदस्यहरू नै यस नीजी शैक्षिक गुठीका गुठियारहरू हुन् शाँग्रिला अर्फनेज होमका बालबालिकाहरू ५० जना र शाँग्रिला छात्रवृत्ति परियोजनाका २२५ जना गरी जम्मा २७५ जना आफ्नै बालबालिका भएपछि किन अन्यत्र स्कुलमा पढाउने आफ्नै विद्यालय स्थापना गरी निजहरूलाई गुणस्तरीय औपचारिक शिक्षाको साथै आजको युगको मागअनुसार विभिन्न किसिमका पूर्व व्यवसायी र प्राविधिक तालिम र सिप उपलब्ध गराई आत्मनिर्भर बनाउने उद्देश्यले यो विद्यालय स्थापना भएको हो । सुविधा सम्पन्न भौतिक पूर्वाधार भएको यस विद्यालयमा कक्षा नर्सरी देखि कक्षा १० सम्म छात्र २५८ र छात्रा २०९ गरी जम्मा ४६७ जना बालबालिकाहरू अध्ययनरत छन् विक्रम सम्वत् २०६४ बाट प्रवेशिका परीक्षामा सहभागी भएको यो विद्यालय २०८० सम्म १६ औँ पटक सहभागी भइसकेको छ। स्थापना कालदेखि नै औपचारिक गुणस्तरीय शिक्षा र व्यावसायिक शिक्षा दिने लक्ष्य सँगै यस विद्यालयको दक्ष अनुभवी एवं तालिम प्राप्त ९ जना शिक्षक र १८ जना शिक्षिकाहरुद्वारा अध्ययन गराउँदै आएको छौं। अन्य ९ जना सहायक कर्मचारीहरु छन्।

आजका बालबालिका भोलिका दक्ष नागरिक बनाउने दरिलो लक्ष्य बोकेको यस विद्यालयले सधैं आफ्नो उद्देश्यमा राष्ट्रको मागअनुसार दक्ष जनशक्ति उत्पादन गर्दै जाने कुरामा प्रतिबद्धता छ साथै अनुशासित कर्तव्य निष्ठ र राष्ट्रप्रति

"मिलेर काम गर्नाले हुन्छ अत्यन्त फायदा एकता हेर कस्तो छ मौरीको महमा सदा"

-कवि शिरोमणी लेखनाथ पौड्याल

उत्तरदायी जनशक्ति निर्माण गर्ने लक्ष्यमा शाँग्रिला परिवार सदैव अग्रसर र क्रियाशील रहनेछ। यस विधालयका आफ्नै स्कुल भवनहरू २ वटा आफ्नै स्कुल वस एउटा भाडाको वस विज्ञान प्रयोगशाला तालिम केन्द्र भवनहरू र खेल्ने मैदान छ। एउटा खुसीको कुरा भन्न मनलाग्छ। एस.ई.ई. दिएका यस विद्यालयका विद्यार्थीहरूले दुईवटा हातमा प्रमाणपत्र बोकेर जान्छन् एउटा हातमा एसइइको प्रमाणपत्र भने अर्को हातमा कम्प्युटर हार्डवेयर नेटवर्किङ ३९० घण्टा तह १ को प्रमाणपत्र पाउँछन्।

शाँग्रिला अर्फनेज होमको नाम एक काम अनेक भनेजस्तै प्राकृतिक प्रकोप आपित्त विपत्तिको अवस्थामा सहयोग गर्नु मानवीय स्वभाव र सामाजिक दायित्व पनि हो। यस कुरालाई मनन गरी यो संस्थाले स्थापनाकालदेखि नै निम्न अनुसार सामाजिक दायित्व पनि पूरा गर्दै आएको छ।

- जनआन्दोलन को बेलामा घाइतेहरुलाई उपचार गर्न टिचिङ अस्पतालमा सहयोग रु २०००५१/-
- २. भद्रपुर फापा दक्षिणपुर्वी गाँउपालिका कचन कवलको वडा नम्बरको पाठामारीमा ४०० बाढी पीडित प्रत्येक परिवारलाई १ थान म्याट्रेस र १ थान त्रिपाल शाँग्रिला अर्फनेज होमका अध्यक्ष नीता शाही र रोटरी क्लब अफ भद्रपुर तथा अन्य संघसंस्थाका पदाधिकारीहरू को संलग्नतामा हस्तान्तरण गरिएको।
- २०७२ सालको महाभूकम्पबाट पीडित व्यक्तिहरूका लागि ११२ घरहरू निर्माण रु ९६५४८७ ६९/-
- ४. २०७२ सालको महाभूकम्पमा भूकम्प पीडितहरूका लागि राहत सामग्री र खाद्यान्न वितरण रु ५३३९४११/-
- ५. उदयखर्क मा.वि.मा तला थप गर्न सहयोग रु १४,००,००० /-
- ६. गोदावरी नगरपालिका १० न्यौपाने गाउँको स्वास्थ्य चौकी निर्माण बापत सहयोग रु १९९७१६२ /-
- ७. प्याङ्गाउँदेखि न्यौपानेगाँउ सडक निर्माण रु ३२५५०/-
- ८. विश्वकर्मा टोल जाने सडक निर्माण रु ४६२८४/-
- ९. टाहाखेल न्यौपानेगाउँ बाटो सुधार रु २५०००/-
- १०. चापागाउँ गा.वि.स. भवनदेखि बोहराटार मोटरबाट निर्माण उपभोक्ता समिति मार्फत रु ५००००/-
- ११. विश्वम्भरे महादेव मिन्दर उकालो कालोपत्रे उपभोक्ता समिति मार्फत् रु १००००/-

- १२. कोभिड १९ को महामारी फैलिइ धेरै दिनसम्म लकडाउन भई विधार्थीका अभिभावकहरुलाई र अन्यलाई गरी २२५ जनालाई राहत स्वरुप खाद्य सामग्री वितरण भएको रु ११८३९९४/-
- १३. उदयखर्क सल्यान सडक सुधार रु १००००/-
- १४. बागेश्वरी फुटबल क्लब रु १८००/-
- १५. ब्लंड क्यान्सर सहयोग रु ३००१/-
- १६. वोहराटार पोखरी निर्माण रु १०००००/-
- १७. मुदुरोगी बिरामी छात्रा शान्त तामाङको उपचारको लागि खर्च रू २००००/-
- १८. समुदायमा वातावरण सुधार बापत रु २५०००/-
- १९. वाणीविलास माध्यमिक विद्यालय चापागाउँ सहयोग रु. २०,०००/-
- २०. होमको चाइल्ड क्लब सहयोग रु ३०००/-
- २१. समुदायमा आर्थिक सहयोग रु १५००/-
- २२. जीवनेश्वर धार्मिक महिला समूहलाई सहयोग रु ५०००/-
- २३. स्वास्थ्य सहयोग समुदायमा व्यक्ति रु १०००/-
- २४. समुदायका भवनको मर्मत बापत सहयोग रु १००००/-
- २५. चापागाउँ बोहराटारमा मन्दिर निर्माण बापत रु १००००/-
- २६. राधा राधेश्वर भक्ति साधना प्रतिष्ठान २७६००/-
- २७. महालक्ष्मी मन्दिर महालक्ष्मी स्थान मर्मत रु १००००/-
- २८. मुलडोल पानी ट्याङ्की निर्माणका लागि १३१७८०/-
- २९. नेत्रविहीन छात्र छात्राहरूको लागि शैक्षिक सामग्री रू २५०००/-
- ३०. उदयखर्क स्कुलको भवन पेन्टिङ वापत खर्च सहयोग रू २५०००/-
- ३१. बालगृह महासंघ नेपाल सहयोग रु १००००/-
- ३२. रविना रुचाल मगरलाई आर्थिक सहयोग रु १५०००/-
- ३३. औषधी उपचार खर्च बापत सहयोग रु १००००/-
- ३४. नगरपालिका कार्यशाला गोष्ठी खर्च सहयोग रु ९१८९/-
- ३५. विष्ट गाउँका पारस घिमिरे उपचार खर्च रु १७१९८८/-
- ३६. कोरोना महामारी लकडाउनका बेलामा गौशालाका गाईलाई खाद्य सामग्री र भुसाको खरिद गर्न रु

- २५०००/-
- ३७. फर्पिङकी नीलकुमारी मिश्रलाई आर्थिक सहयोग रु १५०००/-
- ३८. बोहराटार मन्दिर निर्माण वापत रु १५०००/-
- ३९. न्यौपानेगाउँको अपाङ्ग रमालाई ह्विलचेयर खरिद रु ८५००/-
- ४०. गोदावरी नगरपालिकाको संयोजकत्वमा गरिब छात्राहरूलाई स्टेशनरी सामानहरु र न्यानो कपडा सहयोग रु ८००००/-
- ४१. प्रहरीचौकी चापागाउँमा लोभ र अन्य सामानहरूको सहयोग रु ९६५०८१/-
- ४२. २०८१ साल असोज १२ गतेको अभिरल वर्षाको कारण गोदारी नगरपालिका वडा नम्बर १० का बाढी र पहिरोको पीडित व्यक्तिहरूलाई खानेपानी पाइप सहयोग रू १५०५०२/-
- ४३. २०७२ सालको महाभूकम्पबाट पाटन उच्च माध्यिमक विद्यालयको कक्षा कोठाहरु भित्कई अध्ययन र अध्यापनमा वाधा परेकोले १० स्थायी कक्षाकोठाहरु निर्माण सहयोग रु १०३८४८७/-
- ४४. २०७२ सालको भूकम्पबाट क्षति भएको बज्जबाराही हेल्थ पोस्ट मर्मत सुधार रु ३५२०५/-
- ४५. कोभिड १९ को समयमा शाँग्रिला डेभलपमेन्ट एसोसिएसनलाई राहत सामग्री बापत रु ६९१११/-
- ४६. दुलादुर्लुङ्गमा Temporary Learning Center निर्माण बापत रु १७६८६२/-
- ४७. ज्वालादेवी निम्न माध्यमिक विधालयमा Temporary Learning Center निर्माण बापत रु ३९३६०/-
- ४८. सांस्कृतिक चाडपर्व मनाउने ऋममा समुदायमा देउसी भैलो कार्यऋममा सहयोग रु २४४०/-
- ४९. कर्णाली अञ्चल जुम्लामा स्वास्थ्य शिविर
- ५०. कर्णाली अञ्चल मुगुमा स्त्रीरोग शिविर

शाँग्रिला होमको अभिभावकत्वमा यस होमका चारजना युवाहरूले जिल्ला प्रशासन कार्यालय लिलतपुरबाट नेपाली नागरिकता प्राप्त गरिसकेका छन्।

- १) मन्दिप आले मगर
- २) रोहित लामा
- ३) शर्मिला श्रेष्ठ
- ४) गणेश गिरी

Message From: Program Director

Santosh Kumar Magar Program Director , SOH

Every child deserves a safe home, a loving heart, and a hopeful future. That is why Shangri-La Orphanage Home (SOH) has been creating smiles, nurturing dreams, and transforming lives of children for the past 25 years.

As we celebrate the Silver Jubilee of Shangri-La Orphanage Home (SOH), we reflect on a journey filled with love, care, protection, and unwavering dedication to the children in need across Nepal. This achievement is not just ours—it belongs to every child, supporter, well-wisher, our donor Govinda Association (GA), Germany, the SOH family, and all the team members who have been a part of this mission. SOH has not only supported children but has stood beside them through every moment of their lives, creating positive change for many.

Over the past 25 years, we have witnessed countless stories of transformation. We have offered a safe home and empowered children through education and holistic development. These tangible results have only been possible through the joint efforts of our counterparts, the dedication of our staff, the generosity of our donors, the trust of our partners, our strong rapport with local governments, and the unwavering love of our community. Each one of you has played a vital role in shaping this remarkable journey.

As we celebrate this great milestone, let us renew our commitment to creating an even greater impact in the years ahead.

"Alone, we can make a difference; together, we can create a lasting impact. True change happens when hearts unite, hands join, and dreams are nurtured as one."

Thank you.

Silver Juhilee — 29

Executive Committee Members of SOH

Yamuna Marasini Chairperson

Dr Umesh Bogati Vice Chairperson

Dadhibal Thapa Secretary

Rajesh Lal Amatya Treasurer

Leela Thapa Gurung Member

Juju Bhai Maharjan Member

Batuk Raj Mishra Member

Advisor

Mr. Krishna Gurung Mr. Meghendra Bir Shahi Ms. Neeta Shahi General Members

Mr. Ashok Adhikari Mr. Lok Chaulagain Mr. Mahanta Babu Maharjan Mr. Dhruba Raj Pandey Mr. Bhai Lal Maharjan Mrs. Romila Adhikari Mr. Charsundar Maharjan

Ms. Sabina Sapkota Mrs. Nanda Tamrakar Mr. Latshering Glan Tamang Mr. Dasharath Ghimire

Executive Committee Members of Govinda Association (GA), Germany

Babett Müller Chairperson

Mr. Franz Schoeniger Vice Chairperson

Mr. Markus Augenstein Treasurer

Mrs. Pauline Marsden Vice Treasurer

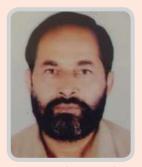
Chairpersons of Shangri-La Orphanage Home

Ms. Neeta Shahi 2055/4/12-2068/07/22

Mr. Ashok Adhikari 2068/07/23-2071/08/09

Mr. Batukraj Mishra 2071/08/10-2071/09/15

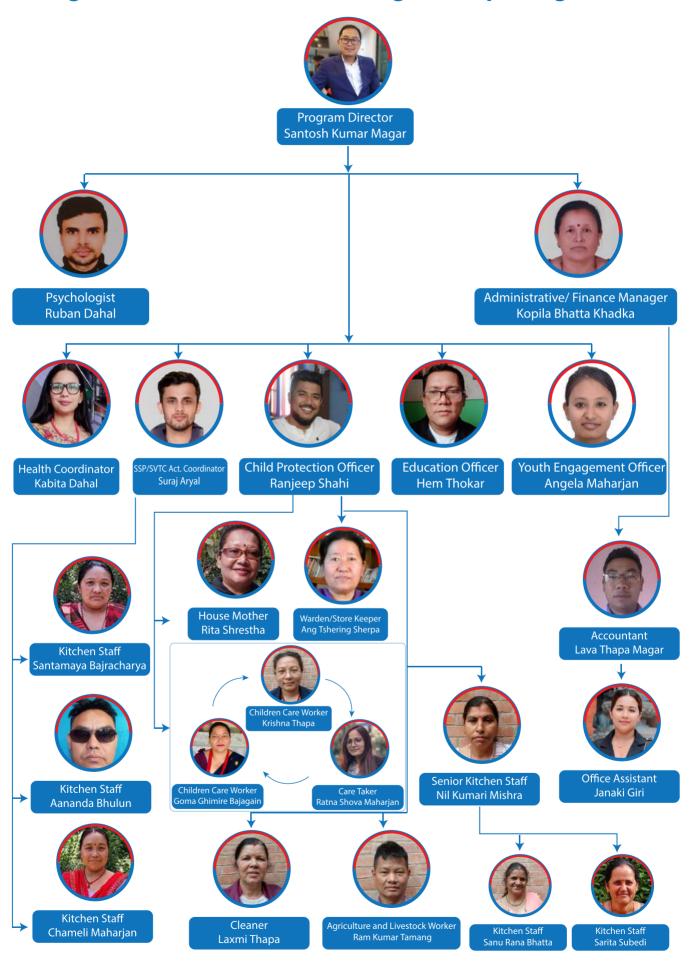

Ms. Neeta Shahi 2071/09/16-2080/05/22

Ms. Yamuna Marasini 2080/05/23-Present

Organizational Structure of Shangri-La Orphanage Home

ABOUT US

From a Small Home to a Strong Haven: An Introduction of Shangri-La Orphanage

Shangri-La Orphanage Home (SOH) is a national-level non-governmental organization established in the year 2055 B.S. (1998 A.D.). It has been operating with financial and technical support from Govinda Association (GA), Germany.

The organization was founded with the primary objective of providing shelter to orphaned and needy children and contributing to their overall development. It initially began by renting a small house in Tilganga, Kathmandu, where it accommodated five orphaned and needy children. Over time, it expanded its operations, relocating from Bagdol, Lalitpur, to Godavari-10, Neupanegaun, Lalitpur, where it has now established with its office in own building and continues to implement various projects.

The organization runs child-focused programs such as an orphanage home, scholarship project, vocational training centers, and youth reintegration project. The main objective of this organization is to provide support to orphaned, needy and vulnerable children and contribute as much as possible to their holistic development.

Mission

The primary mission of Shangri-La Orphanage Home (SOH) is to improve the living standards of orphaned and needy children by providing formal education, vocational training, healthcare, and child-centered initiatives.

Vision

To build a nurturing society where every child regardless of background, caste, or circumstance grows up in a safe, loving, and empowering environment. We envision a Nepal where no child is left without care, education, or opportunity, and where each one can realize their full potential as confident, responsible, and compassionate leaders of tomorrow.

Goal

The goal of Shangri-La Orphanage Home (SOH) aims to provide a safe, nurturing home and holistic development opportunities for Orphan and needy children in Nepal, ensuring their access to education, healthcare, and life skills to become self-reliant, empowered individuals.

Background

In Nepal, the landscape of child development, education, and youth empowerment is shaped by multidimensional challenges arising from social and economic inequalities, cultural diversity, and geographical barriers. With approximately 40% of the population comprising children and youth, the country's future development hinges on effectively addressing these challenges. Against this backdrop, a comprehensive program has been initiated by Shangri-La Orphanage Home (SOH) to strengthen child development, education, and youth empowerment in Nepal.

This program represents a collective effort to enhance early childhood development, improve access to quality education, provide skills and opportunities for youth, and promote child rights and protection. Through collaborative initiatives involving government agencies, non-governmental organizations, community-based organizations, and other stakeholders, the program aims to tackle the root causes of these challenges and pave the way for a brighter and more inclusive future for Nepal's children and youth.

Nepal's Constitution, the Children's Act of 2018, and the Local Government Operation Act of 2017 clearly define the responsibility of ensuring care and protection for children whose families are unable to provide for them. Even if parents are alive but

physically or mentally unable to care for their children, the state mechanisms are responsible for their welfare.

According to the records of the National Child Rights Council, in the fiscal year 2023/2024 a total of 602 registered child care homes are running around 15000 children are being shelter service 55% of boys and 45% are girls with the support of government and various donor organizations.

Shangri-La Orphanage Home (SOH) is one of them and has been operating homes for orphanages, child development, education, and youth empowerment program to support the overall development of orphaned and vulnerable children. The organization has focused on children and youth along with institutional development and has expanded its activities as needed to promote, protect, and uplift children. Its primary objective remains to ensure a safe and happy life for children, particularly orphans and those in vulnerable situations.

Throughout the program's duration, Shangri-La has aimed to bring positive changes in the lives of orphaned and underprivileged children in Nepal by implementing initiatives such as Shangri-La Home, family reunification, pre-vocational trainings, computer training, scholarship programs, and other community support projects. The organization ensures access to education, including providing clothing and stationery for children in need. Furthermore, the school offers vocational and skill-based training

Our Mission is to

Improve the living standards of orphaned and needy children by providing formal education, vocational training, healthcare, and child-centered initiatives.

to make students self-reliant and empower them for future career plans.

Currently, the organization operates an 18-ropani (approximately 9,136 square meters) orphanage and a 10-ropani (approximately 5,076 square meters) Shangri-La International School in Godawari Municipality, Lalitpur. The program extends its services to orphaned children across Nepal and covers several wards of Godavari Municipality.

During the Disaster such as Nepal Earthquake and COVID-19 pandemic, Shangri-La expanded its activities to include relief distribution, recovery and reconstruction in the affected communities.

Shangri-La has been significantly contributing to Nepal's 15th Five-Year Plan, developed by the National Planning Commission, particularly in contributing Sustainable Development Goals (SDGs)

Silver Jubilee

Holistic Support for Vulnerable Children and Youth:

To fulfill the vision, mission, goal, and objectives of the Shangri-La Orphanage Home (SOH), five comprehensive programs are being implemented to support vulnerable children and youth across Nepal. These programs provide a range of essential services, including shelter, education, food, clothing, health care, and psychological support.

Name of the Project:

"Child Development, Education Youth strengthened and Pre-vocational Program"

The Main Objective:

The Shangri-La Orphanage Home ensure to build secured lives of orphans and provide free education, shelter, food, clothes, health and psychological support to very poor children of marginalized community. To provide life skills and vocational training to make people self-reliant. Integrate social classes to confirm equality among all living in the same society. Improvement of their living condition of children and youths by providing education, skills.

Target Group:

Children without parents or single parent, children with disable parents with low financial background, marginalized, deprived family.

Shangri-la Home Provides comprehensive care for vulnerable children across Nepal, including shelter, education, food, clothing, and health and psychological support

Shangri-La Scholarship The scholarship project has been providing education support to enhance access to quality education and contributed to the students' overall development, quality of life, and social status.

Shangri-La Vocational Training Center The primary objective of this program is to equip students with practical and market-relevant skills from an early age, promoting self-confidence and preparing them for future employment or entrepreneurship opportunities through vocational trainings such as building electricity, carpentry, agriculture training and Tailoring.

Shangri-La Reintegration The project has been supporting Education fee, books, stationary, uniform, transportation, Monthly expense, health support and psychological support and accommodation in need basis to all our Youths under SRP.

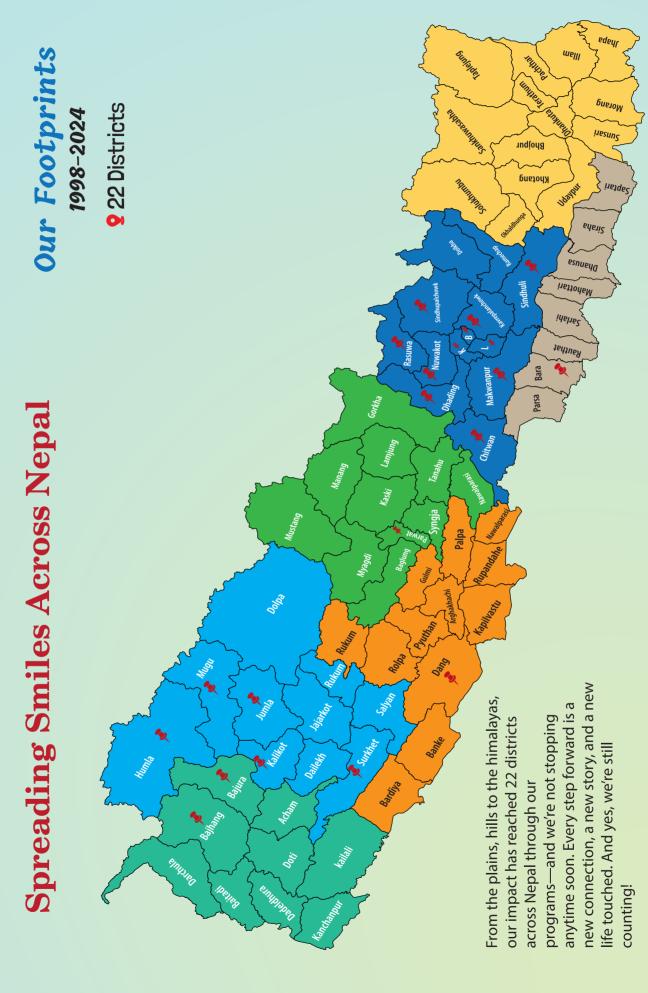
Shangri-La Out Scholarship Project

The project has been providing education support to poor and needy children.

"Building Futures Together: Highlights of Our Shared Journey

38

Historical Timeline

1998-2024

2023-2024

- Landslide victim support (Water pipes) to Godawari Municipality
- Children friendly infrastructure construction support for Police station of Chapagaun

COVID-19 Relief Materials (Schools & Communities)

2020-2021

2016-2017

Neupanegaun Healthpost Construction at Godavari Municipality- 10. (Rs. 1.99M)

2015-2016

Program (SRDP) in Lalitpur/Makwanpur. Total Earthquake Reconstruction phase-2015 (Rs. 110 household and Temporary Learning Centers (TLCs) constructed during Nepal Shangri-La Reconstruction Development 63.3M)

2014-2015

- Earthquake relief support (Rs. 5.3M)
- School support programs (TLC projects)
- 2010-2011
- Road improvement projects (Pyangaon-Neupanegaon)

2005-2006

Large-scale Health Camps in Jumla/ Mugu

(Rs. 1.7M total)

2008-2009

Bishowkarma Road Construction

2004-2005

Multiple road repair projects

(Rs. 46,284)

- Boharatar Pond Construction (Rs. 100,000)
- Medical donations (Blood cancer & heart patients)

Shangri-la Darpan

(Rs. 55,320)

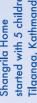

1998

- Road Construction

Shangrila Home

Support

Basic need support (shelter, food and clothes) Education Health care Psychosocial Support Recreation and Play Life skill training Cultural and religious activities Family reunification and placement Vocational training and employment support Advocacy and awareness Socialization

Coverage

All over Nepal

Achievements

98 percent youth have completed schooling and rest of them are doing

Shangri-La Home (SH) is a dedicated initiative that provides holistic care and support to vulnerable children across Nepal. Since its establishment, SH has served as a safe haven for children in need, offering shelter, education, nutritious food, clothing, and essential health and psychological support. From 1998 to 2024 AD, a total of 80 boys and girls have successfully graduated from the home, equipped with the skills and confidence to lead independent and meaningful lives.

Currently, SH is home to 32 children (15 girls and 17 boys) who are pursuing their education in a nurturing and family-like environment. This supportive atmosphere not only enhances their literacy and academic performance but also contributes significantly to their overall well-being. Shangri-La Home places a strong emphasis on emotional care, providing the stability and encouragement necessary for each child's personal and social development. Through its continued commitment, SH ensures that every child under its care has the opportunity to thrive, dream, and achieve their full potential

80 children successfully graduated (1998-2024) with life skills for independent living

32 children currently supported in a nurturing, family-like environment

Provides holistic care: shelter, education, nutrition, healthcare and emotional support

Strong academic foundation with focus on literacy and personal development

Psychological support system for trauma recovery and social growth

25+ years of transforming vulnerable children's lives in Nepal

"Building futures through care, education and empowerment."

Strong academic foundation with focus on literacy and personal development

Shangrila Scholarship Project

The Scholarship Support Project is a comprehensive scholarship support for school children to ensure access to quality education for underprivileged children by removing the major financial barriers to schooling.

Transportation support

Health care

Psychosocial Support

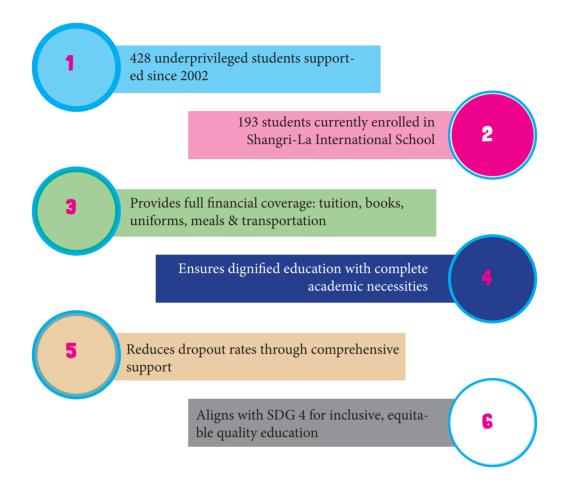

Key Achievements

Through this program, selected students receive the following support:

- Education Fees: Full coverage of school tuition and other related fees.
- Books and Stationery: Provision of textbooks, notebooks, pens, pencils, and other essential learning materials.
- School Uniforms: Two sets of uniforms provided annually to ensure students attend school with dignity.
- Mid-Day Meal: Nutritious daily meals to improve health, reduce absenteeism, and support better concentration in class.
- Transportation: Safe and reliable travel to and from school to ensure punctuality and reduce dropout rates.

This project aims to promote inclusive and equitable quality education, in line with Sustainable Development Goal 4, by supporting children who would otherwise be at risk of dropping out due to poverty. By addressing the key educational needs of each child, the project helps create a more supportive learning environment that encourages long-term academic success and personal development.

In total 428 students have been benefited from the project from 2002 to 2024 AD. Among them 193 are studying in Shangri-la International School.

Shangri-La Vocational Training Center (SVTC) **OUR OUTREACH (2003-2024)**

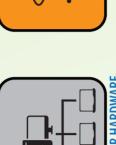

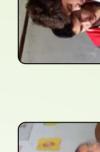
216

AND NETWORKING

241

397

167

In total of 675 students of Shangri-La International had benefitted from SVTC since 2003 till date. Out of which 206 people have been trained in pottery, 328 in carpentry, 367 in Agriculture, 224 in Tailoring, 141 in Building Electrician and 116 in Computer Hardware and Networking.

Silver Jubilee 43

349

Shangri-La Orphanage Home has been running a comprehensive skill development initiative through its School-based Vocational Training Centre (SVTC), offering pre-vocational training for students from classes 7 to 9 and vocational training for students who have appeared for the Secondary Education Examination (SEE).

The primary objective of this program is to equip students with practical and market-relevant skills from an early age, promoting self-confidence and preparing them for future employment or entrepreneurship opportunities. The goal is to bridge the gap between academic knowledge and hands-on technical skills, enabling students to make informed career choices and contribute meaningfully to their communities.

Since its inception in 2003, a total of 722 students have benefitted from the program. Of these, 206 received training in pottery, 349 in carpentry, 397 in agriculture, 241 in tailoring, 167 in building electrics, and 116 in computer hardware and networking. Same student appeared in two trainings in a year due to that total number is 722.

Key Achievements

Vocational Training Program
722 students trained since 2003 in market-relevant skills

- Pottery (206 students)
- Carpentry (349 students)
- Agriculture (397 students)
- Tailoring (241 students)
- Building Electrics (167 students)
- Computer Hardware (116 students)
- Bridges academic
- Practical gap for classes 7-9 and SEE graduates
- Prepares youth for employment or entrepreneurship
- Promotes self-confidence and informed career choices

Key Achievements

Shangri-La Reintegration Project

- 78 youths supported in transitioning from institutional care to independent adulthood.
- 35 currently pursuing higher education with full tuition, housing, and living expenses covered.
- Family reintegration facilitated through counseling, home visits, and emotional support.
- Comprehensive financial aid provided, including education fees, housing, transportation, and monthly allowances.
- Marriage support offered to help youths establish stable adult lives.
- Lifelong guidance ensured for those without family reintegration options.
- "Empowering youth for a dignified, self-reliant future."

Key components of the project include:

Higher Education Support

Full coverage of college tuition and educational fees up to the Bachelor's level.

Monthly
Living
Expenses:

Provision of housing, food, and utilities to support a stable daily life.

Academic materials required for continued education.

Books and Stationery Uniforms and Supplies:

Appropriate clothing and educational supplies for college.

Transportation

Safe and reliable travel to and from the college or training institutions.

Monthly allowance to help with personal needs and to develop financial independence.

Pocket
Money:

Marriage Support

Financial and emotional support for marriage, marking the transition into a stable, adult life.

Beyond financial and academic support, the project actively works on strengthening family ties through regular home visits, counseling, and other support. The reintegration process is handled with sensitivity and care, ensuring that the youth are placed in loving, respectful environments. For those who cannot be reunited with their families, the organization remains a guardian and support system, offering guidance and assistance throughout their transition to adulthood.

This project is deeply rooted in the belief that every young person deserves a chance to grow with dignity, self-reliance, and connection—whether through family or extended organizational support. Till now there are 78 youths are benefitted and among them 35 are still doing their collage education.

Shangri-La

Out Scholarship Project (OSP)

The Out Scholarship Support Project is a flexible and needs-based educational support initiative designed to assist school children living outside the main target areas of the Shangri-La Scholarship Project (SSP). Recognizing that educational needs extend beyond designated project zones, this program aims to reach vulnerable students who lack access to basic educational resources due to economic hardship or geographic isolation.

The project provides tailored support based on the specific needs of each student, including:

- Educational Support: Coverage of school fees and other necessary academic expenses.
- Books and Stationery: Provision of essential learning materials such as textbooks, notebooks, and writing tools.
- School Uniforms: Support with school uniforms to promote equal participation and self-esteem.
- Need-Based Assistance: Additional support such as school bags, shoes, or any other necessary items identified through individual assessments.

The Out Scholarship Support Project ensures that deserving students outside the SSP's primary operational areas are not left behind. By addressing the educational needs of these children, the project look after greater inclusion and contributes to their academic growth and personal development.

This initiative complements the broader mission of the SSP by extending the spirit of equitable education to all, regardless of their location.

In total 55 students are benefitted from the project among them 4 of them are still in schooling

Key Achievements

- 55 vulnerable students supported beyond main project areas
- 4 students currently continuing their education
- Tailored educational assistance
- School fees & academic expenses
- Books & stationery
- Uniforms & essential supplies
- Needs-based approach addressing individual requirements
- Promotes educational inclusion for geographically/economically disadvantaged students
- Extending educational opportunities to every deserving child.

द्यार्थीहरुलाई सैद्धान्तिक तथा व्यवहारिक ज्ञानको माध्यमबाट स्वाबलम्वी बनाउने उद्देश्यले सन् २००२ मा एक नीजी गुठीको रुपमा शाँग्रिला इन्टरनेशनल स्कुलको स्थापना भएको थियो। यो स्कुल लिलतपुरको गोदावरी न.पा. १० साविक चापागाउँ ७ मा अवस्थित छ।

सुविधा सम्पन्न भौतिक पूर्वाधार भएको यस विद्यालयमा हाल नर्सरीदेखि कक्षा १० सम्मका ४६७ जना विद्यार्थीहरु अध्ययनरत छन् त्यस मध्ये छात्र २५८ र छात्रा २०९ रहेका छन्। यो स्कुल एक्काइसौँ शताब्दीको चुनौतिलाई वरण गर्न हाम्रा बालबालिकालाई तयारी गराउन प्रतिवद्ध छ जुन परिवर्तनको प्रभाव नेपाली समाजमा पनि स्पष्ट रुपमा देख्न सिकन्छ। गुणस्तरीय शिक्षाको अवसर, वैज्ञानिक पद्धितको समायोजन, व्यवसायिक शिक्षापद्धित, बालकेन्द्रित शिक्षण विधि, सिर्जनात्मक अभिव्यक्तिको सहजीकरण नै हाम्रो लक्ष्य हो।

शाँग्रिला इन्टरनेशनल स्कुलको सामाजिक उद्देश्य पिछडिएका र ज्यादै विपन्न, असहाय, अनाथ अवस्थामा रहेका बालबालिकालाई शिक्षामा समान अवसर प्रदान गर्नु हो।

यस स्कुलले गोदावरी नगरपालिका अर्न्तगत आठ वटा

वडाका आर्थिक अवस्था कमजोर भएका र आधारभूत आवश्यकता पूर्ति गर्न कठिनाइ भइरहेका परिवारका १९१ जना र शाँग्रिला अर्फनेज होम (S.O.H) का ३३ जना गरी जम्मा २२४ बालबालिकाहरुलाई Germany को G.A. र शाँग्रिला अर्फनेज होमको संयुक्त साभ्भेदारीमा बालबालिकाहरुलाई निःशुल्क खाजा, स्कुलको पोशाक, किताब र कापी सहयोग गर्दै आइरहेको छ। साथै न्यूनतम शुल्क लिई १९ जना बालबालिका गरी जम्मा ४६७ जना बालबालिकाहरुलाई अध्यापन गराइरहेको छ। जसले शिक्षाबाट कोही पनि बालबालिकाहरु बञ्चित हुन नपरोस् भन्ने उद्देश्यले गुणस्तरीय शिक्षा प्राप्त गर्ने अवसर प्रदान गर्न निरन्तर बैठक, अन्तरिक्रया, अनुगमनमा समन्वय गरी सुभाव, सरसल्लाह लिई व्यवस्थापन समितिले कुनै कसरत बाँकी नराखी समय सापेक्ष शिक्षक शिक्षिकाहरुलाई समय समयमा तालिम प्रदान गरिरहेको छ। विद्यार्थी भाइबहिनीहरूको चाहना अनुसार व्यवहारिक शिक्षा, आधारभूत प्राविधिक तालिम कृषि शिक्षा, काष्टकला, गृह विज्ञान, सिलाई तालिम, शाँग्रिला अर्फनेज होमको योजना अनुसार (Shangri-La Vocational Training Centre SVTC) मार्फत् तालिम दिँदै आइरहेको छ। जसबाट विद्यार्थीहरुले आधारभूत, गुणस्तरीय शिक्षा, ज्ञान हाँसिल प्राप्त गरी व्यवहारमा लागु गरिरहेका छन्।

यस विद्यालयमा अध्ययन गरिरहेका बालबालिकाहरूको स्वास्थ्यमा सुधारको लागि समय समयमा स्वास्थ्य परीक्षण, आँखा शिविर, दन्त शिविर सञ्चालन भइरहेको छ।

COVID-19 Lock Down को समयमा पनि विद्यार्थी भाइबहिनीहरूको शिक्षा Online मार्फत् निरन्तरता दिई, आर्थिक अवस्था कमजोर भएका विद्यार्थीहरूलाई Data support गरी तिरन्तरता दिएको थियो। COVID-19 ले गर्दा विद्यार्थी भाइबहिनीहरूका परिवारलाई आर्थिक समस्या पर्न गएको महशुश गरी सबै परिवारहरूलाई खाद्यान राहत पुऱ्याइएको थियो।

विद्यार्थीहरु सिर्जनात्मक सोचाइमा वर्षभरी नै व्यस्त रहने गरी परीक्षा मुल्याङ्कन प्रणाली निर्धारण गरीएको छ। शारीरिक र मानसिक दण्डविना नै अनुशासन कायम गरिन्छ साथसाथै तिनीहरुलाई आफ्नो अधिकार र कर्तव्यकोबोध गराईन्छ।

विद्यार्थीको चौतर्फी विकास र उच्चतम् परिपूर्णताको लागि अत्याधुनिक र ज्यादै परिष्कृत अध्यापन विधिद्वारा अध्यापन गराइन्छ। शैक्षिक गुणस्तरको लागि विद्यालयले र्जमनीजस्ता देशहरुसँग घनिष्ट सम्बन्ध स्थापना गरेको छ।

व्यवहारिक शिक्षाको निम्ति विद्यालयले अत्याधुनिक विज्ञान प्रयोगशाला, कम्प्युटर प्रयोगशाला, दूरदर्शक यन्त्रको व्यवस्था गरेको छ । सिकाइ प्रिक्रियालाई सहज तरिकाले वृद्धि गर्नकोनिम्ति स्तरीय पाठ्यपुस्तकहरुका साथै रोचक कथा, उपन्यास सन्दर्भ पुस्तकहरु तथा सामाग्रीहरुको पुस्तकालयमा उपलब्ध गरिएको छ । पाठ्यपुस्तकबाट हु बहु कण्ठ गर्ने भन्दा पनि (गरेर सिक्ने) अभ्यास शिक्षणमा बढी जोड दिइन्छ । विद्यार्थीको चौतर्फी विकासको निम्ति नृत्य, चित्रकला, सङ् गीत कक्षा जस्ता अतिरिक्त क्रियाकलापको व्यवस्था गरिएको छ। विद्यार्थीहरुलाई पढाइ साथसाथै मनोरञ्जन पनि होस् भन्ने उद्देश्यले बेला बेलामा शैक्षिक भ्रमण, वनभोज पनि लाने गरिएको छ।

शाँग्रिला इन्टरनेशनल स्कुल त्यस्तो विद्यालय हो, जहाँ उत्साही विद्यार्थीहरू केवल शिक्षामात्र प्राप्त नगरी मनोवैज्ञानिक, शारीरिक र सामाजिक संवृद्धिको विकासका साथ अगाडि बढ्ने परिवेश प्राप्त गर्दछन्। यो विद्यालय सन्तुलित रूपमा व्यक्तित्व विकासको उद्गमस्थल बनेको छ।

विगतका विविध चुनौतिको सामना गर्दै, स्थानीय सरकार शिक्षा शाखा, अभिभावक, विद्यार्थीहरुको, शिक्षक, शिक्षिकाहरुको समन्वय र सहयोगमा विद्यालय सञ्चालन भएको पनि २२ वर्ष पूरा भइसकेको छ। २२ वर्ष पूरा हुँदा यस विद्यालयबाट ५४५ जना विद्याथीहरु S.E.E. परीक्षा उत्तीर्ण भइसकेका छन् र विभिन्न व्यवसाय अँगाल्दै डाक्टर, इन्जिनियर चार्टर एकाउन्टेन्ट सम्म बन्न सक्षम भएका छन्।

नेपाली समाज अहिले नयाँ पुन जागरणको अवस्थामा चलायमान भइरहेको छ। आजको एक्काइसौँ शताब्दीका अभिभावक र विद्यार्थीहरु घोकन्ते पढाइलाई भन्दा व्यवहारिक र प्रयोगात्मक पढाइलाई प्राथमिकता दिन चााहन्छन्। त्यसैले पिन यस विद्यालयले आजका बालबालिका भोलिका कर्णधार हुन् भन्ने उद्देश्यले राष्ट्रको चाहनाअनुसार दक्ष जनशक्ति उत्पादन गर्ने उद्देश्यले विद्यार्थीहरुको मनेवैज्ञानिक, शारीरिक र सामाजिक संवृद्धिको विकासका साथ अगाडि बढ्ने परिवेस प्राप्त गरेको छ।

समय सापेक्ष शिक्षक शिक्षिकाहरुलाई समय समयमा तालिका प्रदान गर्ने र विद्यार्थीहरुलाई गुणात्मक व्यवहारिक शिक्षा र विभिन्न आधारभूत प्राविधिक तालिमको सुविधा सम्पन्न भएकोले पनि यस विद्यालय समाजमा भएका अरु विद्यालय भन्दा फरक भएको सावित भएको छ।

जीवनका चुनौतीहरुसँग सामना गर्न विद्यालयहरुलाई शारीरिक, सामाजिक, मानिसक, मनोवैज्ञानिक र अध्यात्मिक रुपमा तयारी गराउनु हाम्रो मुख्य लक्ष्यभित्र पर्दछ। साथै यस विद्यालय सँधै आफ्नो उद्देश्यमा राष्ट्रको चाहना अनुसार दक्ष जनशक्ति उत्पादन गर्दै जाने कुरामा प्रतिवद्ध छ र अनुशासित कर्तव्यनिष्ठ, चरित्रवान र राष्ट्र प्रति उत्तरदायी जनशक्ति निर्माण गर्ने लक्ष्यमा शाँग्रिला इन्टरनेशनल स्कुल परिवार र शाँग्रिला अर्फनेज होम परिवार मिली सदैव अग्रसर भई क्रियाशील रहने छ।

From Seed to Society

Planting Purpose, Cultivating Change

Born in a remote district of Jumla, Mahesh Dutta Chaulagain began his life's journey with modest beginnings—but big dreams. As a proud member of the first batch at Shangri-La Orphanage Home (SOH), Mahesh stood out early for his passion, consistency, and clarity of purpose.

He pursued his education with dedication—excelling through school, completing secondary education in Science, and going on to earn both Bachelor's and Master's degrees in Agriculture, specializing in Agribusiness Management. His academic path wasn't just about personal success—it was fueled by a deep-rooted desire to uplift the lives of Nepal's rural communities through agricultural innovation.

Mahesh didn't confine his ambitions to academic walls. Early on, he engaged with the education and development sectors, taking on diverse roles as program developer, advisor, facilitator, and trainer—all aimed at empowering individuals and communities.

His leadership skills led him to the role of General Manager at the Shangri-La Development Association (SDA), where he championed programs designed to support marginalized groups, especially in rural Nepal. Simultaneously, he served for several years as Lead Trainer at the Shangri-La Vocational Training Center (SVTC), mentoring youth and helping them gain practical, life-changing skills.

Currently, Mahesh serves as an Agriculture Technical Trainer at Peace Corps, where he works directly with farmers, youth, and local entrepreneurs. His focus is on enabling communities to adopt sustainable farming practices, increase productivity, and secure better livelihoods.

Through his technical guidance and motivational leadership, he continues to transform lives-helping families break free from cycles of poverty and building a foundation for resilient, self-reliant rural economies.

Mahesh's story is not just one of personal success—it's a blueprint for community development. A dreamer turned doer, he continues to bridge the gap between potential and progress, making agriculture a vehicle for sustainable change in Nepal.

Mahesh Dutta Chaulagain
First Batch of SOH
Agriculture Technical Trainer
Peace Corps

His journey shows how education, when matched with purpose, can drive profound change. From a small village in Jumla to national impact, Mahesh's life is a living example of what it means to grow with grace and give back with heart.

Silver Jubilee — 51

A Trailblazer in Social Impact and Enterprise

Blending Purpose with Passion to Build a Better Future

Jaya Shankar Upadhyay
Fourth Batch of SOH
Procurement Officer,
Advanced College of Engineering & Management

Jay Shankar Upadhyay's journey is a beacon for aspiring leaders—showing that it's possible to be a successful entrepreneur, a committed social worker, and a grounded human being all at once.

Jay Shankar Upadhyay is a shining embodiment of purposedriven leadership, entrepreneurial spirit, and unwavering dedication to social good. Raised with a deep sense of responsibility and resilience, he has consistently excelled across multiple domains, making a lasting impact wherever he goes.

While still a student pursuing his Bachelor's degree in Business Administration at Kathmandu University, Upadhyay cofounded the Shangri-La Development Association (SDA)—a grassroots initiative rooted in the vision of sustainable and inclusive community development. Under his stewardship as Chairperson for eight transformative years, the organization grew in strength and scope, successfully implementing impactful projects that improved lives and inspired change.

Demonstrating a rare blend of humility and sustainable leadership, he gracefully transitioned out of his leadership role after building a strong institutional foundation. He continues to contribute to SDA's growth and strategic vision as a Special Advisor, ensuring the organization remains true to its mission.

In parallel, Upadhyay channeled his entrepreneurial flair into founding Namaste Shangri-La Travels and Tours, a venture that captures his love for tourism, cultural exchange, and responsible travel. His ability to successfully manage a thriving business while remaining deeply involved in social initiatives showcases his remarkable time management, foresight, and dedication.

Currently, he serves as a Procurement Officer at the Advanced College of Engineering and Management (ACEM), where he brings professionalism, efficiency, and strategic insight to streamline procurement systems and support the institution's operational excellence.

What sets Jay Shankar Upadhyay apart is not just the breadth of his roles, but the intention behind each one—to serve, to uplift, and to lead with integrity. His life is a masterclass in balancing ambition with altruism, demonstrating that success is most meaningful when it improves the lives of others.

From the grassroots to the boardroom, Upadhyay continues to inspire a new generation of changemakers—proving that with vision, heart, and hard work, one can shape a life that is both impactful and deeply fulfilling.

A Voice for the Voiceless, A Beacon of Change

Empowering Communities, Leading with Heart

Prakriti Bhandari, a proud member of the 4th batch of Shangri-La Orphanage Home (SOH), has always been more than just a name—she's been a symbol of dedication, resilience, and relentless positivity. From a young age, she stood out—not only for her academic excellence but for the deep sense of purpose she carried within her.

Born into a humble household, Prakriti nurtured a dream far greater than her circumstances: to uplift the marginalized, advocate for justice, and become a voice for those unheard.

A loyal and hardworking student, Prakriti consistently ranked at the top of her class. But her aspirations extended beyond grades. Her vision was rooted in transformation—a society where justice, equality, and empowerment were not distant ideals but living realities.

With this vision, she pursued higher education in Business Management and Law—a strategic choice that equipped her with the tools to understand complex societal issues and advocate for legal and social reforms. Throughout her academic journey, she remained solution-oriented, empathetic, and grounded in her mission.

Leadership came naturally to Prakriti. As a child, she organized friends to solve small community challenges, helped lead school events, and shouldered responsibilities far beyond her years. This innate quality only strengthened over time.

Her turning point came when she took on the role of Chairperson of Shangri-La Development Association (SDA)—one of Nepal's leading NGOs dedicated to social justice and community development. Under her dynamic leadership, SDA expanded its reach and impact, serving thousands through its initiatives in education, health, women empowerment, and livelihoods.

Prakriti BhandariFourth Batch of SOH
Chairperson at Shangri-La Development Association

From humble beginnings to national and global leadership, her journey is a living testament that vision, hard work, and compassion can create ripples of transformation.

Driven by a relentless desire to serve, Prakriti didn't stop at national success. Her dedication and impact led her to a key leadership role at a respected International Non-Governmental Organization (INGO), where she now spearheads transformative programs for vulnerable groups.

Her work spans policy advocacy, grassroots mobilization, and community empowerment, making her a powerful voice for those often excluded from mainstream development conversations.

Today, Prakriti Bhandari is not just a leader—she is a role model, an advocate, and a force of hope. Her life is proof that one determined individual, grounded in purpose and service, truly can make a difference—and inspire others to do the same.

Silver Jubilee

A Self-Made Man, A Life Engineered with Purpose

An Articulated Engineer Who Designed His Own Life-Self-Reliant, Independent, and Impactful

Dashrath Ghimire's inspiring journey began at Shangri-La Orphanage Home (SOH), where he found not only a place to stay, but a foundation to grow. Raised in a childhood marked by challenges and uncertainty, Dashrath never allowed his circumstances to limit his dreams. Instead, he focused on building a future with determination, discipline, and vision.

After completing school, Dashrath pursued a Diploma in Engineering, where he excelled with commendable merit. His academic success became a launching pad for a promising career. Today, he proudly serves in a Government Office, applying his technical expertise for the public good—designing solutions, contributing to infrastructure, and upholding his role as a committed civil servant.

His journey from SOH to public service is a testament to the power of perseverance and passion. Dashrath didn't just study engineering—he engineered a life that is both independent and impactful.

Despite the demands of his professional life, Mr. Ghimire remains deeply rooted in the community that shaped him. He serves as a General Member of SOH and holds the position of Secretary at Shangri-La Development Association (SDA). His continued involvement in social work speaks volumes about his values—gratitude, service, and compassion.

Dashrath's contributions to SDA focus on supporting underprivileged communities, guiding youth, and creating opportunities for those in need—just as others once did for him.

Dashrath Ghimire's life is a powerful reminder that true success isn't handed to us—it's constructed. With resilience, knowledge, and a spirit of service, he continues to inspire others to rise, give back, and live with purpose.

From humble beginnings to government service, from student to mentor—Dashrath's life story is a blueprint for those who dare to dream and are willing to build with both hands and heart.

Dashrath Ghimire
Fourth Batch of SOH
Secretary at Shangri-La Development Association
General Member, SOH

from humble beginnings to government service, from student to mentor—Dashrath's life story is a blueprint for those who dare to dream and are willing to build with both hands and heart.

A Journey of Compassion, Courage, and Care

From Overcoming Adversity to Healing Others with Heart

Rita Kandel, a proud member of the first batch of Shangri-La Orphanage Home (SOH), is a living embodiment of strength, empathy, and unwavering dedication. Her journey began with an immense personal challenge—at just 10 years old, a tragic accident led to the loss of her lower leg. For many, such an incident would be a lifelong setback. But for Rita, it became the beginning of a remarkable story of resilience and purpose.

From a young age, Rita stood out for her gentle nature, quiet strength, and deep compassion for those around her. She never let her physical limitations define her; instead, she turned them into a source of motivation—to rise, to serve, and to lead by example.

Rita's dream was rooted in service. Deeply inspired by the lives of Florence Nightingale and Mother Teresa, she found her calling in nursing—a field where compassion meets action, and care becomes a calling. These legendary women's examples of selfless service to humanity touched Rita's heart, and she vowed to dedicate her life to helping others in need.

Despite the physical and societal challenges she faced, she pursued her education with focus and excellence. Her academic journey, especially in nursing, was marked by perseverance, hard work, and humility. Her decency and gentle spirit left a lasting impression on teachers, classmates, and everyone who crossed her path.

Today, Mrs. Rita Kandel proudly serves as a nurse at Bir Hospital—one of Nepal's oldest and most respected medical institutions. Every day, she brings comfort, care, and hope to patients in need, offering not just medical treatment, but emotional support and genuine human connection.

Her presence in the hospital corridors is more than professional—it is symbolic of overcoming odds, breaking barriers, and turning pain into purpose.

Rita Kandel's story is not just one of personal success—it is a celebration of the human spirit's capacity to rise above challenges and create a life of impact and service. She continues to inspire, care, and lead with love—proving that true strength lies in a heart committed to healing others.

Rita Kandel First Batch of SOH Nurse, Bir Hospital

Her life teaches us that adversity cannot define us—only our courage, compassion, and determination can. Rita's journey is a beacon of hope for anyone who dares to dream beyond their limitations.

A Dreamer Turned Changemaker

When Compassion Meets Action, Change Becomes Inevitable

Some dream of success. Others dream of making a difference. Sagar Thapa chose both.

Sagar Thapa was never just another student. From an early age, he radiated a rare blend of academic brilliance and heartfelt compassion. While many of his peers aspired to careers in business, engineering, or tech, Sagar nurtured a different dream—one grounded in service, empathy, and social justice. He longed to be a social worker—not for recognition, but to be a voice for the unheard and a light for the marginalized.

At school, his innate kindness and leadership were evident. Whether leading charity drives, supporting struggling classmates, or volunteering in community activities, he made it clear that social service wasn't just an interest for him—it was a lifelong calling.

After earning his Bachelor's degree, Sagar took a bold step. He chose not to follow the conventional path, but instead pursued his passion full-time. He joined the Shangri-La Development Association (SDA) as Program Head, stepping into a leadership role with a deep sense of responsibility and vision.

Since then, he has led impactful initiatives in diverse sectors, including education, livelihood support, agricultural innovation, women empowerment.

Working closely with grassroots communities, Sagar listens, learns, and co-designs programs that respond to real needs with practical, sustainable solutions.

What sets Sagar apart is not only his commitment to service but the integrity and humility with which he carries it out. His approach is grounded in respect, listening, and partnership. He doesn't impose change—he nurtures it from within the community, empowering people to reclaim their agency and thrive with dignity.

Today, Sagar Thapa continues to inspire as a true changemaker. His journey from a young dreamer to a compassionate leader stands as a beacon of hope, proving that a life of service is not only noble—it's transformative.

Sagar Thapa Third Batch of SOH Programme Head at SDA

His story reminds us that the most powerful form of leadership is service. With each project and every life touched, he proves that when purpose drives you, no dream is too big—and no change is too small.

Turning Curiosity into Empowerment

Crafting Futures with Skill, Passion, and Purpose

Saran Mizar, a proud member of the 2nd batch of Shangri-La Orphanage Home (SOH), has always been known for his boundless energy, insatiable curiosity, and deep passion for learning. Even as a child, he stood out—not just for academic excellence but for his eagerness to explore the world through practical skills and hands-on experiences.

Whether it was asking questions in class, experimenting with tools, or diving into new technologies, Saran's enthusiasm for learning knew no bounds. His childhood spark soon ignited a powerful dream—to do something skillful and meaningful, not just for himself, but for others too.

During his school years, Saran's interest in vocational education flourished. While excelling academically, he also took full advantage of vocational training programs in fields like carpentry and agriculture. These hands-on experiences gave him the foundation he needed—not only to dream, but to build a future with his own hands.

After completing his education, Saran came full circle. He was appointed Project Manager at the same school he once studied in, leading the very vocational training programs that had shaped his path. His work went far beyond administration—he mentored students, built confidence, and showed youth that technical skills could lead to dignified, independent livelihoods.

His deep commitment and authentic leadership inspired many to think beyond traditional academic tracks, paving the way for a generation of skilled professionals ready to thrive.

Saran's journey reached a new height when he secured a prestigious position at a renowned International Non-Governmental Organization (INGO). Today, he is actively engaged in skill-based empowerment programs, focused on training individuals from marginalized communities, promoting self-employment and income generation, and fostering dignity and confidence through vocational excellence. Through these initiatives, Saran is not just training people—he is unlocking potential, building futures, and creating systemic change.

From a curious young boy in SOH to a respected leader in vocational empowerment, Saran Mizar continues to light the way for others. His story reminds us that real success is not measured by what we gain—but by how many others we uplift along the way.

Saran Mizar Second Batch of SOH Technical Officer, Helvetas Nepal

His life is a living example of how curiosity, when combined with compassion and purpose, becomes a force of transformation. Saran is not just changing liveshe's equipping others to change their own.

Silver Jubilee

Rising Beyond Limits

A Journey of Courage, Determination, and Unbreakable Spirit

Tara Karki Fifth Batch of SOH Banker

Her journey inspires
everyone—especially
those facing physical,
emotional, or societal
challenges. Tara's life
is proof that with faith,
resilience, and hard work,
no dream is out of reach.

Tara Karki, from the 5th batch of Shangri-La Orphanage Home (SOH), exemplifies what it means to rise above adversity with grace and grit. Her life's journey is not just about overcoming challenges—it's about rewriting what is possible through determination, resilience, and hope.

Tara's life took a difficult turn when she was just six months old. A tragic accident in her hometown of Dolakha left her with severe burns, resulting in the loss of both her limbs. For Tara and her mother, the early years were filled with unimaginable pain and emotional trials. Yet, even as a child, Tara displayed a spirit that refused to be defined by her physical limitations.

Growing up in Shangri-La Home, Tara found not only safety and care, but a loving family that nurtured her potential. The home gave her more than shelter—it gave her belief. Surrounded by supportive staff, friends, and well-wishers, she was encouraged to dream, learn, and thrive.

Tara approached life with tireless determination. Whether in academics or daily routines, she never hesitated to push her boundaries. Her belief was simple yet powerful: focus on what you can do, not on what you've lost.

With continued encouragement and her own unwavering willpower, Tara completed her Bachelor's Degree, a milestone that symbolized not only academic achievement but the triumph of perseverance.

Today, she is proudly working in a reputed bank in Kathmandu, living independently and joyfully. She manages her responsibilities with dignity, proving that physical limitations are no match for inner

Tara Karki's story is not just one of success—it's a movement of hope. She has become a symbol of what it means to believe in yourself, no matter the odds. Her life reminds us that while the journey may be tough, those who keep moving forward will eventually find light, strength, and purpose.

The Smile Maker

Healing with Heart, One Smile at a Time

Pr. Aarati Shahi, a shining star from the 8th batch of Shangri-La Orphanage Home (SOH), has always stood out—not just for her academic brilliance, but for her gentle nature and deep empathy for others. Even as a child, she carried a clear vision: to serve people and make a real difference in their lives through healthcare.

From her earliest days at SOH, Aarati was known for her discipline, sincerity, and calming presence. Her nurturing personality, paired with an unwavering determination, laid the foundation for a future in healing and service.

Motivated by her passion for health and well-being, Aarati chose the science stream after completing her schooling with exceptional grades. With focused dedication, she poured her heart into her studies, never losing sight of her ultimate goal—to become a medical professional who could heal not just pain, but restore confidence.

Her deep sense of purpose led her to the field of Dental Surgery, a space where she could combine precision with compassion, and use her skills to transform lives—one smile at a time.

Through years of hard work, perseverance, and sleepless nights of study, Aarati earned her Bachelor of Dental Surgery (BDS) with flying colors. Her journey was not just academic—it was emotional, empowering, and inspirational. Today, she is a role model for countless young girls, proving that dreams backed by purpose and resilience can indeed come true.

Now serving as a Dental Surgeon at Jorpati Poly Clinic and Dental Unit in Kathmandu, Dr. Shahi brings a rare blend of technical expertise and emotional intelligence to her work. She treats every patient with care, dignity, and respect—relieving pain, restoring health, and rekindling confidence.

To her, dentistry is more than a profession—it is a calling to care. Her patients trust her not only for her clinical skill, but for the kindness and calm she brings into every interaction.

Dr. Aarati Shahi's journey is one of hope, determination, and heart. From the halls of SOH to the dental chair, she continues to inspire and uplift—restoring not only oral health but the dignity, confidence, and joy that comes with every smile.

Dr. Aarati Shahi Eigth Batch of SOH Dental Surgeon

Her story reminds us that healing is not just about medicine; it's about empathy, compassion, and a heart that never stops giving.

Silver Jubilee

शाँग्रिला बालगृहमा मेरो आवद्धता

जुजुभाइ महर्जन कार्यकारी समिति सदस्य शाँग्रिला अर्फनेज होम

न्पालमा काम गर्न थालेको थिएँ। अमेरिका, नेदरल्याण्ड, बेलायत, जापान, अष्ट्रेलिया लगायत देशका स्पन्सर/प्यारेन्टहरू र उनीहरूका स्पन्सर चाइल्ड भेट्न आउँदा सहजीकरण गर्न पाएँ। उहाँहरु आउँदा बालबालिका र अभिभावकहरूलाई मात्र भेटेर कुराकानी छलफल गरेर जानुहुन्थ्यो। तर सन् १९९८ तिर जर्मनीबाट Rocco र Elke) मकवानपुर जिल्लाको मार्खु अर्थात् अहिलेको इन्द्रसरोवर गाउँपालिकामा आउनुभएको थियो। उहाँहरूको मुख्य उद्देश्य प्रायोजित बालक (स्पन्सर चाइल्ड) दिनेश मगर र परिवारलाई भेटेर उसको र परिवारको स्थित बुझ्ने र प्लान ईन्टरनेशनल नेपालले परिवार र बालबालिका र समुदायमा गरेका विकासका परियोजनाको जानकारी लिन उक्त भ्रमणमा Rocco र Elke लाई साथ दिएको थियो।

Rocco र Elke करिब बिहानको १० बजे फिल्ड अफिसमा पुग्नु भयो। मैले फूलको गुच्छा लगाएर स्वागत गरेँ। चिया पिएर हामी १० मिनेटको उकालो चढेर वाटोमा दिनेश मगर र परिवार, समुदायिक योजना तथा असर वारे कुराकानी गरी दिनेशको घर पुर्यौँ र परिवारले नेपाली परम्परा अनुसार पाहुना Rocco र Elke लाई टीका र फूलमाला लगाई बालक दिनेश मगर र परिवारसँग शिक्षा, स्वास्थ्य, परिवारको अवस्था छलफल गर्नुभयो र एस.एल.सी. सिकएपछी कहाँ पढ्न जान्छौ भिन सोध्नुभयो। कि पालुङ्ग कि हेटौडा या काठमाडौँ यहाँ नजिकै कलेज छैन भन्नुभयो र बिरामी हुँदा कहाँ जाने र साधारण बिरामी हुँदा काठमाडौँ जानुपर्छ भनेपछि अनि बजारको अवस्थापिन उस्तै हो साथै प्लानको सामुदायिक योजनाबाट

पारीवारिक र सामुदायिक विकास गरेको छ भन्नुभयो। जस्तै स्कुल भवन, हेल्थपोष्ट, बाटो, सहकारी र महिला बालबालिकाको शशक्तीकरण र अधिकारको जागरणको लागि गरिरहेको छ भन्नुभयो। यसरी छलफल अर्न्तिक्रया सकेपछि परिवारले खाजा खुवाउनु भयो। बाटोमा साइट सिन हेर्दै सुन्दर कुलेखानीको दहको सुन्दर प्रकृति जङ्गल पानीको भरना ले Rocco र Elke लाई यो मार्खु गाउँले धेरै प्रभावित पाऱ्यो। यहाँको बालबालिका र जनताहरुलाई सहरमा वस्ने भन्दा धेरै दुख रहेछ भनेर Rocco र Elke ले सोध्नुभयो। मैले नेपालको दुर्गम गाउँमा यहाँको भन्दा धेरै दुःख छ। बाटो घाटो पुल पुलेसाको अभावमा यो त काठमाडौँबाट नजिक पर्ने हुँदा पनि यातायात, बाटो, स्वास्थ्य र शिक्षाको कमी छ।

Rocco ले धेरै जिज्ञासा राखेपछि मैले गाउँमा बालबालिका र महिलाहरुलाई हरेक क्षेत्रमा गाह्रो छ भर्नें । Rocco ले टाउको हल्लाउदै हाँसेर मलाई नेपालमा बालबालिकाको क्षेत्रमा काम गर्न मन पर्छ यसका लागि के गर्नुपर्छ भनेर सोध्नुभयो । मैले यसरी प्रत्यक्ष नेपालमा विदेशीले काम गर्न पाइदैन नेपालको कुनै पनि गैर सरकारी संस्थासँग साभ्वेदारीमा मात्र काम गर्न सिकन्छ भनेपछि Rocco ले मैले केही सोचिरहेको छु, तिमी कहिले काठमाडौँ आउँछौ ? भनेर सोध्नुभयो । मैले शनिबार र आईतबार बिदा छ शनिबार काठमाडौँ आउँछु भनेपछि काठमाडौँ ठमेलमा भेटौँ भन्नुभयो । मैले हुन्छ भनेपछि Rocco र Elke मार्खुबाट साँभ ५ बजे काठमाडौँ हिडनु भयो । Rocco पेसाले Male Nurse रहेछ । यसैले उसलाई बालबालिकाको र महिलाहरुको शिक्षा, स्वास्थ्यमा विशेष सवालमा सोच्ने र

म र लक्षिना लामा शनिबारको बिदामा काठमाडौँको ठमेलको एक रेष्ट्ररेन्टमा Rocco र lEke लाई भेटेर चिया पिँउदै गफ गर्दा Rocco ले जुज़ मेलै जर्मन फर्केर साथीहरुसँग छलफल गरेर संस्था खोल्ने विचार गरें अनि त्यँहा मात्र संस्था खोलेर हुदैन यहाँको पनि दर्ता संस्थासँग मात्र सम्भौता गर्नुपर्छ। जुन पायो त्यही संस्थासँग गर्नु हुँदैन सरकारी नियम अनुसार प्रक्रिया तथा समाज कल्याणमा दर्ता भएको चाहिन्छ भनेपछि तिमी गर्छों ? भन्नु भयो, अनि मैले गर्न सिक्दँन मेरो राम्रो काम छ अफिस छोड्दिंन भनेपछि तिमीहरुले सहयोग गर्नुपर्छ भन्नु भयो । हामीले हुन्छ भनेर चिया पिएर फर्कने बेला Rocco र Elke लाई मेरो घरमा खाना खानलाई निम्तो गरेपछि Rocco ले स्विकार गर्नुभयो अनि हामी फर्कियौँ । भोलिपल्ट Rocco र Elke घरमा आउनुभयो र मैले ललितपुर दरवारस्क्वायर मा लिएर गएँ। घरमा स्वागत गरी नेवारी खाना खाएपछि बालबालिकाको हितमा काम गर्ने संस्था खोल्ने निधो गर्यौ म जर्मन साथीहरुसँग छलफल गरेर आउँछु भन्नु भयो।

Rocco ले पहिलो नेपाली भेटेको साथी तिमी नै हौ त्यसैले यो विषयमा कुरा गरेको भनेर भन्नुभयो साथै प्लान इन्टरनेशनल मा ३२ वर्ष कार्यरत हुँदाको अनुभवमा धेरै सहयोगीहरुका साथ घुम्दा Rocco को जित बालबालिकाको सवालमा रुचि, करुणा र माया राख्ने व्यक्ति अरु थिएनन्।

दोस्नो पटक सन् १९९८ मा Rocco / Roman Cieslewicz नेपाल आउनुको मुख्य उद्देश्य जर्मन संस्था GDAA\ (Govinda Development Aid Association) र नेपालको कुनै आफ्नो Vision Mission सँग मिल्ने संस्थासँग परियोजना सम्भौता गर्ने हेतुले तयारी साथ आउनु भएको थियो। Rocco ले म नेपाल आए हामी शान्ति सेवा गृहको गेष्ट हाउसमा बसेका छौँ आउनु भनेर खबर गरेअनुसार म र लिक्षना लामा Rocco र Roman लाई भेट्न बिहान ८ बजे शान्ति सेवा गृहमा गर्यौं र

भेटमा Rocco ले Germany मा (Govinda Development Aid Association) दर्ता गरेको र अब नेपालमा पनि हामीले साभेदारी संस्था खोज्दै छौँ। यसको परिणाम स्वरूप शान्ति सेवा गृहमा एकजना महिला जर्मन नागरिकले पनि स्वयम् सेवकको रुपमा काम गदै हुनुहुन्छ। उहाँसँग पनि सरसल्लाह गर्देछौ र कृष्ण गुरुङ जीसँग पनि सरसल्लाह हुँदैछ भन्नुभयो। हामीलाई पनि तपाईँको सोच एकदमै राम्रो लाग्यो यो संस्थापनि सामाजिक सेवा गरिरहेको संस्था हो भनें अनि शान्ति सेवा गृहमा सम्पर्कमा आउनु भएका कृष्ण गुरुङ जी ले GDAA सँग साभेदारीमा कार्य गर्न छुट्टै संस्था चाहिने भएकाले नीता शाहीको अध्यक्षतामा शाँग्रिला अफनिज होम को स्थापना जि.प्र.का. काठमाडौँ दर्ता नं. २५९/०५५/०५६ समाज कल्याण परिषद दर्ता नं. ९०५० गरी नेपाल सरकारको नियमानसार दर्ता गरिएको संस्थासँग (GDAA) गोविन्दा डेभलपमेन्ट एड एसोसिएसनले नेपालमा अर्फनेज बालबालिकाहरु को संरक्षण र हकहित गर्ने उद्देश्यले साभेदारी सम्भौता पत्रमा हस्ताक्षर वि.सं. २०५५ सालमा ५ जना सहाराविहिन बालबालिकाहरु राखेर यो शाँग्रिला बालगृह (Shangri-la Orphange Home) सञ्चालन भयो।

Rocco ले यो शाँग्रिला बालगृहमा पहिलेदेखि जुन संस्थासँग GDAA ले सम्भौता गर्छ तिमी र लिक्षनाले पिन सदस्यता लिनु पर्छ र सहयोग पिन गर्नु पर्छ भनेर भनेकाले हामीले पिन सदस्यता लिएर आफूले सक्दो सहयोग गिररह्यौँ। Rocco को विचारमा गौशालाको भवन अलि उपयुक्त नलागेर बागडोल लिलतपुरमा पुरै घर भाडामा लिएर बालगृह सञ्चालन गिरयो। साथै Rocco को मनमा आफ्नै घरजग्गा भए बालगृह सञ्चालन गर्न भन राम्रो हुने सोच आएपिछ जग्गा खोज्न तिर लाग्यौँ। एकिदन म र लिक्षनालाई पिन चापागाउँ न्यौपानेगाउँमा जग्गा हेर्न लिगयो। हाम्रो मनमा जग्गा निमलेको जस्तो लागे पिन Rocco लाई वातावरण शान्त र हिरयाली भएकाले उहाँको

विचारमा त्यो जग्गानै उपयुक्त देखियो। पिछ सो जग्गा खरिद गरी भवन निर्माणकार्य भइरहँदा रोमन, म र लिक्षना दुई दिन बौद्ध काठमाडौँमा भवन निर्माण गर्न चन्दा उठाँउन गर्यौ र करिब दुई दिनमा रु १३००० उठायौँ। शाँग्रिला अर्फनेज होम, गोविन्दा डेभलपमेन्ट एड एसोसिएसन (GDAA) र सबैको सहयोगमा साँग्रीला बालगृह भवन निर्माण सम्पन्न भयो। Rocco को चाहना अनुसार उक्त भवनमा सहाराविहिन बाल बालिका करिव ५० जना बस्ने खाने सुविधासम्पन्न बालगृह सञ्चालन भइरहेको छ।

Rocco र Roman नेपालमा बालगृह मात्र सञ्चालनमा साभेदारीका साथै नेपालको दुर्गमा जिल्ला कर्णालीको जुम्लामा सहयोग गर्ने योजना अनुरुप जुम्लामा सामुदायिक विकास र महिला सशक्तीकरण परियोजना सञ्चालन गर्ने रुचि थियो त्यसको परिणाम स्वरुप प्लान ईन्टरनेशनल नेपालले मकवानपुर जिल्लामा सञ्चालन गरिएको परीयोजनाको असर वारे Rocco लाई सिकाइ भ्रमण गर्ने ईन्छा भए अनुसार सन् २००६ मा Rocco, अच्युत जी र डिकेन्द्र ढकालजीहरूले मकवानपुर जिल्ला मार्खु र टिस्टुङ देउराली गा.वि.स. मा गएर महिला सहकारीको अवलोकन र शेयर सदस्यहरुसँग अन्तरिक्रया वचत, ऋण प्रभाव साथै प्रजनन् स्वास्थ्य र यसको प्रभाव बारे जानकारी लिनु भयो। ऋण लिएर किनारा पसल, बाखा पालन. टेलर चलाएकाहरुसँग पनि अन्तरिक्रया गरेर प्रतिफल राम्रो लिएको महशुश गरियो, यसले गर्दा महिलाहरु आत्मिनर्भर भएको महशश गरेर प्लान ईन्टरनेशनल नेपालले सञ्चालन गरेको महिला सशक्तीकरण परियोजना अर्न्तगत जुम्लामा पनि यो कार्यक्रम चलाउने निर्णय गरियो। त्यहाँ सञ्चालन गरिएको स्कुल खानेपानी सिँचाइ, स्वास्थ्य भवन निर्माण कार्यको पनि निरीक्षण गरेर फर्कियौँ। Rocco ले जुम्लामा पनि महिला सशक्तीकरण परियोजना सञ्चालन गर्ने निधो गरियो। जुम्लाको लागि परियोजना पत्र लेख्न Rocco ले मसँग धेरै सल्लाह गर्नुभयो। साथै मैले परियोजनालाई आवश्यक चाहिने मुख्य टिप्स पनि र केही चाहिने सम्बन्धित लेखहरू पनि दिएँ। जुम्लाको परियोजना Rocco ले लेख्दैगर्दा उहाँको निर्देशन अनुसार सन् २००६ जुलाई ३ मा म र अच्यूतजी २ हप्ताको लागि सहाभागितात्मक ग्रामीण लेखाजोखा गर्न जुम्लाको पटमारा, डिल्लीचौरका वडा ५, ७, ९, ३, ४, ८ र २ को सहभागितामुलक ग्रामीण लेखाजोखा (PRA) पद्धतिबाट सर्भे गर्ने र Well-being Ranking को डाटा ल्याएर परियोजनाको लागि सहयोग गरियो । पछि त्यहाँ महिला सशक्तीकरणका लागि सहकारी स्कुलभवन, स्वास्थ्यचौकी निर्माण जस्ता कार्यहरु गरियो।

Rocco को अर्को इच्छा अनुसार शाँग्रिला बालगृहका बालबालिकाहरुलाई अरु स्कुलमा पढाउनुभन्दा आफ्नै स्कुलको शिक्षा गुणस्तरीय हुन्छ र चापागाउँ र वरिपरीका गाँउका गरिब तथा जेहेन्दार बालबालिका कोही पनि शिक्षाबाट वञ्चित नहुन भनेर शाँग्रिला ईन्टरनेशनल स्कूल स्थापना गर्ने उद्देश्य लिई सन् २००२ मा शाँग्रिला स्कुल निर्माण गरेर स्कुल सञ्चालन गरियो । साथै चापागाउँ, लेले, छम्पी, ठेचोका करिब २२५ जना बालबालिकाहरुलाई छात्रवृत्ति दिई उनीहरुको गुणस्तरीय शिक्षा हाँसिल गर्न मद्दत मिलेको छ। साथै कक्षा ७, ८, ९ का विद्यार्थीहरुलाई CTEVT को प्रथम तहको Buliding Eectricity, Carpentry, Talioring, Agriculture, Computer Hardware विशेष कक्षा १० का SEE दिने बालबालिकाहरुको भविष्यमा आफ्नो रुचि अनुसार पढाउन तथा सिकाउन पाइयो। चापागाउँमा उदयखर्क मा. वि., स्वास्थ्यचौकी, बाटो बनाउन सहयोग गरेको र सन् २०१५ को भकम्पबाट प्रभावित चापागाउँ र वरिपरीका गाउँमा भत्केको घरमा बस्ने र गरिब परिवारलाई पनि घर बनाउन सहयोग गरियो।

नेपालमा कोभिड माहामारी चलेको वेलापिन शाँग्रिला ईन्टरनेशनल स्कुलका विद्यार्थीहरु लाई २ पटक ४९२ विद्यार्थीका अभिभावकलाई खाद्यान्न वितरण गरियो। अनलाइन कक्षा सञ्चालन गर्न १० वटा ल्यापटप, १० जना शिक्षकहरुलाई दिईयो यसबाट गुणस्तरीय कक्षा सञ्चालन गरी विद्यार्थीहरुलाई राम्रो शिक्षा प्रदान गरियो यसको फलस्वरुप सवै विद्यार्थी भाइबहिनीहरु एस.एल.सी. मा पास भए।

मैले सन् २०१८ अप्रिल १८ मा जागिरवाट अवकास पाएपछि निरन्तर कार्यसमितिमा वसेर शाँग्रिला अर्फनेज होम मा आवद्ध भएर आफूले सकेको सहयोग गरिरहेको छु। Rocco लाई मैले नभेटेको भए म शाँग्रिला बालगृहमा आवद्ध नै हुन सक्ने थिइन। आज म शाँग्रिलामा जुन पदमा वसेर आफूले जानेको बुभेको सक्दो सहयोग गरिरहेको छु यसवाट म आफैँलाई गर्व लाग्छ।

Rocco ले करिब १८ वर्ष जित Govinda Development Aid Association मा आवद्ध भएर नेतृत्व लिई नेपालका सहारा विहिन बालबालिका र समुदायको विकास मा उसको योगदान कहिले विसीने छैन।

असल अभिभावक

दीपक महर्जन प्रधानाध्यापक शाँग्रिला इन्टरनेश्नल स्कुल

माबाबुको भूमिका सन्तानलाई जन्म दिने मात्र होइन, तिनीहरुको व्यक्तित्व विकासमा सर्वोपरी हुन्छ। उनीहरुको सोचाइ, दृष्टिकोण र व्यवहारले केटाकेटीको मनमिष्तिष्कमा अवचेतन तहसम्म गहिरो छाप छोड्छ र समग्र जीवनलाई प्रभाव पार्छ। शिक्षण सिकाइ प्रक्रिया बालबालिकाको व्याक्तित्व विकासकै एउटा पाटो हो र त्यसमा पनि बाबुआमाको भूमिका र प्रभाव नै सर्वाधिक शक्तिशाली हुन्छ। तिनले उनीहरुबाट अनौपचारिक रुपमा पाउने शिक्षा स्कुल, कलेजमा दिईने शिक्षाभन्दा कता हो कता गहिरो हुन्छ। समाज र समुदाय, जीवन र जगत, नैतिकता र मूल्यमान्यता अनि आचरण र व्यवहार सम्बन्धी यावत धारणा र संस्कार बालबालिकामा आमाबुबामार्फत् शिश् अवस्थादेखि नै स्थापित भइराखेको हुन्छ। यसै अनुरुप तिनको व्यक्तित्व निर्माण हुँदै जान्छ। आमाबुबाको भूमिका आफ्ना सन्तानप्रति असिमित छ। यो भूमिका सही किसिमले पूरा गर्न आमाबुबाले सन्तानप्रति आफ्नो दृष्टिकोण र व्यवहारलाई बढी संवेदनशील र विवेकपूर्ण बनाउनै पर्छ। नत्र सन्तानका लागि सम्पूर्ण मिहिनेत, सम्पत्ति, सुविधा र माया खन्याउँदा खन्याउँदै पनि उनीहरुको क्षमता र व्यक्तित्व कुष्ठित हुँदै जान्छ, समग्र जीवनभरि उत्थान हुन सक्तैन। आमाबाबुका लागि यो भन्दा ठुलो विस्मात, विडम्बना र दुर्भाग्य के होला ?

आमाबाबुको प्रभाव बच्चा गर्भमा भएदेखि नै पर्छ । बाबुआमाको शारीरिक र मानसिक गतिविधिले बच्चाहरुको जीवनमा गहिरो प्रभाव पर्छ । बाबुआमाहरु बच्चाहरुलाई जिहले पिन सानै देख्छन् तर बच्चाहरुलाई सानै भएता पिन केही कुरा सोच्न र बुभ्न सक्छन् र ठूलो भएपिछ बाल मस्तिष्कको कुराहरुलाई मूल्याङ्कन गर्छन् र एउटा निचोडमा पुग्छन्। नेपालजस्तो देशमा वृद्धा अवस्थाको लागि विदेशमा जस्तो सरकारी तवरबाट खोलिएको वृद्धाश्रम छैन। जहाँ बृद्धाहरुलाई राख्ने, खुवाउने, व्यायाम गर्ने, स्वास्थ्य उपचार गर्ने, नाचगान तथा अन्य मनोरञ्जनको साधन समेतको व्यवस्था भएको ठाउँ हुँदैन त्यसैले मानौँ या नमानौँ छोराछोरीको लागि गरिएको सम्पूर्ण कुरा एउटा लगानीको रुपमा पनि छ। आमाबाबुलाई आफूले पाल्यो र आफू वृद्ध अवस्थामा छोराछोरीले सुखसँगले पालोस् भन्ने भावना हामीमा व्याप्त छ त्यसैले फलसमेत दिनुपर्छ र त्यही फल खाई वृद्ध अवस्थामा हामी तन्दुरुस्त बन्नुपर्छ। त्यसैले आफ्ना छोराछोरीहरुलाई निम्न कुराहरुलाई आजैदेखि ध्यानमा राख्ने काम गर्नुपर्छ र हामी असल बाबुआमा बन्ने प्रयास गर्नुपर्छ।

- प्रथम त हामी भेदभाव रिहत आमाबाबु बन्ने कोसिस गर्नुपर्छ । हिजोको जस्तो कान्छो छोरालाई धेरै माया गर्ने अनि एक्लो छोरालाई पुल्पुल्याएर राख्ने समय पुरानो भइसक्यो ।
- एउटा बच्चाको लागि आमाबाबु बन्न पाउनु ठुलो कुरा हो त्यसैले पिन छोराछोरीको लागि बाबुआमा शब्द आफैँमा महान् हुन्छ। आमाबाबुबिच मनमुटाब, वैमनस्य र भगडाको स्थिति कहिल्यै आउन दिनुहुन्न त्यसले बच्चाहरुको मनस्थिति बिगार्छ।
- स्वभावैले बालबालिकाहरु खेल्न, डुल्न वा घुम्न रुचाउँछन् । उनीहरुमा एकाग्रताको कमी हुन्छ त्यसैले छिनछिनमा खेल्न जाऊँ ? भन्ने जस्ता बाबुआमालाई

Silver Juhilee

प्रस्ताव राख्छन् र यस्तो अवस्थामा अभिभावकको एउटै जवाफ हुन्छ : त्यो हो हुँदैन । आमाबाबुहरु जब हुँदैन भन्न सक्छन् त उनीहरुले आफ्ना छोराछोरीलाई निकै मायाले ख्याल गरेको जस्तो महशुस हुन्छ तर हाम्रो हुँदैन शब्दले बालबालिकामा कस्तो असर परेको हुन्छ त्यसको कुनै मतलब राख्दैनौँ । हुन त यित भन्दा भन्दै उनीहरुका अति धेरै स्वतन्त्रता त दिन सिकँदैन तथापि उनीहरुको जायज मागहरु अधिकतम् पूरा गर्ने कोसिस चाहिँ गर्नैपर्छ ।

- बालबालिकाहरु आफूले जस्तो सुकै नराम्रो व्यवहार देखाए पिन आफ्ना बाबुआमाको असल व्यवहार गरेको मन पराउछन् त्यसैले छोराछोरीसँग आमाबाबु रिसाउने, पिट्ने, हप्काउने जस्तो व्यवहार गर्नहुँदैन। आमाबाबुको काखमा छोराछोरीले सुरिक्षत महशुस गर्ने भएकोले आमाबाबुबाट बालबालिकालाई शिष्ट व्यवहार र माया गरेको नै मनपर्छ।
- बाबुआमाको अगाडि बालबालिकाले जहिले पिन आफूलाई सुरिक्षित नै महशुस गर्ने भएकोले उनीहरुमा एक किसिमको उत्साह र उत्सुकता हुन्छ । उत्सुकता हुनु भनेको बालबालिकामा केही सिक्ने र जान्ने चाहना हुनु हो भने उत्साह भनेको जोस जाँगर र सिर्जनशील बन्न खोज्नु हो । असल आमाबाबुको गुण भनेको उत्साह र उत्सुकतालाई सम्मान गर्नुपर्छ । उनीहरुको अवमूल्यन गर्नु हुँदैन । जे गर्न खोज्दा पिन रोकेपिछ केटाकेटीहरु खुम्चिन्छन् ।
- बालबालिकाहरुलाई समय समयमा विभिन्न किसिमका रचनात्मक तथा सिर्जनात्मक कुराहरु गर्न प्रोत्साहन गर्नुपर्छ। हुर्केबढेको व्यक्तिहरुलाई उनीहरुको कार्य एक सामान्य कुरा लाग्छ। यस्तो अवस्थामा उनीहरुको भावना बुभी उनीहरुको सिर्जनशिलतालाई प्रशंसा गरौँ र हाम्रो प्रशंसाले भोलिको दिनमा अन्य ठूलो कार्य गर्ने प्रेरणा मिलोस्।
- बालबालिकालाई आफ्नो अभिभावकहरुले सबै काम गर्न सक्छन्, उनीहरुको साथमा पैसा र समयको कहिल्यै अभाव छ जस्तो लाग्दैन त्यसैले आफ्नो समस्या बाबुआमाले हल गरिदिन्छन् भन्ने कुरामा पूर्ण विश्वास र भरोसा गर्छन्। बाबुआमाले भुठो आश्वासन देखाएको र आफ्नो बोली परिवर्तन गरेको पटक्कै मन पराउँदैनन्।
- हाम्रो जस्तो देशमा स-साना केटाकेटीहरुलाई एक दुई थप्पा हान्नु सामान्य कुरा हुन आउँछ तथापि

केटाकेटीहरु बिनाकारण कसैको हातबाट कुटाइ खान कदापि मन पराउँदैनन् । यदि कुटाइ खाइहालेमा उनीहरुमा विद्रोही भावना बढ्ने र पिट्ने व्यक्तिप्रति घृणाको भावना जागृत हुनेभएकोले विनाकारण पिट्नु हुँदैन । एउटाको रिस अर्कोलाई पोख्ने बानी पिन गर्नुहुँदैन । बालबालिकाको भावनालाई सम्मान र कदर गर्नुपर्दछ ।

- बालबालिकालाई मायामा हुर्काउनु अवश्य पर्छ। जुन बालबालिका मायामा हुर्किन्छ उसले आफूलाई सुरिक्षित महशुस गर्छ र भविष्यमा उक्त बालबालिका निडर, सहनशील र मिहिनेती पिन बन्छ तर माया गर्ने नाममा छोराछोरीप्रिति अन्धो पिन बन्नुहुँदैन्। छोराछोरीले भनेको र चाहेको कुरा सबै पूरा गरिदियो भने उनीहरुको लवाइ खुवाइ उस्तै र बाबुआमाले छोराछोरीको इच्छा पूरा गर्न नसक्दा छोराछोरीले बाबुआमाले आफूलाई वास्ता गर्न छोडेको भावना पैदा हुन्छ भने अर्कोतिर चाहिँदोभन्दा बढी मायामा हुर्कने बच्चाहरु ज्यादै घमण्डी हुने र आमाबाबुले तह लाउन नसक्ने अवस्था हुन्छ।
- कोटाकेटीहरु अबुभ्न हुन्छन् भनी नसोचौँ, उनीहरु धेरै कुरामा संवेदनशील हुन्छन् । घरायसी समस्यालाई आफ्नै समस्याको रुपमा लिन्छन् त्यसैले समस्याको बारेमा बोध गराउने, समय समयमा छोराछोरीसँग छलफल गर्ने, सरसल्लाह लिने र उनीहरुलाई जिम्मेवारी समेत दिने जुन कामले गर्दा उनीहरुले सानो उमेरदेखि सुख दुःखको अनुभूति गर्न सकून् ।
 - फलानोको छोरा वा छोरी प्रथम भयो, पुरस्कार पायो, तैंले त एउटा पिन पाइनस्। तँ त काम नलाग्ने गोबर भइस्। मेरो इज्जत राखिनस्। तैंले त पढेर खान सक्तैनस्। कितपय अभिभावकहरुले आफ्ना नानीहरुलाई भन्ने गरेका भनाइ हुन् यी। बालबालिकाको शारीरिक र मानिसक अवस्था नबुभी गिरएको यस्तो व्यवहार गर्नु भनेको आफ्ने खुट्टामा डोरी बाँधी बेस्सरी दौडन खोज्नु हो। हरेक बालबालिकामा सफलता प्राप्त गर्ने रहर र उत्साही हुन्छन्। तर उसको आन्तरिक समस्या, शारीरिक र मानिसक समस्याले गर्दा सम्भव हुँदैन त्यसैले असल बाबुआमाले सबै बालबालिकाहरु समान प्रतिभा र बौद्धिक स्तरका हुँदैनन् भन्ने बुभ्नुपर्दछ।
- मेरो बुबा पनि शिक्षित भई सरकारी जागिर खाएको भए हुन्थ्यो, गाँउघर, टोलिछिमेकमा प्रतिष्ठित व्यक्ति

भएको भए हुन्थ्यो, कम्तीमा जाँड रक्सी नखाई दिएको भए हुन्थ्यो, राम्रो घरजग्गाको बन्दोबस्त गरेको भए हुन्थ्यो आदि। बालबालिकाले यसरी आफ्ना अभिभावकको पिन मूल्याङ्कन गरेको हुन्छ र बाबुआमाको योगदान अनुसारको सम्मान पाउने हुन्छ।

- केटाकेटीहरुलाई तिसिने, आित्तने, डराउने खालको कथा सुनाउनु हुँदैन। यसले गर्दा केटाकेटीहरु दिनमा मात्र होइन निन्द्रामा पिन डराउँछन्। डर र त्रासले गर्दा राती निद्रामा पिन भर्सकने गर्छन् त्यसैले भूतप्रेतका कथाहरु सुनाउनु हुँदैन बरु नैतिक शिक्षा दिने कथाहरु उपयुक्त हुन्छन्। नैतिक कथाले बालबालिकाको मनमा भविष्यमा केही गर्नुपर्छ भन्ने अठोट उत्पन्न हुन्छ।
- बालबालिकालाई असफलताका कुराहरु धेरै सुनाउनु हुँदैन यसले गर्दा उनीहरुमा डर पैदा हुँन्छ। सफलता अनि महान् व्यक्तिहरुको जीवनीबाट बालबालिकामा गहिरो प्रभाव पर्छ। यसबाट बालबालिकाले आफ्नो भविष्य निर्धारण गर्न समेत सघाउ पुऱ्याउँछ भने सानै उमेरदेखि जीवन सङ्घर्षमय छ र सङ्घर्षबाट मात्र सफलता प्राप्त हुन्छ भन्ने मस्तिष्कमा सूचना प्रवाह गराइदिनु पर्छ।
- आजकालका अभिभावकहरू ट्युसन, कोचिङ र गृह ट्युसनको व्यवस्था गरी दिनु नै आफ्ना नानीहरूप्रति गरेको सबभन्दा ठुलो त्याग तपस्या हो जस्तो सोच्छन्। जब ट्युसनको व्यवस्था गरिन्छ तब छोराछोरीको पढाइप्रति ढुक्क देखिन्छन् तर यसबाट सोचेको जस्तो नभई अल्छी हुने, स्वअध्यनमा कमी, सिर्जनशिलतामा कमी आउने र कक्षामा राम्रोसँग ध्यान निदई ट्युसनमा सिक्छु भन्ने मानिसकताको विकास हुन्छ र समय पनि ट्युसन आउने र जानेमा खेर जान्छ त्यसैले मूलतः ट्युशन राख्नु त्यित राम्रो होइन। ट्युशन राख्ने पनि आवश्यक्ता हेरी परीक्षा अगावै मात्र राम्रो हुन्छ तर पढाइमा अति कमजोर र विषयवस्तुको सामान्य ज्ञान पनि छैन भने ट्युसन सबैभन्दा राम्रो हितयार हो।
- लक्ष्यविहीन सोचले जीवनलाई अलमल र अव्यवस्थित गर्छ त्यसैले हरेक विद्यार्थीको लक्ष्य स्पस्ट हुन आवश्यक छ भने अभिभावकले पिन आपना बालबालिकालाई लक्ष्य निर्धारण गराएर सही बाटोमा हिंड्न प्रेरित गरेमा उनीहरु सजिलै सोचेको लक्ष्यमा पुग्न सक्छन्। सानैदेखि बसाएको

- राम्रो बानीले उनीहरुलाई सफल बाटोतिर डोऱ्याउँछ। अभिभावकले छोराछोरीको लक्ष्य के हो ? त्यो अनुसारको वातावरण सिर्जना गर्नुपर्छ जस्तो कि बिहान सबेरै उठाउने, टाइम टेवल अनुसार पढ्न लगाउने, रचनात्मक र सिर्जनात्मक काममा प्रोत्साहन गर्ने आदि।
- असल अभिभावकले सबैभन्दा बढी गर्नुपर्ने लगानी भनेको मानिसक र बौद्धिक बुद्धिमा हो। हामी धेरै जसो लुगाफाटो, खाइखुराकमा धेरै पैसा खर्च हुन्छ जुन शरीरको लागि हो तर बौद्धिक विकासमा कम खर्च गर्छौँ। त्यसैले असल अभिभावकको नैतिक दायित्व भनेको महिनामा १, २ वटा किताब किनिदिने, सफल व्यक्तिहरुको जीवनी पढ्ने अवसर दिने। पाठ्यपुस्तक भन्दा बाहेक अन्य पुस्तकको अध्ययन गर्ने बानीले बालबालिकाको ज्ञानको क्षितिज फरािकलो हुने भएकाले उनीहरुको मानिसक स्तर अरु विद्यार्थीहरुको भन्दा मािथ हुन्छ। त्यसैले बालबािलकाहरुलाई पुस्तकालयमा किताब पढ्ने बानी बसाल्नु राम्रो हुन्छ।
- मम्मी तपाईँ फर्कँदा कि मलाई मःमः ल्याउनु कि पिज्जा ल्याउनु, घरको टिफिन लान्न बरु चाउचाउ लान्छु, बिस्कुट नभई म चिया खान्न । यी वाक्यहरु हामीले सधैं सुनिरहेका वाक्यहरु नै हुन् । यसबाट पिन प्रस्ट हुन्छ कि हाम्रो खानामा अत्यधिक मात्रामा परिवर्तनको जरुरी छ । हरियो साँगसब्जीमा र फलफूलमा हाम्रो ध्यान कम छ । बाबुआमालाई खानपान सम्बन्धी सबै जानकारी छैन तथापि व्यवहारमा मःमः, पिज्जा, चाउचाउ नै छ ।
- बोल्नेको पिठो पिन बिक्छ, नबोल्नेको चामल पिन बिकँदैन। यो उखान हाम्रो दैनिक जीवनमा सधैँ लागु भएको कुरा हो त्यसैले बालबालिकाहरूमा व्यक्तित्व विकास गर्नको लागि नेतृत्वको विकास हुन आवश्यक छ। असल बाबुआमा हुनुको नाताले सानै उमेरदेखि बालकसँग समायोजन गराउने, विद्यालय अतिरिक्त ऋियाकलापहरूमा भाग लिन उत्साह दिने, घर निजकको लाईब्रेरीमा सहभागी गराउनुको साथै सामाजिक कार्यहरूमा समेत सहभागी गराई नेतृत्वको विकासमा थप टेवा दिने। बालबालिकामा नेतृत्वको विकास गर्ने इच्छा भएमा किताब अध्ययन गर्ने र देशको समसामयिक विषयमा पिन चासो हुन्छ।
- घरमा गृहकार्य गर्न सहयोग गर्ने, सामाजिक

- सञ्जालको कम प्रयोग गर्नाले उनीहरुको पढाइमा समय दिने मौका मिल्छ।
- बालबालिकालाई तनावमुक्त गराई शिक्षामै चित्त लगाउन प्रेरित गर्नु पर्दछ ।
- विद्यालय प्रशासिन तथा शिक्षक शिक्षिकाहरुलाई कहिलेकाही भेटेर आफ्ना नानीको अगाडि मित्रता जगाउनुहोस् जसले गर्दा आफ्ना नानीहरुलाई सकारात्मक असर पर्दछ।

अभिभावकहरुले ध्यान दिनुपर्ने काराहरु

- आफ्ना केटाकेटीको सामु सधैँ मायालु र सम्मानजनक भाषा प्रयोग गर्नुहोस् ।
- पित-पत्नीले आपसमा मिलेर बस्ने र केटाकेटीको
 अगांडि सकारात्मक उदाहरण बन्नुहोस् ।
- आफ्ना सानाटीहरूको सामु तनावको कुरा नगरी
 उनीहरूलाई निश्चिन्त र सुरक्षित महसुस गराउनुहोस् ।
- नातेदारहरूको बारेमा केटाकेटीको अगाडि सकारात्मक कुरा गर्नुहोस्, नकारात्मक टिप्पणीबाट बच्नुहोस्।
- आर्थिक चुनौतीहरू बुझ्न साथीहरूसँग सल्लाह गर्नुहोस्, तर आफ्ना बच्चाहरूलाई चिन्तामुक्त राख्नुहोस्।
- निजी जीवनका कुराहरू साथीहरूसँग साट्नुहोस्, तर बच्चाहरूको अगाडि सकारात्मक वातावरण बनाइराख्नुहोस्।
- विवादहरू समाधान गर्न शान्ति र बुद्धिमत्ताको प्रयोग गर्नुहोस्, तर बच्चाहरूको अगाडि कलह नगर्नुहोस्।
- स्वस्थ जीवनशैली अपनाउनुहोस् र बच्चाहरूको अगाडि राम्रो आदर्श बन्नुहोस् ।
- जुवा र तास जस्ता नकरात्मक लतबाट टाढा रहनुहोस्
 र बच्चाहरूलाई रचनात्मक खेलहरूमा प्रोत्साहन
 दिनुहोस्।
- विद्यालय र शिक्षकहरूप्रति सम्मान राख्नुहोस् र बच्चाहरूलाई पनि यस्तै सिकाउनुहोस् ।
- बच्चाहरूको जायज आवश्यकताहरू पूरा गर्ने प्रयास गर्नुहोस्, उनीहरूलाई माया र सुरक्षा दिनुहोस् ।
- परीक्षामा कम अङ्क आए पिन बच्चाहरूलाई हौसला दिनुहोस् र अर्को पटक राम्रो गर्न प्रेरित गर्नुहोस् ।
- बच्चाहरूलाई माया र हाँसोले हेर्नुहोस्, तिनीहरूलाई डराएर नपाल्नुहोस्।

- बच्चाहरूले राम्रो काम गरेमा प्रशंसा गर्नुहोस्, यसले उनीहरूलाई अभ बढी प्रेरित गर्छ।
- बच्चाहरूको अगाडि आफ्नो असफलताको कथा नगरी उनीहरूलाई सकारात्मक सोच र आत्मविश्वास सिकाउनुहोस् । बालबालिकालाई भविष्यमा असल, नैतिकवान्, चिरत्रवान बनाउन सानैदेखि मन-मिस्तिष्कमा राम्रा संस्कारहरु भिरिदिनुपर्छ । सानैमा दिएका राम्रा नराम्रा संस्कारहरु यित शिक्तशाली हुन्छन् कि जसले मनमा दुर्गुण भिरनबाट बचाएर बालबालिकालाई उत्साह र जाँगरको मूल तयार गर्न सहयोग गर्दछ ।

संस्कार जन्मजात र आर्जित दुई किसिमका हुन्छन् । जन्मजात संस्कार आमाबाबुको शारीरिक बनोट, व्यवहार, रुचि र स्वभावका आधारमा हुन्छ । त्यस्तै घर, परिवार, विद्यालयका साथीसँगत आदिबाट पाइने संस्कार आर्जित संस्कार हुन् । त्यसैले बालबालिकाले राम्रो संस्कार प्राप्त गर्न बाबुआमाको अथक प्रयासले मात्र पुर्वैंन विरपिरको वातावरण पिन उत्तिकै राम्रो हुनुपर्छ । अन्ततः भन्नुपर्दा हामीले घरजगा लगायत अन्य चिजको व्यवस्था छोराछोरीको लागि गर्न गाह्रो छ । अबको समय भनेको अभिभावकले आपना छोराछोरीको लागि उचित शिक्षामा धरै लगानी गरी कुनै पिन ठाँउमा काम गर्न योग्य व्यक्ति बनाउने हो ।

शाँग्रिलासँगको २३ वर्षीय सहयात्रा

कोपिला भट्ट खड्का वित्तीय तथा प्रशासकीय प्रवन्धक शॉग्रिला अर्फनेज होम

जा म यहाँ २३ बर्ष पूरा गरेर २४ लाग्दै गर्दाको लामो यात्राको सम्झनामा केही शब्दहरु कोर्दै छु ,जसले मेरो जीवनलाई धेरै महत्वपूर्ण ढङ्गले परिवर्तन गरेको छ। जव मैले फेब्रुअरी २००२ मा शाँग्रिला इन्टरनेशनल स्कुलमा लेखापाल, लाइब्रेरियन तथा गणित शिक्षकका रुपमा काम सुरु गरेँ त्यतिबेला देखि मेरो यो यात्रा सुरु भएको हो। त्यो समय निकै उत्साहजनक थियो,तर मैले कहिल्यै सोचेकी थिइन कि मेरो यात्रा यहाँबाट सुरु भएर शाँग्रिला अर्फनेज होममा एउटा महत्वपूर्ण अनि जिम्मेवार व्यक्ति बनाएर उभ्याउँछ भनेर।

मैले अक्टोवर २००३ मा शाँग्रिला अर्फनेज होममा लेखा अधिकृतको रुपमा काम गर्न थालें र जनवरी २०२२ सम्म मैले त्यही भूमिकामा सेवा गरें । यस क्रममा मैले शाँग्रिला अर्फनेज होमको बित्तीय पक्षलाई व्यवस्थित गर्न,बजेट बनाउन तथा व्यवस्थापन र दातृ निकायहरुको सहयोगलाई प्रभावकारी रुपमा प्रयोग गर्न गराउन धेरै मेहनत गरें । त्यतिबेला पश्चिम नेपालको जुम्ला र मुगुमा बिभिन्न कार्यक्रमहरु सञ्चालन भएका थिए र २००९ मा ती कार्यक्रमहरुको अवलोकन, अनुगमन तथा मूल्याङ्कन गर्नका लागि जाने अवसर पनि पाएँ ,जुन मेरो मानस्पटलमा अभै ताजा छ। यस संस्थाले केवल वित्तीय व्यवस्थापनमा मात्र होईन मानव सेवा र सहयोगको भावनामा मलाई गहिरो अर्थमा शिक्षित गऱ्यो। जसको प्रत्यक्ष प्रभाव हामीले हेरचाह गरेका बालबालिकाहरुको जीवनमा पाउँछौं।

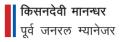
फेब्रुअरी २०२२ मा मलाई वित्तीय तथा प्रशासकीय प्रमुखको रुपमा जिम्मेवारी दिइयो र २०२४ जुलाई सम्म मैले त्यही भूमिकामा सेवा गरें । त्यो दिनदेखि मेरो जिम्मेवारीहरु भन् बढ् यो। शाँग्रिला इन्टरनेशनल स्कुल र शाँग्रिला अर्फनेज होमले समाजमा उल्लेखनीय योगदान दिएका छन् र म त्यस योगदानको हिस्सा भएकोमा गर्व गर्छु। यी वर्षहरुमा मैले अविस्वसनीय टिमहरु, समर्पित संरक्षकहरु र सधैँ साथ र सहयोग गर्ने बोर्डसँग काम गर्ने र उहाँहरुसँग युरोप घुम्न जाने सौभाग्य पाएँ, जुन मेरो जीवनको अविस्मरणीय समय रह्यो। जुलाई २०२४ देखि हालसम्म वित्तीय तथा प्रशासकीय प्रवन्धकको रूपमा कार्यरत छु।

यी २३ वर्षहरु विभिन्न कठिनाई, चुनौति र उपलब्धीहरुले भिरएका छन्। खासगरी शाँग्रिला अर्फनेज होमको लागि वित्तीय योजना र बजेट व्यवस्थापन गर्दा आएका चुनौतिहरुलाई सबैको सहयोगले पार गर्न सकेका छौँ। जसले बालबालिकाहरुको जीवनलाई सुधार्ने र समुदायले हामीमाथि राखेको विश्वासलाई सही सावित गर्ने जिम्मेवारी पनि थियो।

यस संस्थासँग जोडिनुहुने सबैलाई म धन्यबाद दिन चाहन्छु। अहोरात्र खिटनु हुने हाम्रा अध्यक्षज्यू तथा कार्यकारिणी पदाधिकारीज्यूहरु, दातृनिकायहरु, Volunteers, कर्मचारी साथीहरु र सबै समर्थकहरुलाई धन्यवाद दिन चाहन्छु। तपाईँहरुको साथ, समर्थन र विश्वास विना हामीले यी सबै सफलता प्राप्त गर्न सक्दैनौँ। म यहाँका बालबालिकाहरुको उज्ज्जवल भविष्य निर्माण गर्ने यस महान् यात्रामा निरन्तर तपाईँहरुसँगै अधि बढ्न चाहन्छु, तािक अप्ठेरोमा परेका हरेक बालबालिकाहरुलाई आवश्यक सहयोग, माया र समर्थन प्रदान गर्न सक्तैं।

धन्यबाद !

शाँग्रिलासँगको मेरो अनुभव

प्रिला अर्फनेज होम चापागाउँ Govinda Development Aid Association को आर्थिक सहयोगमा सञ्चालित छ। जहाँ मैले २०६२ बाट २०७४ सम्म सेवा गर्ने मौका पाएकी थिएँ। मलाई कामको सिलिसलामा धेरै राम्रा कुराहरुको अनुभव बटुल्ने मौका मिलेको थियो । सबैभन्दा पहिलो कुरा त त्यसबेला नेपालभरी सञ्चालित उत्कृष्ट होमहरु मध्ये शाँग्रिला पनि एक थियो। यो होमको भौतिक संरचना पनि सुविधा सम्पन्न थियो। यहाँका बालबालिकाहरूले आफ्नो विद्यालय Shangrila International School मा पठन पाठन गर्ने. यहाँ प्रदान गरेको स्वस्थ खाना, स्वास्थ सुविधा, मनोरञ्जन, होममा पारीवारिक वातावरण पाउनुको साथै आवश्यकता अनुसार मनोसामाजिक परामर्श सेवा पनि पाउथे। यति मात्र नभई होमको व्यवस्थापन पक्ष तथा नेतृत्व गर्ने व्यक्तिको दक्षता र दुरदर्शिता पनि सराहनीय थियो । त्यस्तै संस्थाको नीति नियम र त्यसको कार्यान्वयन पक्ष पनि प्रभावकारी थियो । यस होममा बालबालिकाहरु हेरचाह गर्ने तरिका विशेष प्रकारको थियो। यस होममा करिव ५० जना बालबालिकाहरू र प्रशासनिक तथा अन्य सहयोगी कर्मचारी बाहेक उनीहरूलाई हेरचाह गर्ने ५ जना वार्डनहरू थिए। प्रत्येक बाल बालिकाको रेखदेख र हेरचाह प्रभावकारी तरिकाले होस भन्नाका लागि एक जना वार्डनले १० जना बालबालिकाको प्रारम्भिक हेरचाह कर्ता (Primary Care taker) को रूपमा रेखदेख गर्नु पर्दथ्यो। प्रारम्भिक हेरचाह कर्ताको अनुपस्थितिमा अर्को वार्डनले दोस्रो हेरचाह कर्ता (Secondary Care taker) भएर काम गर्नु पर्दथ्यो । यसरी बाल बालिकाहरूलाई कहिलै हेरचाहको कमी

र माया, ममताको अभाव अनुभब गर्नु परेन। यो संस्थाको अर्को राम्रो पक्ष भनेको यस संस्थाको Reintegration Programme थियो। यसको उद्देश्य स्कुल पास भएका बालबालिकालाई संम्भव भएसम्म सम्बन्धित परिवारमा पूनस्थापन गराउने र सम्भव नभएमा बालबालिकाहरूकै सानो समूह बनाई डेरामा राखी उच्च शिक्षाको अवसर दिने, या सिप सिक्न चाहेमा सिप सिक्ने अवसर प्रदान गर्ने थियो। पढाइ समाप्त भएपछि आर्थिक रुपले स्वाबलम्वी बन्न काम खोज्न, जागिर खोज्न, परामर्श सेवा प्रदान गर्ने पनि यो संस्थाको उद्देश्य थियो। यसरी यस होमले एक संक्षम योग्य नागरिक तयार गर्न महत्त्वपूर्ण भूमिका खेलेको थियो।

यित मात्र नभई यस संस्थाले समय-समयमा गरेका विकास निर्माणका काम तथा भूम्कप पीडितलाई राहत सामाग्री वितरण र पुर्निनर्माण कार्यमा पुऱ्याएको योगदान पनि सराहनीय छन्।

यस्ता मानवकल्याण कार्यमा लागेको यो संस्था २५ वर्षमा प्रवेश गरेको सुअवसरमा हार्दिक बधाइ एवम् आउने दिनहरुमा यस्तै कल्याणकारी कामहरुमा अभै थप सफलता मिलोस् भन्ने चाहनाको साथै संस्थाको उत्तरोतर प्रगतिको कामना गर्दछु।

Silver Jubilee

A New Beginning:

My Journey with Shangri-La Orphanage Home

Bimala Bam Nurse

It was a Monday in 2013 when my younger sister and I stepped into the gates of Shangri-La Orphanage Home (SOH) for the very first time. We were accompanied by our maternal uncle, who reassured us that he would visit us from time to time—and then he left. Everything was unfamiliar: the large building, the number of people, and the new surroundings. It felt overwhelming.

For the first couple of days, fear overshadowed everything. To make things more difficult, my sister and I were placed in separate rooms, which only increased our anxiety. We were too scared to eat, speak, or even move around freely. But within two days, we were enrolled in school, and slowly, things began to change.

I was born on 2060/05/10 in Kalikot, a remote part of the Midwestern development region of Nepal. My parents, Goma Bam and Purna Bahadur Bam, had four daughters, and I was the third child. We came from a poor family in an underserved area, where even basic facilities were a luxury. Going to school meant walking one to two hours each way.

After the tragic loss of both my parents, my sisters and I were taken in by our maternal uncle. Although life at their home was manageable, the lack of proper educational opportunities led to the decision to send me and my younger sister to Kathmandu for better schooling. Leaving my sisters behind filled me with nostalgia, but the hope of getting an education brought a strange sense of joy.

I remember the journey vividly—it was the rainy

season, the roads were muddy, and vehicles weren't running. It took us nearly ten hours just to reach the bus stop, and because we were so young, the entire journey took two days on foot. I had never walked that long before. We even crossed a bridge for the first time, terrified but tightly holding our uncle's hands. I still smile remembering how he bought us Red Bull, saying it would make us run like horses—and how we actually raced each other after drinking it.

My sister was admitted to Grade 1 and I to Grade 3. I had studied at a government school in the village, so adjusting to a new academic environment was not easy at first. I had been in Grade 5 back home but had to start from Grade 3 in Kathmandu. Still, the excitement of having a new uniform, bag, and school supplies made me feel hopeful.

Gradually, I began to interact with others and adjust to the new setting. The care I received at Shangri-La was beyond anything I had known. I was given food, shelter, education, and every necessity I needed. Over time, it truly felt like I had found a new family. I made close friends like Rashmita, Rejuka, and Deepa, and my confidence grew through school programs and the continuous support from SOH.

The love, care, and facilities I received often felt like a dream. I never thought my life would take such a positive turn. I spent nine beautiful years at Shangri-La Orphanage Home, which shaped me into the person I am today.

In 2021, I joined the Shangri-La Reintegration Project (SRP) and pursued a diploma in PCL Nursing at

Om Samaj Shaikshik Pratisthan (OSSP) in Kalanki, Kathmandu. Life after leaving SOH was a big change—more responsibility, more independence—but I carried the values and lessons from Shangri-La with me.

Today, I have completed my nursing studies and am waiting for my results. Everything I have achieved so far is because of Shangri-La's unwavering support. I may not be very expressive in person, but deep down, I am truly grateful for everything SOH has done for me.

Someday, when I succeed in my career, I want to give back to the place that gave me everything. Every member of Shangri-La has been a source of inspiration and motivation throughout my journey.

Thank you to everyone at Shangri-La Orphanage Home for believing in me. I promise your support will not go in vain. I hope this organization continues to change lives—just as it changed mine.

Only I know how truly grateful I am to Shangri-La for giving me a second chance in life. Their support will never go in vain.

Silver Jubilee — 71

Shangri-La:

My Second Home, My Guiding Light

Sujan Budhathoki Youth Coordinator, Shangri-La Reintegration Project (SRP)

Hello, my name is Sujan Budhathoki. I am 22 years old and originally from Tripurasundari-4, Dhading. I was born on 2nd Falgun 2058 B.S. Currently, I live in Balaju, Kathmandu, with my sister while pursuing a Bachelor's in Business Studies (BBS). I am now in my second year.

My journey has not been easy. When I was just seven years old, my father passed away, and shortly after, my mother was paralyzed. At this critical time, I was welcomed into the Shangri-La Orphanage Home—a place that became my second family and changed my life forever.

Founded in 1998, Shangri-La Orphanage Home has been a sanctuary for children who have lost their parents or are in need due to difficult circumstances. With a mission to go beyond basic care, the home provides not only shelter and essentials but also a loving, supportive environment where children can thrive emotionally, physically, and academically.

At Shangri-La, every child receives individual attention and care. Trained caregivers and volunteers ensure that we feel safe, valued, and loved. From nutritious meals and education to medical treatment and emotional support, every aspect of our well-being is considered.

Education is at the heart of Shangri-La's mission. Understanding that education is a powerful tool to break the cycle of poverty, the home ensures access to quality schooling and learning resources. In addition to academics, children engage in extracurricular activities like sports, arts, and vocational training—helping us discover our strengths and develop life skills such as resilience, teamwork, and creativity.

Shangri-La also focuses on preparing us for life beyond the orphanage. Through life skills workshops, mentorship, and vocational training, adolescents are guided toward independence and a successful future.

Personally, I will never forget the care I received during my health struggles. When I was in Grade 9, I developed serious eye problems. Shangri-La stood by me through every step, providing the medical care and support I needed. Even today, I receive adalimumab injections for a chronic condition—an expensive treatment entirely funded by Shangri-La.

Everyone at Shangri-La—staff, caregivers, and fellow children—are like family. We are taught to be kind, respectful, and responsible. I remember the day I arrived; since then, this home has provided me with everything I needed—education, health care, emotional support, and above all, love.

To me, Shangri-La is more than an organization—it's my second parent, my protector, and the reason I can dream of a brighter future.

In my view,
Shangri-La is nothing less
than God to me.

A Decade Later:

Gratitude and Reflections on My Shangri-La Journey

Dr. Ashma Sharma Dentist

Shangri-La International School has been an indelible part of my life. It's hard to believe it has already been a decade since I graduated, yet the values and experiences from my school remain deeply ingrained within me. It feels surreal to realize that ten years have passed since I stepped out of the school gates, carrying dreams, ambitions, and a heart brimming with cherished memories. Today, as a dentist, I look back with immense gratitude at the strong foundation my school provided—both academically and personally. I treasure each and every moment, from my first day in Nursery to the very last day of tenth grade at Shangri-La.

One of the most remarkable aspects of our school is the unwavering dedication of our teachers. They have played an instrumental role in shaping not only our academic knowledge but also our values and character, preparing us confidently to navigate this competitive world. Their commitment extended far beyond textbooks; they were mentors who continuously guided and inspired us to aim higher, believe in our potential, and develop a deep sense of responsibility toward our community.

What makes Shangri-La truly special is its embrace of inclusivity. Every student is treated with equal respect, encouragement, and opportunities, ensuring everyone receives the same platform to learn, grow, and achieve success.

The Shangri-La Orphanage Home (SOH), now proudly celebrating its 25th anniversary, has been an integral part of school life. More than just a

shelter, SOH has been a haven of love, care, and transformation—nurturing children, empowering them through education, and helping them build futures filled with endless possibilities. Its significance to the school and the broader community cannot be overstated. SOH has profoundly taught us the true meaning of compassion, unity, and the incredible power of giving back. By providing not just shelter but access to education, guidance, and a pathway toward self-reliance, it continues to shape countless lives.

True to its name, Shangri-La remains a garden filled with beautiful flowers, each making our world more colorful and vibrant. I extend my heartfelt gratitude to SIS and SOH for the golden memories and invaluable lessons imparted to me. To my dear juniors, I urge you to cherish your school days, dream big, and work diligently. Always remember that success is not merely about intelligence—it's about perseverance, discipline, and determination.

Warmest wishes and blessings to the entire SIS and SOH family, and to my juniors: May you all soar to great heights and achieve your dreams!

Silver Jubilee

From Scholarship to Success:

My Gratitude-Filled Journey with Shangri-La

Bibek KC
Chartered Accountant

Ifeel truly grateful to have been a part of Shangri-La International School (SIS) and Shangri-La Orphanage Home (SOH), both of which have played a pivotal role in shaping my life. The school provided a warm and supportive environment where I not only gained knowledge but also experienced personal growth.

Receiving a full scholarship at SIS was a life-changing opportunity for both myself and my family. It not only covered my school education but significantly eased our financial burdens, enabling my family to invest in my higher studies. The encouragement and guidance from my teachers instilled in me the confidence to pursue my dreams. Their support inspired me to choose the path of Chartered Accountancy (CA), and today, I'm proud to say I have accomplished that goal.

Even though I haven't maintained close contact with the school and my teachers over the years, I have thanked you wholeheartedly during every successful moment in my life. Today, I wish to express my profound gratitude once again.

SOH has been much more than an educational institution—it has been a foundation of hope and growth for countless students like myself. It has empowered young minds, equipping them with the skills and confidence to succeed and contribute positively to society.

To the younger students at SIS: Believe in yourself, work hard, and never be afraid to dream big. With dedication and proper guidance, you can achieve anything you set your mind to.

On this Silver Jubilee of SOH, I extend my heartfelt appreciation to both SOH and SIS for their immense contributions to my journey. I will always cherish the values and lessons learned here.

Congratulations on 25 remarkable years of excellence! May SOH continue to inspire and uplift many more lives in the years ahead.

"Shangri-La provided more than an education—it gave me the courage to dream and the strength

From Dreams to Destiny:

A Journey Shaped by Shangri-La

Dr. Manisha Bohara

As Shangri-La Orphanage Home celebrates its 25th anniversary, Dr. Manisha Bohara—a proud alumna—reflects on her inspiring journey from a young student to a medical professional. Her story is a powerful testament to the life-changing impact of love, education, and opportunity.

It is with immense pride and gratitude that I share my journey as a product of Shangri-La International School (SIS) and Shangri-La Orphanage Home (SOH). As SOH celebrates its 25th anniversary, I take this opportunity to reflect on my experiences, my struggles, and the invaluable support that has shaped me into the person I am today.

My school years at SIS were filled with experiences that molded my character and aspirations. The environment was not just about academics—it was about holistic growth. The teachers nurtured us with care, instilled discipline, and encouraged us to dream beyond our circumstances. They saw potential in us even when we doubted ourselves. Their unwavering support and belief in my abilities gave me the confidence to push forward, no matter the challenges.

SIS was not just a school; it was a home of learning, resilience, and empowerment. I learned the values of hard work, perseverance, and empathy. It was here that I came to understand that education is not just about gaining knowledge but about developing the courage to chase our dreams. The school provided us with opportunities to grow, learn, and stand tall in society with dignity and confidence.

Like many others, my journey was not without hardships. There were moments of self-doubt, financial constraints, and the fear of failure. However, the values instilled in me at SIS and SOH kept me going. I worked tirelessly, balancing my education

with responsibilities, knowing that hard work and persistence would eventually pay off. Today, as a doctor, I look back and realize that every struggle was a stepping stone toward success.

SOH was not just an institution; it was a family. It provided me with the foundation to stand strong, the support to rise above my limitations, and the motivation to aim higher. It played a pivotal role in shaping not just my future but also the futures of many children like me. The organization has been a beacon of hope, education, and transformation in our community—proving that with the right support, every child can achieve greatness.

To the younger generation studying at SIS today, I want to say: dream big and work hard. Life may present challenges, but remember that your struggles do not define you—your perseverance does. Be grateful for the education and support you are receiving. Utilize every opportunity, respect your teachers, and never stop learning. Success is not about where you come from; it is about where you choose to go.

As SOH marks its Silver Jubilee, I extend my deepest gratitude to SIS, SOH, and SSP for their role in shaping my journey. I am forever indebted to this institution for its unwavering support, love, and encouragement. The impact of SOH goes beyond individuals—it transforms lives and builds a better future for society.

To everyone at SIS and SOH, thank you for believing in me. I am proud to be a part of this remarkable family, and I will continue to carry forward the values and lessons I have learned here. May SOH continue to inspire, empower, and uplift many more generations to come! A Journey of Gratitude:

Transformation with Shangri-La Orphanage Home and SIS

CA. Manoj Deshar

I would like to extend my heartfelt congratulations to the entire team at Shangri-La Orphanage Home (SOH) and Shangri-La International School (SIS) for achieving this incredible milestone. I also wish you continued success in the years to come.

Reflecting on my journey with SOH and SIS, I am filled with immense gratitude and pride. As SOH celebrates its 25th anniversary, I am privileged to contribute to this momentous occasion by sharing my story—a testament to the profound impact this organization has had on my life and the lives of countless others.

The environment at SIS was nurturing and fostered both academic excellence and personal growth. It was a place where curiosity thrived, and every student was encouraged to explore their potential. The classrooms were filled with a strong sense of community, and the supportive atmosphere made learning a joyful experience. This foundation laid the groundwork for my success, instilling in me a lifelong love for education and self-improvement.

The teachers at SIS were the heartbeat of this transformative environment. I owe much of my progress to their unwavering support. Mr. Deepak Maharjan, the Principal of SIS and my English teacher, stands out vividly in my memory. He was always supportive and consistently encouraged students to think outside the box. One of the defining aspects of my journey at SOH was the encouragement from my teachers. Their motivational words, patience, and personal guidance helped me build confidence and push beyond my limits. Every lesson, challenge, and success I experienced was a reflection of their dedication to my growth.

My journey to where I am today was not without its challenges. Life was never easy. There were many ups

and downs, but the values and resilience I developed during my time at SIS and SOH helped me navigate through all difficulties. I learned early on to overcome hardships with determination and perseverance, knowing I had a strong foundation to rely on.

SOH has been more than just a home—it has been my family, my guiding light, and my pillar of strength. The values instilled in me—compassion, perseverance, and responsibility—have shaped who I am today. I have grown not only academically but also as a socially responsible individual who believes in giving back to the community. The impact of SOH extends far beyond its walls, as many alumni, including myself, continue to contribute meaningfully to our communities.

To the younger students at SOH and SIS, I offer this advice: dream boldly and chase your goals with relentless dedication. Challenges will come, but they are not the end of your story—they are stepping stones. Don't hesitate to seek help from your teachers and peers, and stay focused on what matters most to you. The support of this incredible community is your strength. Embrace every opportunity, and one day, give back to the place that has lifted you up.

As we celebrate this remarkable 25th anniversary, I am overwhelmed with gratitude for the unwavering love and support SOH has poured into the lives of so many children. For a quarter of a century, SOH has stood as a sanctuary—a place where hope is nurtured, dreams are kindled, and futures are built. This milestone is a testament to the dedication of your staff, the generosity of your donors, and the tireless efforts of your volunteers.

Thank you for being the heart and hands that have lifted up countless children over the years.

A Journey of Gratitude:

Celebrating 25 Years of Shangri-La Orphanage Home

Er. Samit Deshar

It is with immense joy and gratitude that I extend my heartfelt congratulations to Shangri-La Orphanage Home (SOH) on the occasion of its 25th anniversary. As a proud alumnus of Shangri-La International School (SIS), I reflect on my journey with deep appreciation for the role SOH has played in shaping my life.

My school years at SIS were filled with warmth, encouragement, and invaluable learning experiences. I still remember the kindness, support, and welcoming nature my friends showed me when I first joined Shangri-La in Class 3. Moving to a new school can be overwhelming, but the atmosphere at SIS made me feel right at home. The bonds we formed through shared experiences created lasting friendships and helped me adjust quickly to my new environment. One of my fondest memories—celebrating the school's 10th anniversary—feels as though it were just yesterday. Now, as we mark the 25th anniversary of Shangri-La Orphanage Home, it fills me with awe and gratitude to reflect on how far we've come.

The environment at SIS was not just about academic excellence but also about fostering strong moral values, teamwork, and discipline. The school provided a safe and inspiring space where we could explore our potential and dream big.

The dedicated teachers at SIS played a crucial role in shaping my path. I was not always the best-behaved student, but my teachers were always there to guide me, correct my mistakes, and help me build strong moral values. Their unwavering support and encouragement helped me develop a sense of discipline and responsibility. I will always remember how they

inspired us through real-life examples, making lessons relevant and impactful. Some teachers even made challenging subjects enjoyable and engaging, turning them into my favorites. Though many of my teachers may have left the school, I am sure that the current teachers continue to uphold the same values and dedication.

I also recall the principal, whose motivational speeches were always delivered in a unique accent. As teenagers, we found it amusing and would try to stifle our laughter, covering our faces and mouths. Yet, those speeches had a profound impact on us—what started as a source of amusement soon turned into moments of deep reflection and inspiration, motivating us to take our studies and future more seriously.

Despite facing challenges, SOH and SIS provided me with the necessary support to succeed. I was fortunate to receive a scholarship that allowed me to continue my studies up to my Bachelor's degree in Civil Engineering. I have gained valuable experience working as a Civil Engineer on the Kathmandu-Terai-Madhesh Fast Track project for a year. This journey would not have been possible without the strong foundation I received from SIS and SOH.

SOH has been more than just an institution; it has been a family that provided support, love, and opportunities for countless children. The organization not only ensured quality education but also instilled a sense of responsibility toward society. Seeing how SOH provides scholarships to those in need inspired

me to get involved in volunteering and social work. This motivation led me to join organizations like Rotaract, where I can contribute to helping others, just as SOH once helped me.

Additionally, SOH played a practical role in my life beyond academics. The vocational training I received at Shangri-La Vocational Training Centre (SVTC) allowed me to make furniture that I still have in my home today. Every time someone visits, I proudly show them what I created during my time at SIS. These tangible reminders of my journey fill me with pride and gratitude.

One of the most impactful experiences during my time at SIS was the science exhibition organized by the school. I had the opportunity to give a briefing about the periscope and kaleidoscope, which were built by my senior, Sange Lama, to students from other schools. Initially, I was nervous, but as I spoke, I gained confidence. That day was a turning point for me, helping me build my public speaking skills. Looking back, I believe this experience contributed significantly to my ability to present myself in front of others.

To the younger generation, I strongly encourage you to participate in extracurricular activities as much as possible. These activities are not just for fun—they are crucial in developing soft skills that will benefit you in your academic and professional life.

To the students currently walking the halls of SIS, I urge you to make the most of every opportunity. Education is a powerful tool that can transform your life, and SOH has provided you with a strong foundation. Stay curious, be resilient, and never stop learning. Hard work, determination, and gratitude will take you far in life.

I am forever grateful to SIS, SSP, and SOH for their unwavering support and belief in my potential. The guidance and care I received during my formative years have been instrumental in my personal and professional growth. It is an honor to be recognized as part of SOH's legacy, and I will always carry the values and teachings instilled in me with great pride.

SOH has been a shining light for many, providing children with the education, care, and opportunities they deserve. Its contribution to society is immeasurable, and I have no doubt that it will continue to inspire and uplift many more lives in the years to come. As we celebrate this Silver Jubilee, let us acknowledge and appreciate the incredible efforts

of SOH in transforming lives and building a stronger, more compassionate community.

Once again, congratulations to SOH on this remarkable milestone. Wishing the entire SOH family continued success and many more years of making a difference.

With deepest gratitude and best wishes,

Despite facing challenges,
SOH and SIS provided
me with the necessary
support to succeed. I
was fortunate to receive
a scholarship that
allowed me to continue
my studies up to my
Bachelor's degree in Civil
Engineering.

Curiosity to Cybersecurity:

Gratitude, Growth, & Giving Back"

Sangay Lama

It fills me with immense pride and gratitude to be writing this testimony for the 25th anniversary of Shangri-La Orphanage Home (SOH). As I reflect on my journey, I cannot help but recognize the profound role Shangri-La International School (SIS) and the entire Shangri-La community have played in shaping me into the person I am today.

I joined Shangri-La International School in Class 9 after migrating from Bouddha, and from the very beginning, I realized this place was different. The school wasn't just about academics; it was about holistic development. Unlike my previous school, where discipline often meant punishment, here I found teachers who uplifted and inspired students to become the best versions of themselves.

One of the defining aspects of my time at SIS was the motivation and encouragement I received from my teachers. They didn't just teach the curriculum; they instilled confidence, constantly urging me to aim higher. Their guidance helped me believe that I could achieve great things, and that belief became the cornerstone of my success. I still vividly recall the long nights I spent studying—not out of fear but out of passion, thanks to the inspiration provided by my mentors.

Like many students, my journey wasn't without struggles. Before SIS, I was an average student, but the positive reinforcement I received motivated me to work harder. Soon, my efforts bore fruit. My academic progress earned me a full scholarship for my +2 education, followed by the prestigious Mahatma Gandhi Scholarship from the Indian Embassy. This

financial support eased my burdens and gave me the freedom to pursue my true passion—Science and Technology.

With my stipend and saved-up tiffin money, I started building robots, drones, and various electronic projects. My passion for technology was first ignited at SIS's Science Expo, where our teachers took us to various engineering and science festivals, broadening our horizons. This exposure was pivotal in shaping my future career.

Today, I proudly serve as a Team Manager at Vairav Tech, a leading cybersecurity firm. My journey from electronics enthusiast to cybersecurity professional was shaped by continuous learning and handson experiences. While SIS laid the foundational knowledge, vocational training programs played a crucial role in bridging the gap between theory and real-world application.

These training programs equipped me with problem-solving skills, adaptability, and practical expertise, helping me transition into cybersecurity. I discovered that technology isn't just about building—it's also about securing and protecting. Now, I lead a team dedicated to defending the digital world from cyber threats, and I attribute my early technical exposure and practical training at SIS for shaping this rewarding career path.

To all the students at SIS and beyond, I want to share an insight that has profoundly shaped my journey: Your background does not define your future—your perseverance does. Success isn't about being the smartest person in the room; it's about being the most curious, hardworking, and adaptable. The world is changing faster than ever, and opportunities come to those who embrace learning, take risks, and challenge themselves beyond their comfort zones.

There will be moments of doubt, failures, and obstacles—but remember, every setback is just a lesson in disguise. Keep pushing, keep exploring, and never be afraid to dream big. Whether your interest lies in technology, business, arts, or any other field, passion and consistency will take you further than talent alone.

Most importantly, believe in yourself even when no one else does—because one day, the world will believe in you too.

As I look back, I feel incredibly blessed to have been part of the Shangri-La family. I am deeply grateful to SIS, SOH, and all my teachers for their unwavering support, guidance, and encouragement. This institution has transformed the lives of many, and I am honored to be among its success stories.

To the entire SOH family—congratulations on 25 years of extraordinary service and impact! May this legacy continue for generations, transforming lives and spreading hope.

"Your background does not define your future your perseverance and passion do." From Shangri-La to Pediatrics:

A Journey of Perseverance and Gratitude

Dr. Sangita Sanjel

Mamaste All, I hope you are doing well. Congratulations on this incredible milestone, and my best wishes for continued success.

I am honored and humbled to share my journey as Shangri-La Orphanage Home (SOH) celebrates its 25th anniversary. SOH is a remarkable institution that has profoundly influenced the lives of many children. It provided more than just shelter; it offered a nurturing environment filled with care, support, and opportunities for growth and success.

I feel immensely proud to be a graduate of Shangri-La International School (SIS), a sister organization of SOH. My experience at SIS was transformative. The school's dynamic education approach focused not merely on academics but also on holistic personal development, significantly shaping the person I am today.

The encouragement I received from my teachers was instrumental in my growth. They continuously inspired me to push beyond my limits, fostering a deep belief in my potential, which guided me through various challenges. My journey was far from easy, but the perseverance and resilience I cultivated at SIS empowered me to overcome numerous obstacles.

Today, I am a physician in the United States, currently specializing in pediatrics. The solid foundation

provided by SIS was crucial to my achievements, and the supportive environment at SOH played a significant role in allowing me to thrive.

To the younger generation, I encourage you to believe in yourselves, embrace challenges, and cherish your education, as it is key to shaping your future. I am deeply grateful to SIS for its invaluable contribution to our community, and I feel incredibly proud to be a part of this legacy.

Congratulations once again to SOH on reaching this remarkable milestone, and thank you for creating opportunities that have changed our lives.

Echoes of Home: 25 Years, Countless Stories

Shangri-La Home is not just a place—it's a feeling, a journey, a family. As we mark 25 years of shared dreams and unwavering support, the voices of those who have lived, grown, and worked here resonate louder than ever. These stories, shared by children, youth, and staff alike, come straight from the heart—each one a testament to the love, hope, and resilience that define the spirit of Shangri-La.

Meena Shahi
SRP Youth

"SOH is not just a home - it's a foundation where lives are rebuilt and futures are shaped with love. Proud to be a part of it's legacy. Happy Anniversary!" SOH is where my story took a beautiful turn. The love, lessons and laughter I found here will always live in my heart. Wishing SOH endless love and light on this special anniversary.

सर्वप्रथम, शाँग्रिलालाई सबै कुराको लागि धेरै धेरै धन्यवाद। भविष्यमा पिन शाँग्रिलाको प्रगित देख्न सकौं भन्ने कामना गर्दछु। मेरो लागि शाँग्रिला एउटा धार्मिक मिन्दर हो। जहाँबाट हामीले सक्षम हुन मात्र सिकेनौँ, समाजमा असल मानव कसरी बन्ने भनेर पिन सिक्यौँ। शाँग्रिलाले हाम्रा हजारौँ गल्तीहरू माफ गर्यो र हामीले त्यो गल्तीबाट धेरै कुराहरू सिक्यौँ। शाँग्रिला आएपछि मैले मेरो पूरा परिवार भेट्टाएँ जहाँ प्रेम, सम्मान, दया, हेरचाह असीमित छन्। म शाँग्रिलाको परिवार हुन पाउँदा धेरै भाग्यमानी छु।

राम बुढा मगर SRP Youth, Vice Chairperson, SDA

Sujan Budhthoki
SRP Youth Coordinator

our shangarila orphanage home is a warm embrace for every child where laughter heals would kindness mends broken heart and hope lights the path to their dreams

Janaki Giri SRP Youth

I am profoundly grateful for Sangrila. Being here has opened my eyes to knowledge, guided my steps like a guardian, and given me the confidence to embrace life fully, without a second thought. Thank you, Sangrila, for the unwavering support and care that has shaped my journey.

Janaki B.K.
SRP Youth

Happy 25th Anniversary to Shangrila Orphanage Home! I feel so lucky and grateful to be part of this loving family. This home has given me more than just a place to stay — it has given me care, support, education, and the courage to dream big. The staff and caregivers here treat us like their own children, always guiding and encouraging us. Shangrila is not just a home; it's a place filled with love, hope, and opportunities. It has changed my life and the lives of so many other children. I'm truly proud to be growing up in such a wonderful place.

"Without Shangri-La Home in Nepal, I wouldn't have had the chance to study. I would still be trapped in poverty and unable to support myself."

Prakash Tamang
OSP Youth

SOH is the place where I began my journey at the age of 8. It is my heaven, where my dreams were fulfilled. Without SOH, I am nothing—I can't even imagine where I would be in life without its support. To me, SOH means family—a place where I've shared my happiness and sorrows. I'm truly grateful to all the SOH staff, whose presence always brings us joy. I was so happy to hear that my home is celebrating its 25th anniversary. Happy Anniversary to SOH! May it continue to grow and succeed in the years to come. Once again, congratulations to SOH on completing 25 incredible years.

Santosh Paudel
(Chairperson- Shangrila Child CLub)

Sabina Chepang
Vice Chairperson, Child Club

Heartfelt congratulations to Shangrila Orphanage
Home on its 25th Anniversary! This special
milestone reflects 25 years of dedication, care, and
support in building better futures for children.
May Shangrila continue to grow, inspire many, and
remain a safe and loving home filled with hope,
happiness, and new opportunities in the years to
come.

Subindra Lama
Former Chairperson, Child Club

Shangrila Orphanage Home isn't just clean and organized—it's alive. It's a place where purpose, kids, and care all come together like one big heartbeat. I feel so proud—and beyond grateful—to be part of this beautiful journey. Every day, I'm surrounded by the most amazing and dedicated staff. Their passion pushes me to be better, to dream bigger. This place isn't just a home—it's a family, it's a legacy, and it's where I've found myself. Here, I don't just live. I grow. I give. And I become someone who matters. Happy 25th anniversery to SOH. You've given me more than I could ever put into words.

Living in this home has changed my life in a very special way. It is not just a place to stay, but a place where I have found love, care, and people who feel like a real family. Shangrila has helped me feel strong and believe in myself. Because of this home, I now have the courage to dream big, work hard and study better for a better future. I am very thankful for everything I have learned and received here.

Ranjeep Shahi
Child Protection Officer

यस्तो अविश्वसनीय कोशेढुङ्गामा पुगेकोमा म मेरो न्यानो बधाई पठाउन एक क्षण लिन चाहन्छु! समयको परीक्षामा मात्र नभई वर्षौंसम्म फस्टाएको र यस्तो दिगो प्रभाव पारेको हेर्नु साँच्चै प्रेरणादायी छा)

Kabita Pariyar
SRP Youth

84 Shangri-la Darpan

Samjhana Lama

Shangri-La Orphanage Home has profoundly nurtured my journey from infancy to adulthood, furnishing me with unwavering support, essential provisions, and invaluable guidance that have intricately shaped the trajectory of my aspirations, personal growth, and envisioned future. by Sagun Nepali

Happy Silver Jubilee!

To the amazing staff and the big-hearted SOH family—You've given us care, love, and a place to grow. You've made every moment feel like home. You guide us with kindness and shape our future. Thanks for being our roots.

Sagun Nepali
SRP Youth Coordinator

गोमा घिमिरे बजगाईँ हेरचाहकर्ता

बालबालिको उमझ्ग र उत्साह वसाउने घर खाना, नाना, छाना दिई पाठ पढाउन घर निडर भई ढुक्कसँग सुरक्षित महसुस गराउने घर खुसि र सुखको अनुभुती गरी भविष्य बनाउने घर हाँसी खेली आफ्नो कुरा राखी रमाउन पाउने घर नानी बाबुहरूको हक र हितको मूल्याङ्कन गर्ने घर हाम्रो शाँग्रिला अफ्नेज होम सबैको घर सर्वप्रथम त शाँग्रिला होमलाई धन्यवाद दिन चाहन्छु। यो थुप्रै भाइबहिनीहरूको उज्जवल भविष्य निर्माण गर्न पारीवारिक सभ्यता सिकाउन, सत्कार र संस्कारको पहिचान गर्न र अनुशासनसँगै आपसी मेलिमलापको चिनारी समुदायमा स्थापित गर्न, अग्रज कर्मचारीहरूले शाँग्रिला होममा खेलेको भूमिका र दातृ संस्थाको उत्तरदायित्वप्रति आभारी छु। निजकै आएको रजत महोत्सवका साथै स्वर्ण महोत्सव हिरक जयन्ती र शताब्दिले सफलता पाओस भन्ने शुभकामना दिन चाहन्छु। धन्यवाद

रीता श्रेष्ठा हाउस मदर

सबैमा मिठो सम्भाना

गोदावरी न.पा. अवस्थित यस शाँग्रिला होमको २५औं वार्षिक उत्सव भव्यताको साथ मनाउन गइरहेकोमा म निलकुमारी मिश्र बाट सबैमा हार्दिक नमन मैले २०५६ साल देखि अनवरत रूपमा यस शाँग्रिल होममा आफ्ना परिश्रमी हातले सेवा पुऱ्याउँदै आएकी छू। सेवा पुऱ्याउन पाउँदा म आफैलाई भाग्यमानी ठान्दछु । शाँग्रिला होमका बोर्ड मेम्बर, सर म्याम, कर्मचारी साथीहरु र साना-साना भाइ बहिनीहरुको साथ पाएरनौ हो। मलाई सामाजिक सेवा गने े इच्छा थियो। आर्थिक पाटो बाट नसके पनि यी श्रमजिवी हातहरूले सेवा दिएको छ भन्ने लाग्छ । २५ औं वर्ष पार गर्दा बालबालिका हरुले आफ्नो-आफ्नो क्षमता अनुसारका पद हासिल गरिसकेका छन् । आउने दिनमा पनि शाँग्राला होमका बालबालिका हरुले राम्रो शिक्षा लिएर आफ्नो जीवनयापन गर्न आघि बद्धन यहि मेरो शुभकामना छ। साथै यस शाँग्रिला होम यसरी नै अघि बढेर बालबालिकाको भविष्य निर्धारण गर्न सफल रहोस् यहि मरो शुभकामना।

निलकुमारी

निलकुमारी मिश्र सिनियर किचेन स्टाफ

Snapshots of Our Soul

"These images
capture more than just memories
they reflect the heart and soul of
everything we've been
part of."

-Dadhibal Thapa

Silver Jubilee 89

Every photo speaks volumes. I see pride, joy, and the spirit of togetherness in every frame.

Rajesh Lal Amatya

PHOTO GALLERY

PHOTO GALLERY

